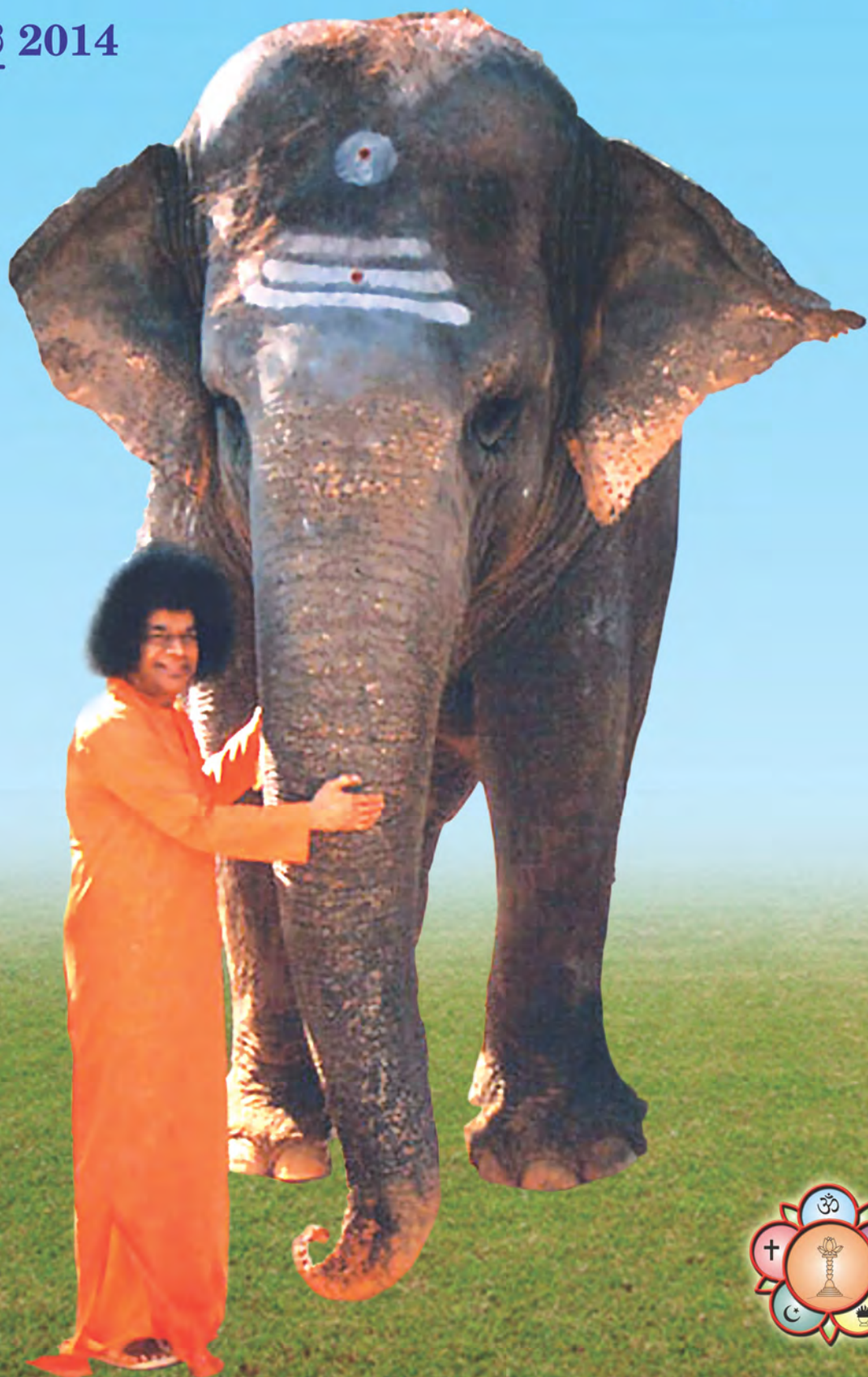
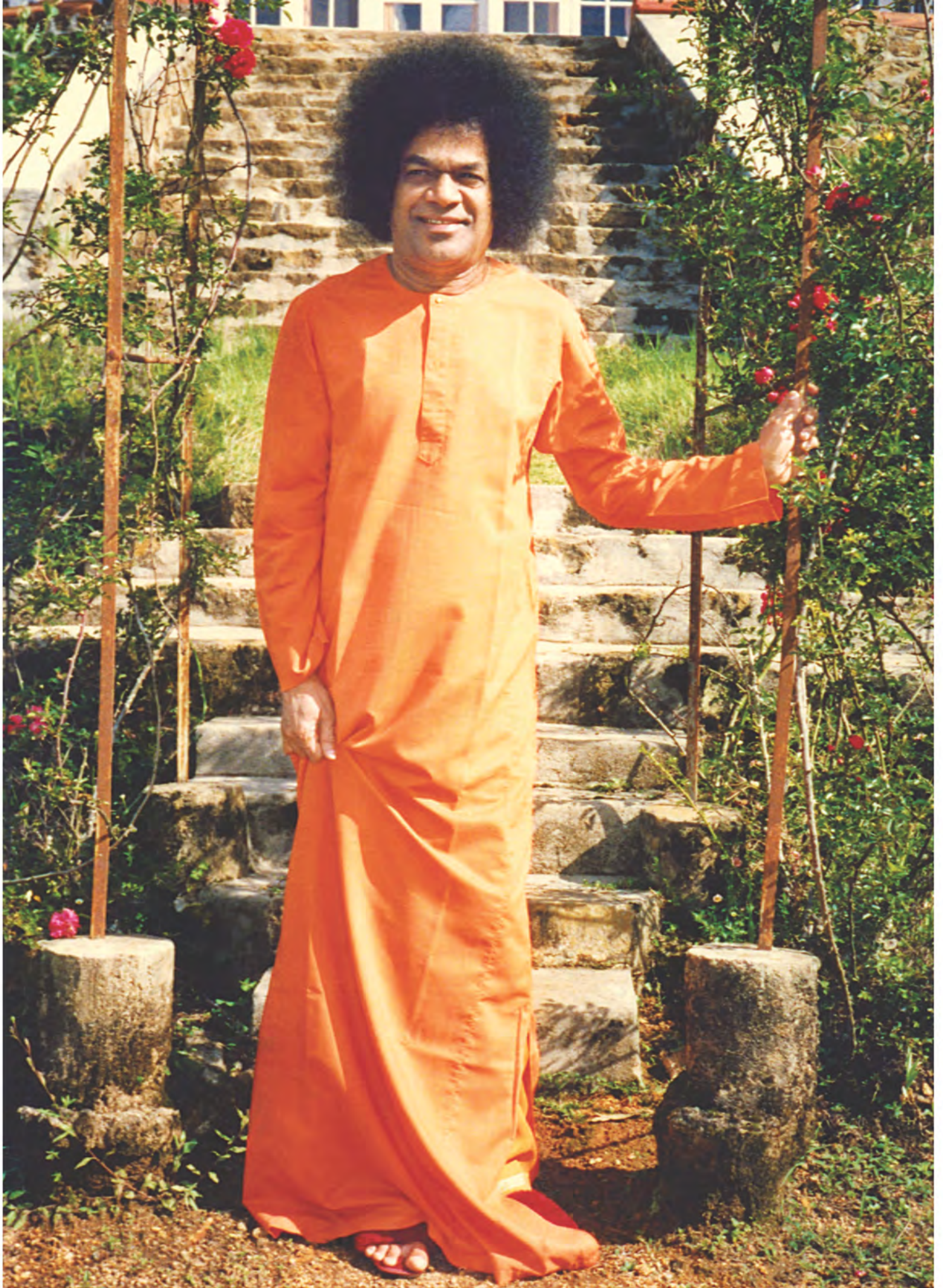

సనాతన సారథి

జులై 2014

దివినుండి మనకోసం దిగి వచ్చిన దైవం

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 57
సంచిక 7

జూలై 2014

ప్రచురణ తేదీ
జూన్ 28

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. దేవుడున్నాడు	గురుపూర్ణిమ దివ్య సందేశం	8
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (9వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	12
5. 'అనన్యజ్ఞిస్తయస్తోమామ్...'	అవతారవాణి	15
6. జీవితంలో 'జ' విటమిన్ ఆవశ్యకత	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	18
7. జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట (కవీనాం కవిః - 13)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	20
8. చెప్పినట్లు చేస్తారా?	చంద్రమౌళి రమాదేవి	23
9. సాయితత్వ దర్శనం	పి.పి.ఎస్. శర్మ	25
10. జ్ఞాపకాల పందిరి (32వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	27
11. జీవిత పాఠం	కె.ఎస్. రామకృష్ణ రెడ్డి	30
12. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (37వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	32
13. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	35
14. ముంబైలో శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధనోత్సవం		37
15. విదేశాల్లో సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు	సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్	38
16. కాలు విరిగిన ప్రతిమ	చిన్నకథ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

నీటినుండి వేరై పరితపించే చేపను దాని స్వస్థానమైన నీటిలో చేర్చకుండా ‘కాఫీ, టీ’లు పోసి సుఖపెట్టాలని ప్రయత్నించటం ఎంత అవివేకమో మనస్సును తన స్వస్థానమైన ఆత్మతో చేర్చకుండా లౌకిక భోగభాగ్యాలవైపు మరల్చటం అంత అజ్ఞానం అని, ఈనాటి మానవుడు అనుభవిస్తున్న అశాంతికి, దుఃఖానికి గల అసలు కారణాన్ని వివరించారు భగవాన్. ఈ మాసం ‘రామకథా రసవాహిని’లో ఈ సందేశం అంతర్లీనంగా గోచరిస్తుంది. లక్ష్యణ శత్రుఘ్నులు పుట్టిన క్షణం నుండి నిద్రాహారాలు మాని ఏడుస్తూ ఉండగా వాళ్ళ ఏడు మాన్పించటానికి ఆనాడు వసిష్ఠులవారు సూచించిన దివ్యోపధం ఈనాడు మానవాళికికూడా దుఃఖనివృత్తికి, ఆనందప్రాప్తికి బ్రహ్మాండంగా ఉపకరిస్తుంది.

గురువు, గోవిందుడు ఇరువురూ ఒకేసారి తన ఎదుట వచ్చి నిలిచితే తాను ముందుగా గురువు పాదాలకు ప్రణమిల్లుతానన్నాడు సంత కబీరు. ఎందుకంటే, గోవిందుని చేరే మార్గం చూపేది గురువే కాబట్టి. అయితే, ఆ గోవిందుడే గురువుగా లభించటం మన భాగ్యం. ఈ సాయి గోవిందుడు మనకు గురువుగా మార్గం చూపటమే కాదు; తల్లియై, తండ్రియై, ఆత్మబంధువై, ప్రాణసఖుడై, ‘మరి అంతయు’ తానై మనలను గమ్యం చేర్చే బాధ్యత కూడా వహించి మన జీవితానికి ధన్యత చేకూరుస్తున్నారు. సృష్టి స్థితి లయములను నెరవేర్చగల దివ్యశక్తిసమన్వితులై, సంకల్పమాత్రాన జ్ఞానసిద్ధి ప్రసాదించగల అవతార పురుషుడే అసలైన గురువు, గురువులకే సద్గురువు. ఆస్తికుల సంగతి సరేసరి, ‘లేడు, లేడ’ని బల్లగుడ్డి చాటిన కరంజియావంటి కరడుగట్టిన నాస్తికులు, ‘కలడు కలడన్న వాడు కలడో లేడో’ అని కలవరించిన సంశయాత్ములు సహితం ఈ సర్వసమర్థ సద్గురు సాయిసాధుని దర్శించి పరవశించి, ‘దేవుడున్నాడు’ అంటూ వారి పాదపద్మాలకు ప్రణమిల్లారు. ఈ పంచాక్షరి మహామంత్రమే ఈ మాసం గురుపూర్ణిమ దివ్యోపదేశం.

“మనిషిని మరణించిన తరువాత దహించేది చితి, బ్రతికుండగానే దహించేది చింత... చింత లేనివాడు సంతలోకూడా హాయిగా నిద్రపోగలడు” అంటారు భగవాన్. చింతలవలన కలిగే మానసిక ఒత్తిడి, అలజడి అనేకవిధములైన అనారోగ్యానికి, ముఖ్యంగా గుండె జబ్బులకు కారణమవుతున్నదని వివరించారు. మానసిక ప్రశాంతతను, పవిత్రతను అలవర్చుకొని ఆరోగ్యపరంగా, ఆధ్యాత్మిక పథంలోకి పురోగమించటానికి మన ఆహార విహారాలలో చేసుకోవలసిన మార్పుని, తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను వివరిస్తుంది ఈ మాసం ‘ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి’

రైలెక్కి లగేజిని తలమీద పెట్టుకోవటం ఎలాంటిదో భక్తులైనవారు మనసులో చింతలు, భయాలు అనే బరువులు మోయటం కూడా అలాంటిదే! “నన్ను భగవంతుడు రక్షించలేదు” అని మీరంటే, “మీరు భగవంతునికి అన్నీ సమర్పించుకోలేదు” అని నేనంటాను. నిజానికి మీరందరూ శరణాగతినిగురించి మాటలు చెబుతారేకాని, ఎన్నో విషయాలను మీ స్వాధీనంలోనే పెట్టుకుంటారు; ప్రభుని చరణాలదగ్గర అన్నీ సమర్పణ చేయరు. ఒక చెట్టుకొమ్మమీదనుండి ఇంకోదాని మీదికి దూకుతూ గంతులు వేసే కోతులవంటివి మీ మనస్సులు. వాటిని నాకు వశం చేయండి. నేను వాటిని నిశ్చలముగా, భద్రముగా రూపొందించగలను” అని హామీ ఇచ్చారు, భగవాన్. భక్తి లక్షణాన్ని, శరణాగతి తత్వాన్ని వివరించే దివ్య సందేశం, “అనన్యాశ్రిస్త యన్తోమామ్”

శరీరానికి పోషణ నిచ్చేది ధాన్యం; శరీరంతోపాటు మనసుకి కూడా పుష్టిని, సంతృప్తిని చేకూర్చేది దైవధ్యానం. కనుకనే దీర్ఘ జీవితాన్ని, దివ్య జీవితాన్ని గడపాలని కోరుకునేవారు పుష్కలంగా ‘జి’ విటమిన్ ను తీసుకోవాలని సూచిస్తున్నారు దివ్య భిషగ్వరులైన భగవాన్ బాబావారు.

ఏమిటా 'జి' విటమిన్? ఎందులో లభిస్తుంది? హృదయాన్ని దేవాలయంగా మార్చుకున్నాడు ఇంక వైద్యాలయాలకు పోనవసరం లేదన్న సందేశాన్నిచ్చే రచన, “జీవితానికి ‘జి’ విటమిన్ ఆవశ్యకత’.

యునైటెడ్ కింగ్డమ్‌లో నివసించే అజిత్ పొపట్ అనే భక్తుణ్ణి భగవాన్ ‘పప్పెట్’ (తోలుబొమ్మ) అని పిలుస్తారు. ఆయనే కాదు, మనమందరంకూడా ఆ జగన్నాటక సూత్రధారి చేతిలో తోలుబొమ్మలమే! అయితే, మనము స్వామి (అంటే మన అంతర్యామి) ఆడించినట్లుగా ఆడితే మన జీవితమనే ఆట రక్తి కడుతుంది, ఆనందాన్ని పండిస్తుంది. అలాకాకుండా మనస్సనే పిచ్చికోతి చేతిలో కీలుబొమ్మలమై అది వేయించినట్లుగా కుప్పిగంతులు వేస్తే అంతులేని కష్టాలకు గురై నవ్వుల పాలుకావలసివస్తుంది. మనసు చేసే మాయలకు లోనై మోహంధకారంలో మునిగిన మానవునికి సున్నిత హాస్యంతో చురకలు వేసి కనువిప్పు కలిగించేలా భగవాన్ పాడిన పాటలోని పరమార్థాన్ని, గూఢార్థాన్ని వివరించే రచన, “జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట”

“చెప్పే మాటలకు, చేసే పనులకు పొంతన లేకుండా మీరు ‘మోనో యాక్టింగ్’ ప్రారంభించినప్పుడు నేను ‘మౌనం యాక్టింగ్’ చేస్తాను” అని హెచ్చరించారు భగవాన్. అంటే, అటువంటి వ్యక్తితో మాట్లాడనన్నారు. “నేను స్వామి భక్తుడను” అని నీవనుకుంటే సరిపోదు, ‘నీవు నా భక్తుడవు నాయనా!’ అని స్వామినుండి నీవు ఎక్సాలెడ్జిమెంట్ పొందాలి” అని వారు పలు సందర్భాల్లో చెప్పారు. స్వామినుండి అటువంటి ఎక్సాలెడ్జిమెంట్ పొందాలనుకునే మనందరినీ “చెప్పినట్లు చేస్తారా?” అని స్వామి ప్రశ్నిస్తున్నారు.

వివిధ మతముల సిద్ధాంతములు, ప్రబోధలు వేరు వేరుగా గోచరించినప్పటికీ వాటిలో అంతర్లీనంగా ఉన్నవి సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలే కదా! అట్టి విశ్వజనీన మానవతా విలువల ఆచరణాత్మక ప్రచార ప్రబోధలద్వారా జాతి మత భేదాలకు అతీతమైన ఒక ఆధ్యాత్మిక మహోద్యమాన్ని ఆవిష్కరించారు భగవాన్. అనాది

కాలమునుండి తమ ఆధ్యాత్మిక తత్వ ప్రచార ప్రబోధలచేత ఖండఖండంతర ఖ్యాతినార్జించిన పలువురు మహనీయుల యొక్క దివ్య స్ఫూర్తిని ప్రతిబింబించే రచన, “సాయితత్వ దర్శనం”

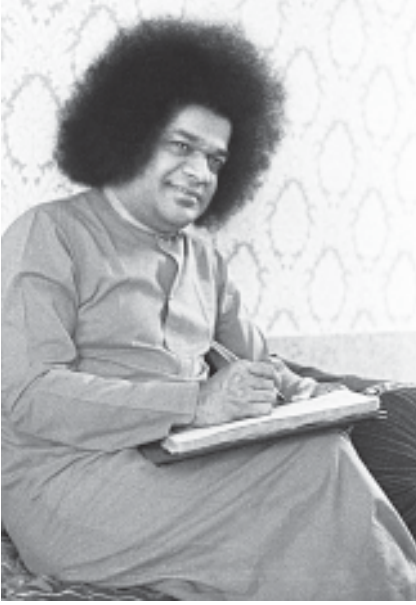
“తల్లిలా లాలించావు మా స్వామి, తండ్రిలా పోషించావు... గురువు దైవము నీవై బోధలెన్నో చేశావు... కరుణామయమూర్తి! మా హృదయవద్దీ! ఎలా తీర్చుకోవాలి ఈ ఋణం! ఎన్ని జన్మల ఫలమో నీ సన్నిధానం!” సాయిమాతకు, విద్యార్థులకు మధ్యగల అనిర్వచనీయమైన ప్రేమబంధానికి అద్దంపడుతూ విద్యార్థుల అంతరంగం నుండి పెల్లుబికిన భావతరంగం ఇది. నిజమే! స్వామి ప్రేమఋణం తీరేది కాదు. అయితే, స్వామి కోరేది అది కాదు. స్వామికి నిరంతరం ‘నియర్’గా, ‘డీయర్’గా ఉండటానికి విద్యార్థులెంత తహతహలాడతారో, వాళ్ళు సద్గుణాలనే ఆభరణాలను ధరించి మెరిసిపోతుంటే చూసి సమాజం మురిసిపోవాలని స్వామి అంతగా ఆశిస్తారు. అందుకు దృష్టాంతం, “జీవిత పాఠం”

రామనామము ‘నోటను పల్క పల్కగా మిక్కిలి కమ్మనౌ అమృతమే అనిపించును...’ అని వర్ణించారు భగవాన్. అట్లే, రామాయణంపై భగవాన్ దివ్య ప్రసంగాలు వినే కొలదీ, చదివేకొలదీ నవ్యాతినవ్యమైన అంతర్భావాలను స్ఫురింపజేస్తూ దివ్యానుభూతి కలిగిస్తాయి.

కొడైకెనాల్‌లో భగవాన్ రామాయణంపై ఇచ్చిన దివ్యోపన్యాసాలలోని మరికొన్ని అంశాలతో భక్త పాఠకుల నలరిస్తుంది ఈ మాసం “జ్ఞాపకాల పందిరి”

ఆపదలో కాపాడినవారిని “సమయానికి దేవుడిలా వచ్చి రక్షించాడు” అని కొనియాడుతాము. అయితే, భక్తుల విషయంలో ‘సమయానికి దేవుడే వచ్చి రక్షిస్తాడు’ అని పలు సందర్భాలలో నిరూపించారు భగవాన్. నాడు సుదర్శనం పంపి గజేంద్రుని బ్రోచిన స్వామి నేడు నిదర్శనం చూపి ఒక మార్జాలాన్ని కాపాడిన వైనం తమ సృష్టిలోని సర్వజీవులపై ఆ మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారికి గల అవ్యాజమైన కారుణ్యానికి అద్దం పడుతుంది.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకథార్థోనీ వాహ్ని

(గత సంచిక తరువాయి)

దశరథుడు కులగురువగు వసిష్ఠులవారిని రప్పించి, అతని సలహా ననుసరించి ఉద్ధండుడైన సిద్ధాంతిని పిలిపించి జాతకములు వ్రాయించెను. ఉత్తరాయణ వసంత ఋతువు, చైత్రమాస శుక్లపక్ష శుద్ధనవమి, పునర్వసు నక్షత్ర, సోమవార సింహలగ్న అభిజిత్కాలమున లోకమంతయు విశ్రమించువేళ సమశీతోష్ణ సమయమున కౌసల్యకు కొమారుడు కలిగెను. రెండవ దినమున చైత్రశుద్ధ దశమి మంగళవారం, పుష్యమీ నక్షత్ర, గంధయోగ, తైత్తిలాకరణమున కైకేయి కొమారుని కనెను. మూడవ దినమున అనగ చైత్రశుద్ధ ఏకాదశి బుధవారము ఆశ్లేష నక్షత్ర వృద్ధియోగ గరకరణమున, సుమిత్రాదేవి ఇరువురు కుమారులను ప్రసవించెను. ఈ వివరములు సిద్ధాంతికి తెలిపి, వారి జాతక ఫలమెట్టిదో విచారించి, వీరలకు నామకరణము చేయుటకై తగిన ముహూర్తమునుకూడనూ స్థిరపరచి తెలుపుమని దశరథుడు కోరగ, రెండు నిమిషములు ఆలోచించి తమ యోగదృష్టిచే

భవిష్యత్తును తిలకించి కులగురువగు వసిష్ఠులవారు, మహారాజా! నీ కొమరులు సామాన్యులు కారు. పుట్టిన పిల్లలు నిరుపమానులు. వారల కనేక పేరులు కలవు. వారు నిజముగ మానవమాత్రులు కారు. మానవాకారమును ధరించిన దేవతా అంశములు, దివ్యమూర్తులు. ఇది ప్రజల భాగ్యమనే చెప్పవచ్చును. ఇట్టి పవిత్ర పురుషులకు నామకరణము గావించుట నా భాగ్యమని భావించుచున్నాను. తల్లులు వేరయినను తండ్రి ఒకడే అగుటచేతను కౌసల్యాదేవి ప్రసవంతోనే పురుడు అందరికినీ ప్రారంభమయినది. ఈ మధ్యలో వచ్చిన పురుడు అంత పాటించనక్కర లేదనియును ప్రథమ పుత్రుని జన్మము ననుసరించి, పదవదినము దాటగనే అనగా పదకొండవ దినమున, నామకరణమునకు మంచి సమయమనియును ఆనాటికి తగిన సన్నాహములు గావింపు మనియు తెలిపి రాజు నమస్కారమును అందుకొని వసిష్ఠులవారు వెళ్లిపోయిరి. సిద్ధాంతిగారు కూడనూ దానిని అంగీకరించి నామకరణమునకు తగిన సామగ్రి పట్టీని తయారుచేసి పురోహితుని చేతికిచ్చి రాజు అందించిన కానుకల నందుకొని ఆనందముతో వెదలిపోయెను. ఆనాటినుండియు దశరథుడు తమ బంధు మిత్రులకు, రాజులకు, సామంతరాజులకు, ఋషులకు, పండితులకు నామకరణ వృత్తాంతమును వారివారి స్థానమును అనుసరించి పత్రములను పరివారముతోను, పండితులతోను, బ్రాహ్మణులతోను, మంత్రులతోను తెలిపి పంపెను.

పది దినములు గడచెను. అయోధ్యాపట్టణము అత్యంత రమణీయముగ అలంకరింపబడి గంధర్వులు గానం చేయుచున్నారా అన్నట్లు ఎచ్చట చూచినను అతిరమ్యమైన గానము గాలిలో

లీనమయి, దేశమంతయూ
వ్యాపించియున్నదా అన్నట్లు
వినిపించెను. వీధులలో పరిమళ
ద్రవ్యములు చల్లదొడగిరి. అయోధ్య
జనులచే క్రిక్కిరిసిపోయెను.
పండితులు, ఋషులు మాత్రమే
అంతఃపురమున ప్రవేశించిరి.

మిగిలిన రాజులు, ప్రజలకు
తగిన వసతులు ఏర్పరచి రాజ
భవనమునకు ముందుభాగమున
అందరూ ఆసీనులగుటకు తగిన
పందిళ్ళు వేసియుండుటచే
అందులో చేరి, నామకరణ
వైభవమును తిలకించుచుండిరి.

ఇంతలో దర్బారు హాలునకు మంగళవాద్యములతో
బ్రాహ్మణ స్వస్తివాచకములతో, సుమంగళులు శుభ
వచనములు పలుకుచుండ, కౌసల్య, సుమిత్ర, కైకేయి తమ
బిడ్డలను పొత్తిళ్ళలో ఉంచుకొని ఒకరి వెనుక ఒకరు
వరుసగా వచ్చుచుండ, ఆ మువ్వరు తల్లులు, బ్రహ్మ,
విష్ణు, మహేశ్వరులను బాలల రూపముతో బాహ్య
లోకమునకు ఎత్తుకొని వచ్చు దేవతా స్త్రీలవలె కనిపించిరి.
వారి ఆనందము, తేజస్సు వర్ణనాతీతము.

ప్రజలు వారలను చూడగనే జేజేలు చెప్పిరి. స్త్రీలు
మంగళహారతులెత్తిరి. మువ్వరికి ఉన్నతాసనములు
తగినట్లుగా సిద్ధము చేసియుండిరి. అందులో మొదట
కౌసల్య, తరువాత సుమిత్ర, తరువాత కైక ఆసీనులైరి.
కౌసల్య కుడిప్రక్కన దశరథుడు ఆసీనుడాయెను.

బ్రాహ్మణులు మంత్రములు ప్రారంభించిరి. ఒకవైపున
హోమములు మొదలుపెట్టిరి. బంగారు పళ్ళెరములలో
బియ్యమును పోసి వాటిపై మెత్తని వస్త్రములు పరచి
అందుపై పిల్లలను పరుండబెట్టి వసిష్ఠులవారి యెదుట
పెట్టిరి. కౌసల్య కుమారుడు వసిష్ఠులవారివైపు చూచుచు
ఏదో పాతపరిచయమున్నట్లు చూపరులకు ఆశ్చర్యము
కల్గించునటుల వసిష్ఠులవారిని చెంతకు రమ్మని పిలిచినట్లు
ఆ బాలుడు గంతులు వేయదొడగెను. అంత గురువు ఆ

బాలుని చర్యలను చూచి ఆనందము
పట్టలేక, ఆనందబాష్పములు
తుడుచుకొంటూ, అక్షతలు చేతపట్టి
“రాజా! కౌసల్యానందవర్ధనుడు
అందరికీ ఆహ్లాదము కలిగించును.
అతని గుణరూపములు అందరినీ
క్రీడింపజేయును. యోగులే ఇతనిని
రమింతురు. కనుక నేటినుండి ఈ
బాలుడు “రాముడ”ను పేర బరగు
చున్నాడు” అని కౌసల్యా నందనునకు
రాముడని నామకరణము గావించెను.
అంత ఋషులు “భళీ భళీ,
సరియైన నామమ”ని ఆనందించిరి.

తదుపరి సుమిత్రానందవర్ధనులైన ఇరువురు బాలురను
తిలకించి, పెద్ద బాలుని చూచి శౌర్యవీర్యములను
ప్రదర్శించు లక్ష్మీనంపన్నుడు కాగలదనియు,
లక్ష్మీనారాయణుల సేవనే తన శ్వాసగా భావించి,
ఆచరించును కనుక అతనికి లక్ష్మణుడనియు, అతని
తమ్ముడు శత్రువులను నాశనముచేసి అన్నల అడుగుజాడల
ననుసరించి, శాంతచిత్తుడై ప్రవర్తించును కనుక ఆ
బాలుడు శత్రుఘ్నుడనియు పిలువబడును” అని
ఆశీర్వదించెను.

తదుపరి కైకేయీ ఆనందవర్ధనుడగు బాలుని చూచి,
“ఈతడు అందరి అంతఃకరణములను ప్రేమ,
ఆనందములతో నింపుటే కాక, ఆశ్చర్యకరమైన ధర్మప్రవృత్తి
గలవాడగుననియు, ప్రజలకు భరణ పోషణములను
గావించును కనుక, అతనికి భరతుడనియు నామకరణము
గావించితిని వసిష్ఠులవారు తెలుపగనే ప్రజలు పిల్లల
భవిష్యత్తుకూడా ఇట్టివి కాగలవని విశ్వసించి, ఆనాటి
నుండి కౌసల్యానందనుని రాములనియు, సుమిత్రా
నందనులను లక్ష్మణ శత్రుఘ్నులనియు, కైకేయి నందనుని
భరతుడనియు పిలువదొడగిరి.

వచ్చినవారలకు భోజనములు ఏర్పాటుగావించి,
అందరినీ సంతృప్తిపరచి, ఎవరికి తగిన గౌరవములు
వారలకు గావించి, దాన ధర్మములు సలిపి, గోవులు,

భూములు, సువర్ణములు పంచిపెట్టి, వచ్చినవారలందరికి నచ్చినటుల చూచి, చేసి, పంపించిరి.

ఆనాటినుండి పిల్లలు దినదిన ప్రవర్ధమానులై అమ్మల చెంత పెరుగదొడగిరి. ఇందు ఒక విచిత్రము జరుగుచుండెను. ఏమన, బాల్యము నుండియు లక్ష్మణుడు రాముని, శత్రుఘ్నుడు భరతుని అనుసరించుచుండిరి. అనుసరించుటే కాదు, ఒకరి నొకరు వీడలేని స్థితిలో పెరుగుచుండిరి. ఎట్లన, లక్ష్మణుడు పుట్టిననాటినుండి ఎప్పుడు చూచిననూ ఏడ్చుచుండెడివాడు. దాదులు (నరుసులు) ఎన్నియో విధముల మందుపూతలు, పోతలు గావించిరి. కాని, దేనికినీ పోరు మానెడివాడుకాదు. లోన ఎట్టి బాధ కలదో అని అనేక వైద్యములు చేసిరి.

ఈ బాధ వైద్యముతో పోయెడిది కాదని తలంచి, ఒకనాడు సుమిత్ర గురువుగారికి నమస్కరించి, “స్వామీ! పుట్టినదిమొదలు లక్ష్మణుడు ఎందులకో అతిగా ఏడ్చుచుండును. అందులకు తగిన వైద్యములెన్నియో చేయించితిని. కానీ, దినదినమునకు ఏడుపు అధిక మగుచున్నదే కానీ, తగ్గుటలేదు. పాలు కూడనూ సరిగా త్రాగుట లేదు. నిద్ర అసలే లేదు. ఈరీతిగా ఉండిన బిడ్డ అభివృద్ధి యెట్లుగంచును? దీనికి కారణము తెలిపి, ఆశీర్వదించుడు” అని వివరములు తెలుప, వసిష్ఠులవారు ఆలోచించి, “రాణీ! అతని బాధవేరు, మీరు చేయు వైద్యము వేరు. ఆ ఆరాటము మానవులు గుర్తించుటకు వీలుకానిది. అతనికి దేహసంబంధమైన బాధలేమియును లేవు. నేను చెప్పినటుల చేయుము. ఆ క్షణమునుండియే బాలుడు ఏడుపు మాని సుఖముగ ఆడుకొనును. ఇప్పుడే బాలుని తీసుకొనిపోయి రాముని ప్రక్కలో పరుండబెట్టుము. దీనికిదియే దివ్య ఔషధము” అని ఆశీర్వదించి వెళ్లెను.

ఆ మాటలు విని సుమిత్ర, ఏడుపు తగ్గినచాలునను ఆనందముతో, కుమారుని తీసికొనిపోయి కౌసల్య నందనుడైన రాముని పడకపై ప్రక్కనే పరుండబెట్టెను. ఆ నిమిషమునుండియే లక్ష్మణుని ఏడుపు మాయమయ్యెను. నవ్వులు, ఆటలు ప్రారంభమాయెను. చూచువారలకు గొప్ప ఆశ్చర్యమును కలిగించెను. ఇంతకుపూర్వము నీటికి దూరమైన చేప ఏవిధముగ తపించునో, అటుల తపించిన

లక్ష్మణుడు ఇప్పుడు నీటిలో చేరిన చేప తోకను విప్పి విచ్చలవిడిగా ఆడినటుల, రాములచెంత తన కాలుచేతులు కొట్టుచు, కేకలు వేయుచు, రామసన్నిధిని ఆనందమును గ్రోలుచు, అడుచు హాయిగా నున్నాడు.

ఇది ఇట్లుండ, శత్రుఘ్నుడు ఆనాటినుండి పాలు త్రాగలేదు. విచారముగా ఆడుటకానీ, కదలుటకానీ లేక చాలా బలహీనునివలె కనిపించుచుండ సుమిత్ర అదిరిపడి గురువులవారిని రప్పించి, కారణము తెలుపగోరెను. వసిష్ఠులవారు చిరునవ్వులతో, “అమ్మా! మీ పిల్లలు సామాన్యులు కారు. వారి జన్మలకు ఇవి లీలానాటకములు. శత్రుఘ్నుని భరతుని పడకపై పరుండబెట్టుము. అతని నిత్యకర్మలు సక్రమముగా జరుగును; సంతోషముగా నుండును. దీనికి విచారించనక్కరలేదు”ని ఆశీర్వదించి వెళ్లెను. సుమిత్ర అటులనే చేసెను. ఆనాటినుండియూ లక్ష్మణుడు రామునిచెంత, శత్రుఘ్నుడు భరతునిచెంత పెరుగజొచ్చిరి. వారల ఆనందమునకు అడ్డులేదు; అభివృద్ధికి కొరత లేదు. దినదినమునకు సూర్యకాంతివలె ప్రకాశించుచు పెరుగదొడగిరి.

సుమిత్ర చేయునదిలేక పిల్లల ఆనంద అభివృద్ధిలే తన ప్రాణసమముగా భావించుటచేత, కౌసల్యదగ్గర కొంతసేపు, కైక దగ్గర కొంతసేపు అటూ ఇటూ తిరుగుచూ వారలకు తగిన సేవలు చేయుచూ పిల్లలకు దాసివలె పనిచేయుటయే కానీ, తల్లివలె మెలగుటకు అవకాశము లేకపోయెడిది. “ఇది నా గ్రహచారమ”ని ఒకనాడు ఇటులగుటకు కారణమేమియో అని ఏకాంతముగా గురువులచెంతకు పోయి ప్రార్థించగా, గురువు ఉన్నదున్నటుల విన్నవించెను.

“అమ్మా! లక్ష్మణుడు రామ అంశమందలివాడు; శత్రుఘ్నుడు భరతుని అంశమందలివాడు” అని మాత్రము చెప్పుచుండగనే సుమిత్ర, “ఔనాను! నాకీనాడు బోధ పడినది. ధన్యురాలను” అని నమస్కరించి వెళ్లిపోయెను. “ఆనాడు పాయసము గ్రద్ద తన్నుకొనిపోగా, రాజు కోపించునేమో అని కౌసల్యకును, కైకకును తెలుప, వారు సరళ సహన హృదయులై ఆమె పాయసమందు కొంతభాగము, ఈమె పాయసమందు కొంతభాగము

నాకందించిరి. అవియే వారి వారి అంశములు. కాకున్న నాకు మాత్రమే ఇరువురు పుత్రులు కలుగుటకు కారణమేమి? ఇరువురి అంశములను భుజించితిని కనుక ఈ బాలురు ఇట్టి సంబంధమును పొందియుందురు. దైవసంకల్ప మెంతటి సూక్ష్మము! అతని శక్తిని కనుగొన నెవరితరము! దానిని మార్చువారెవరు!” అని తనలో తాను ఆనందించుచు ఆనాటినుండియు, నవమాసములు మోసి కన్నది తానుకానీ కౌసల్య, కైకేయిలే నా బిడ్డల నిజమైన తల్లులు” అని దృఢము చేసుకొని, బిడ్డలను వారలకే అప్పజెప్పి, తాను ఆయావలె వారలచెంత పిల్లల పనులు చేయుచుండెను.

దాసీలేకాక, రాజబంధువులు అనేకమంది పిల్లలను చూచుటకై నిత్యము వచ్చిపోవుచుండెడివారు. వారందరూ చూచి వెళ్లిన తోడనే, కౌసల్య పిల్లలకు దిష్టి తీయించి పారవేయించెడిది. కౌసల్యకు కొమరులయందుండు అధికమగు ప్రేమచేత, దివరాత్రముల గమనము తెలిసెడిది కాదు; నిమిషము పిల్లలను విడిచి వెళ్ళెడిది కాదు. స్నాన పూజాదులుకూడనూ లక్ష్య మంతయూ పిల్లలయందే ఉంచుకొని, అతి శీఘ్రముగా పనులు చూచుకొని వచ్చెడిది.

ఒకనాడు రామలక్ష్మణులకు స్నానము చేయించి, పొగలువేసి, బంగారు తొట్లలో పరుండబెట్టి, తానే స్వయముగా పాటపాడి, ఊయెలనూపి, పిల్లలు నిద్రించగనే దాసీలకు పిల్లలను చూచుకొమ్మని తెలిపి లోనికి వెళ్లి, పాయసము కాచి పూజగదికి తీసుకొనిపోయి, నైవేద్యము గావించెను. మరికొంతసేపటికి, నైవేద్య ప్రసాదం తమ పిల్లలకు కొంత పెట్టవచ్చునని బంగరుగిన్నె తీసుకొని పూజగదిని ప్రవేశించగనే నైవేద్యముంచిన పాత్రను ముందు పెట్టుకొని జుట్టుకొనుచున్న రాములను చూచెను. ఆమె కన్నులను ఆమెయే నమ్మలేకపోయినది.

ఇది నిజమా! లేక భ్రమయా! తొట్లయందు నిద్రించు నా బాలుడు ఇచటికెట్లు వచ్చెను? ఎవరు తెచ్చిరి? అని పరుగిడిపోయి తొట్లలో చూడ గాఢనిద్రలో ఉన్న రాములను చూచి, ఇది నా భ్రాంతి అని తనలో తాను సర్దుకొని పాయసము గిన్నెలో వేసుకొనుటకై పాత్రను

చూడ, పాత్రలో పాయసము గరిటెడైనను లేకపోవుటచేత, కొమారుని చూచినది భ్రాంతి కావచ్చునుకానీ పాయసము లేకపోవుట భ్రాంతి యెట్లగును! అని ఒకవైపున ఆశ్చర్యము, మరొకవైపు సంశయము ఆమెను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసెను. ఎటులనో ఆ గిన్నెలలో కొంత ప్రసాద ముంచుకొని తొట్లచెంతచేరి బాలుర నిద్రించు మోముల చూచుచుండెను. రాముడు చప్పరించుచూ, కన్నులు మూసుకొని లొట్టలు వేయుచుండ కౌసల్య ఆశ్చర్యముతో చిరునవ్వులతో మోమును తిలకించుచుండ, రాముని మొగమున ఒక నిమిషము బ్రహ్మాండమే తిరిగినటుల కనిపించెను. కౌసల్య దేహమునే మరచి, కన్నులు విప్పి రెప్పలు ఆర్చక పిచ్చిగా చూచుచుండుట దాసీలు గమనించి, “అమ్మా! అమ్మా!” అని అరచిరి. వారల అరువులు కౌసల్యకు వినిపించలేదు. ఒక దాసి అమ్మ పాదములు పట్టి “అమ్మా! దేవీ!” అని అనేక విధముల మేల్కొలిపెను. కౌసల్య ఉలిక్కిపడినటుల, దేహమును గగుర్పాటు పడినట్లు కదలించి దాసీలవైపు చూచి, ఆశ్చర్యముతో మంచముపై కూర్చొని, “దాసీ! మీరు బాలుని చూచితిరా?” అని ప్రశ్నించెను. “అవును తల్లీ మేమిక్కడనే యున్నాము. బాలుని చూచుచునే యున్నాము” అని జవాబుచెప్ప, “ఎట్లు చూచితిరి? బాలునిలో ఏమైనా మార్పు కనిపించెనా?” అని కౌసల్య ఆతురతతో ప్రశ్నింప, “మాకెట్టి మార్పునూ కనిపించలేదు తల్లీ, బాలుడు గాఢనిద్రలో ఉన్నాడు కదా!” అని జవాబు చెప్పిరి. కౌసల్య తాను చూచినదంతయూ భ్రమయా? లేక నిజమా? నిజమైనచో వారలందరికీ ఎందుకు కనిపించలేదని తనలో తాను అనేకవిధముల ఆలోచనలు జరిపి, కడకు పిల్లలు యజ్ఞప్రసాదముచే కలుగుటచే దైవచిన్నెలు ఈరీతిగా కనిపించియుండవచ్చునని తనకు తానే జవాబు చెప్పుకొని, తిరిగి పుత్రవాత్సల్యములో మునిగి, వారలకు తగిన పరిచర్యలు చేయుచూ, శుక్లపక్షములోని చంద్రునివలె దినదిన ప్రవర్ధమానమగుచుండిన పుత్రులను చూచుచు, ముద్దాడుచూ, తల నిమిరుచూ, బట్టలు సర్దుచూ ఆనందించుచుండెడిది.

(సశేషం)

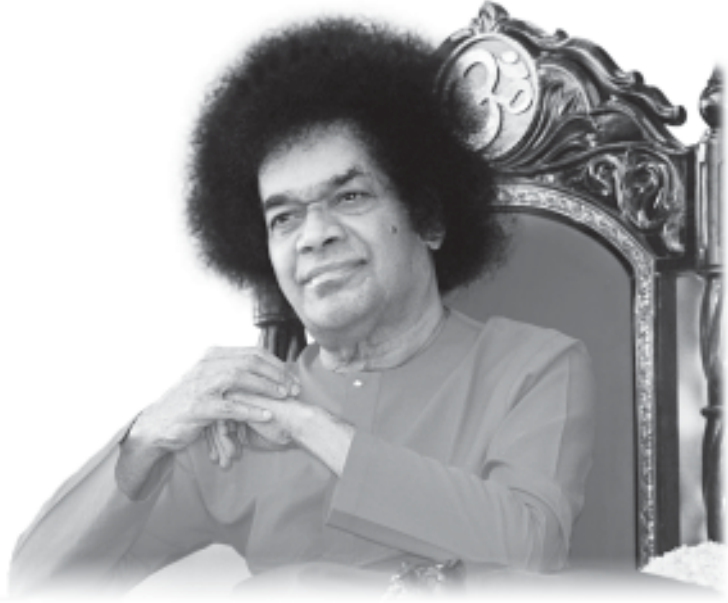
ఈనాడు గురుపూర్ణిమ. పూర్ణిమ అనగా చంద్రుడు పదహారు కళలతో నిండి ఉన్న పూర్ణత్వము. చంద్రుని ప్రతిబింబము మనస్సు, మనస్సు ప్రతిబింబము చంద్రుడు. చంద్రుడు పదహారు కళలను చేర్చుకొని పరిపూర్ణుడైతే మనము పరిపూర్ణత్వాన్ని పొందడానికి పదహారు కళలను పరిత్యజించాలి! ఈ పదహారు “కళ”లేవి? కుల, బల, యౌవన, సౌందర్య, విద్యా, ధన, తపో, రాజ్య మదములు ఎనిమిది. కామ క్రోధ లోభ మోహ, మద మాత్సర్యాలనే అరిషడ్వర్గాలు ఆరు - మొత్తం పద్నాలుగు, రజోతమో గుణాలు రెండు - అన్నీచేరి పదహారు. ఈ పదహారు దోషములను ఏనాడు దూరం గావించుకుంటామో ఆనాడే పరిపూర్ణులము కాగలము. ఈ పదహారు దోషములు చేరడంవలన మానవుడు కళాశూన్యుడు, కళాహీనుడైపోతున్నాడు. పోడశకళా పరిపూర్ణత్వానికి ఇవి అడ్డు తగులుతున్నాయి. వీటిని క్రమేణా త్యజించడానికి ప్రయత్నించాలి.

మానవునిలో దోషభావములు అభివృద్ధి కావటంచేతనే తాను తానుగా ప్రకాశించలేకపోతున్నాడు. దీనికి ఐదు విధములైన క్లేశములు అడ్డు వస్తున్నాయి. క్లేశములనగా బాధలు.

పంచ క్లేశములు

మొట్టమొదటిది అవిద్యా క్లేశము, రెండవది అభినవ క్లేశము, మూడవది అస్థిత క్లేశము, నాలుగవది రాగ క్లేశము, ఐదవది ద్వేష క్లేశము.

అవిద్య అనగా “నేను జీవుడను, దేవుడనుకాను, స్వతంత్రుడను కాను; పరతంత్రుడను, బలహీనుడను” అనే భావం కలిగి ఉండటం. ఈ భావం మానవుణ్ని బలహీనుని గావిస్తుంది.

గురుపూర్ణిమ దివ్య సందేశం

దేవుడే దేవుడే

అభినవ క్లేశమునగా సంసారమునకు హేతువైన మనస్సును త్యజించలేక బలహీనమై ఉండటం. మనస్సే మన బంధములన్నిటికి మూలకారణము. మనస్తత్వాన్ని తెలుసుకొనలేక బలహీనమై ఉంటూ అనేక దుఃఖములకు, విచారములకు గురి అవుతున్నాము.

మూడవది అస్థిత క్లేశము. సర్వవిషయములు, సకల సుఖములు అనుభవించాలన్న దురాశే అస్థితము. ఈ దురాశలో విఫలమైతిమా, లోభము ప్రారంభమవుతుంది. దీనిని ఫలింపజేసుకొంటిమా, అహంకారం ప్రారంభమవుతుంది. దురాశ, అహంకారములవలన మానవత్వం క్రమేణా కృశించిపోతుందేగాని వికాసం పొందదు.

ఇక రాగ క్లేశమునగా ధన, కనక, వస్తు, వాహనాలు కావాలని అభిలషించటం. ఈవిధమైన వాంఛలు

మానవుని వెనుకంజ వేయిస్తాయేకాని ముందుకు సాగనీయవు.

ద్వేష క్లేశము ఐదవది. ఉదర పోషణ నిమిత్తమై ఇతరులను ఆశ్రయించి తాను ఆశించిన ఫలం దక్కుకపోవటంచేత దూషణకు దిగడం. ఇది మానవుని మరింత హీనస్థితికి గొనిపోతుంది. ఇదే ద్వేషక్లేశము. ఇది మానవుని పూర్ణత్వంనుండి హీనత్వానికి దిగజారుస్తుంది.

తనను తాను తెలుసుకోవడమే నిజమైన తత్త్వము

పక్షులలో కాకి కడుహీనమైనదంటారు. దానిని నీచంగా చూస్తారు. ఇక జంతువులలో గాడిదను చాలా నీచంగా చూస్తారు. కాకి మంచి పరిశుద్ధమైన పరిపక్వమైన ఫలములను కాకుండా చెడి క్రుశ్శీన పదార్థములను మాత్రమే ఆశిస్తుంది. గాడిద ఏది పడితే అది తింటూ మాసిన బట్టల మూటలను మోస్తుంది. అట్లే మనుష్యులలో పరమ నీచుడెవడంటే పరులను దూషించేవాడు. సర్వులలో ఉన్న సచ్చిదానంద స్వరూపుని గుర్తించక అందరినీ కేవలం మానవమాత్రులుగా భావించి మలినమైన మనసుతో రాగ ద్వేషాలతో దివ్యత్వాన్ని విమర్శించటం మహాపాపము.

మానవుడు అపవిత్రుడని, హీనస్థితిలో ఉన్న బలహీనుడని భావించరాదు. మానవుడు సచ్చిదానంద స్వరూపుడు. తాను నిరంతరము ఆనందముతోనే ప్రకాశిస్తుంటాడు. కాని, ఆ ప్రకాశానికి అడ్డు తగిలే భావములను పెంచుకోవటంచేత తనకు తాను కనిపించకుండాపోతున్నాడు. దైవము ప్రత్యేకముగా ఎక్కడో లేడు, తానే దైవము. తాను దైవమై ఉండికూడా రాగద్వేషములతో కప్పబడటంచేత తనను తాను తెలుసుకోలేకుండాపోతున్నాడు. తనను తాను తెలుసుకోవటమే నిజమైన తత్త్వము. మాయ తెరను తొలగించుకొంటే తాను దైవంగా ప్రకాశిస్తాడు. ఈ పరమ సత్యాన్ని మనము గుర్తించాలి. ఎన్ని సంవత్సరాలు సాధనలు సలిపినా, ఎన్ని వేదాంతములను అభ్యసించినా మనస్సులోని మాలిన్యమును తొలగించుకొనకున్న ఇదంతా కాలమును వ్యర్థము గావించినట్లే అవుతుంది.

గురువు అనగా అంధకారమును నిర్మూలము గావించి నటువంటివాడు. కనుక, నిజమైన గురువు భగవంతుడే! అజ్ఞానమనే అంధకారమును నిర్మూలించే శక్తి సామర్థ్యములు అతనికి ఒక్కనికే ఉంటున్నాయి. మిగిలిన లోకసంబంధమైన విషయాలను బోధించేవారు ఉపాధ్యాయులు కావచ్చును, లేదా అధ్యాపకులు కావచ్చును. వీరెవరూ గురువులు కానేకారు. ఉపదేశము చేసినవారందరూ గురువులుకారు. ‘గురోర్ గురుః’ వాళ్ళందరికీ గురువైనవాడు భగవంతుడు. ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి భగవంతుణ్ణే గురువుగా భావించాలి. గురుపూర్ణిమ రోజున గురువులకు పూజ చేయడము, పండ్లు ఇవ్వడం, దక్షిణలు ఇవ్వడము, ఇదికాదు గురుపూజ. ఎంత ప్రదక్షిణ చేసినా దక్షిణ లేకపోతే ఫలితం లేదంటారు. దక్షిణ అనగా ఏమిటి? నీ ప్రేమను అందించడమే దక్షిణ. ప్రదక్షిణ అనగా ఏమిటి? సర్వత్రా ఉండినది భగవంతుడొక్కడేయని తెలుసుకోవడమే ప్రదక్షిణ. ఈ రెండు తత్త్వాలను మనము చక్కగా గుర్తించుకొంటే నిత్యమూ గురుపూర్ణిమయే. సర్వమూ గురుత్వమే. “మర్మ మెరిగిన మరునిమిషములో మనస్సే మీకు గురువు.” మర్మము తెలియకుండా ఉండినంతవరకు అంతా అంధకారమే! ఈ సత్యాన్ని గుర్తించుకుంటే అదే గురుత్వము. కాబట్టి, గురువనగా ఒక్క దైవమే. ఈ లోకంలో ఇంక గురువులు ఎవ్వరూ లేరు. దైవమే గురువు. కనుక, దైవచింతన చేయండి.

సాధకులకు ప్రయోజనకరమైన సలహాలతో కూడిన 18 పురాణములను లిఖించి, గురుస్థానములోనున్న వ్యాసునికి కృతజ్ఞతను అర్పించు దినము, ఈ దినము. గురుత్వమంటే దేహతత్త్వమును అతిక్రమించి జయించి, ఇంద్రియముల ఉద్రేకానికి అవకాశమియ్యనివారు. అట్టి గురువు ఎవరు అని చెప్పాలంటే ఒక్క దైవము తప్ప మరెవ్వరూ లేరు. ఏదో భ్రమచేత, భ్రాంతిచేత, విశ్వాసముచేత, చిక్కినవారందరినీ గురువు అని భావించటం అజ్ఞానముయొక్క లక్షణము. గుణాతీతుడు గురువు. అజ్ఞానమనే చీకటిని దూరము చేసి ప్రజ్ఞాన జ్యోతిని వెలిగించేవాడు గురువు. ఇట్టి శక్తి దైవమునకు తప్ప అన్యులకు ఏమాత్రము ఉండదు.

గురువులలో రెండు రకములవారుంటున్నారు - బాధ గురువులు, బోధ గురువులు అని. బాధ గురువులు శిష్యులను చిక్కులపాలుచేసి, ధనము ప్రోగుచేయుటకు కుయుక్తులు పన్నేవారు. బోధ గురువులు నిశ్చల మనస్సుతో, వినయ విధేయతలతో తమను ఆశ్రయించు వారికి హితోపదేశము చేయువారు. అందరికంటే అధికమైన గురువు అవతార పురుషుడు. అవతార పురుషుడైన గురువు తప్పులకు శిక్షించి, ఒప్పులకు మెచ్చుకుని, అందరినీ ప్రేమించుచు, సరైన ఆధ్యాత్మిక మార్గమును తెలుపుదురు. వారి పూర్ణానుగ్రహం వలన క్షణములో జ్ఞానసిద్ధికూడ కలుగును. వారి సంకల్పము చేత ఆధ్యాత్మిక మార్గమందు సులభముగ అభివృద్ధి నొందుదురు. అధఃపతనము చెందినవారినికూడ ఉద్ధరింతురు. విశ్వాసముండిన చాలు, అనుగ్రహింతురు. జనుల హృదయ భూమిని సాగుచేసి, ప్రేమ బీజములను నాటి ఆనంద ఫలము నందిస్తారు. సృష్టి స్థితి లయములు మూడునూ నెరవేర్చు శక్తి అవతార పురుషునికి మాత్రమే ఉండును.

‘అనిత్యం అసుఖం లోకం’

ప్రపంచంలో శాంతి దొరుకుతుందని భావించి దాని కోసం అనేక విధాలుగా మనం పోరాడుతున్నాము. కాని, శాంతి జగత్తులో లేదు. నీలోనే ఉన్నది. ఒక వ్యక్తి ఏదో పని నిమిత్తం పట్నంపోయి, తాను భుజించే ఆహారాన్ని బట్టి తగిన హోటలును వెదుకుతూ వెళుతాడు. ఒక హోటలు ముందర ‘బ్రాహ్మణ హోటల్’ అని బోర్డుకట్టి ఉంటుంది. మరోవైపు చూస్తాడు, అక్కడ ‘మిలిటరీ హోటల్’ అని బోర్డు వ్రేలాడదీసి ఉంటుంది. శాకాహారి అయితే బ్రాహ్మణ హోటల్లోనికి ప్రవేశిస్తాడు. మాంసాహారి అయితే మిలిటరీ హోటల్లోనికి ప్రవేశిస్తాడు. పేరు చూడకుండా మిలిటరీ హోటల్లోనికి ప్రవేశించి సాంబారు, రసం కావాలి అంటే వాడు ఇస్తాడా? ‘ప్రక్క హోటలుకు ఫో’ అంటాడు. బోర్డు చూడకుండా ప్రవేశించినందుకిది ఫలితం.

అదేవిధంగా ప్రపంచం ముఖాన ఉన్న బోర్డును మనం చూడకుండా ప్రవేశించి ‘శాంతి’, ‘శాంతి’, ‘శాంతి’ అని

అడిగితే ఎవరిస్తారు? ప్రపంచానికి వ్రేలాడగట్టిన బోర్డు మీద ‘అనిత్యం అసుఖం లోకం’ అని వ్రాసి ఉంది. ‘శాంతి లేనిదీ జగత్తు’ అని బోర్డు చెబుతున్నది. ఆ బోర్డును చూసినవాడెవడైనా ప్రపంచంలో శాంతి కావాలని అడుగుతాడా! తనయందున్న శాంతిని తాను మరచి జగత్తులో వెదకడానికి ప్రయత్నిస్తే అది దొరికేదికాదు. శాంతికి కర్త, భర్త దైవమే! అతనిని ఆశ్రయించినప్పుడే మనకు శాంతి లభిస్తుంది. జగత్తంతా pieces, pieces (ముక్కలు)! ఇంక Peace (శాంతి) ఎక్కడుంటుంది! ‘హస్తమున అణుబాంబు ఉంచుక అరచుచుందురు శాంతి శాంతి అని’ చేతిలో ఆటంబాంబు పట్టుకొని శాంతి, శాంతి అంటే ఎక్కడనుండి వస్తుంది శాంతి? జగద్భావాన్ని దూరం చేసుకుంటేనే దైవభావమనే శాంతి లభిస్తుంది. ఈ విశ్వాసాన్నే మనమీనాడు పెంచుకోవాలి, చాటాలి.

దేవుడున్నాడన్న విశ్వాసమే మనకు బ్రహ్మాస్త్రం!

ఈ గురుపూర్ణిమనాడు ఏ అష్టాక్షరి, పంచాక్షరి నామాలనో ఉపదేశించదలచుకోలేదు. ఏ భగవద్గీతనో, ఏ బ్రహ్మసూత్రాలో చదవమని నేను బోధించడంలేదు. ‘దేవుడున్నాడు’ ఈ ఐదక్షరాల వాక్యాన్ని మీరు ప్రధానంగా తీసుకోండి. దినమంతా దీనినే చింతిస్తూ భావిస్తూ ఆచరిస్తూ ఆనందిస్తూ అందరికీ అందిస్తూవుంటే ఇంతకంటే లోక కల్యాణం మరొకటి లేదు.

ఈ మంత్రాన్నే మీరు ఈనాటి ఉపదేశంగా భావించి ఎక్కడికెళ్ళినా ఎలాంటి పరిస్థితులలోనైనా దేవుడున్నాడు, ఉన్నాడు, ఉన్నాడని బల్లగుద్ది చాటండి! ఈ విశ్వాసాన్ని బలపరచుకుంటే లోకమంతా నిత్యకల్యాణం పచ్చ తోరణంగా కళకళలాడుతూ కిలకిలా నవ్వుతుంది. ఈవిధమైన ప్రచారంద్వారా పాపభీతి, దైవప్రీతిని మనం అభివృద్ధిపరచుకున్నవారమవుతాము. ఎలాంటి సమస్యలు వచ్చినా ఎదుర్కొనే ధైర్య, సాహసాలు కలుగుతాయి. దేవుడున్నాడన్న విశ్వాసం మనకు బ్రహ్మాస్త్రంగా పని చేస్తుంది. రామమంత్రం, కృష్ణమంత్రం, శివమంత్రం కంటే ‘ఉన్నాడు’ అన్నదే చాలా బలమైన మంత్రం. ఇది లేకుండా ఎన్ని మంత్రాలు చెప్పినా ప్రయోజనం లేదు.

‘దేవుడున్నాడు,’ ‘దేవుడున్నాడు’ అనే పంచాక్షరి మంత్రాన్ని నిరంతరం ఉచ్చరించాలి. ‘బ్రహ్మ విద్ బ్రహ్మైవ భవతి’. బ్రహ్మతత్వాన్ని విశ్వసించేవాడు బ్రహ్మగా మారిపోతాడు. ఉన్నాడు, ఉన్నాడు, ఉన్నాడు అంటూంటే తాదాత్మ్య భావం కలిగి, సాక్షాత్కారాన్ని అందిస్తాడు.

‘సంశయాత్మా వినశ్యతి’

ఈ విశ్వాసానికి ఎన్ని అంతరాయాలు కలిగినా వెనుకంజ వేయక ముందడుగు వేస్తూ సాగిపోవాలి. దీనివలన నిజమైన ఆత్మశక్తిని మనము సాధిస్తాము, ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాము. దేశానికికూడా ఆనందాన్ని అందిస్తాము. అంతేకాని ‘ఉన్నాడో లేడో’, ‘ఉన్నాడో లేడో’ అనే సంశయాత్మతో జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోకూడదు. నమ్మకం లేకపోతే దేనినికూడా మనము అనుభవించ లేము. నిత్యజీవితంలోకూడా నమ్మకంతోటే అన్ని పనులూ చేస్తున్నాము. ఈనాడు పునాదివేసి వచ్చే సంవత్సరం ప్రారంభోత్సవం చేసుకుంటామనే నమ్మకమే లేకపోతే పునాదే వేయము. ఆఫీసుకు వెళ్ళి తిరిగి సాయంకాలం ఇంటికి వస్తానో లేదో అని అనుమానమున్నవాడు ఆఫీసుకే వెళ్ళడు. మార్కెటుకు పోయి కూరగాయలు తీసుకొని వచ్చేవరకు ఉంటానో లేదో అనుకునేవాడు గడపదాటి కాలు అవతల పెట్టడు. కనుక, విశ్వాసమే మన శ్వాసగా భావించాలి. అన్ని విశ్వాసాలకంటే దైవవిశ్వాసాన్ని అభివృద్ధిపరచుకొని సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ తోటి మానవుల బాధలను కొంతవరకైనా పంచుకొని సమాజసేవకు జీవితాలను అంకితం చేయాలని ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

రూపనామాలకు అతీతమైన తత్త్వంపై దృష్టి పెట్టండి

ప్రేమస్వరూపులారా! దైవాన్ని సందర్శించాలనుకుంటే ప్రత్యేకించి సాధనలు చేయనక్కరలేదు. మనలో ఉన్న మాలిన్యాలను తొలగించుకోవడానికి చేసే ప్రక్రియలన్నిటినీ సాధనలుగానే భావించుకోవాలి. ఐతే, అవి మాలిన్యాలను నిర్మూలించేవేగాని మాధవత్వాన్ని సృష్టించేవికావు. మాధవత్వము సృష్టించబడేది కాదు; సహజంగా ప్రకాశించేది. అది స్వయంప్రకాశంగా స్వస్వరూపంతో

ఉంటుంది. శిల్పి ఒక శిలను మలచి విగ్రహాన్ని తయారు చేస్తాడు. విగ్రహం శిలలో పూర్వమే ఉన్నది. శిల్పి చేసిన పని ఏమిటంటే దానికున్న అతుకులను, పెచ్చులను తీసివేశాడు. విగ్రహం స్వస్వరూపంగా వచ్చేసింది. తీసివేసిన రాతిముక్కలుకూడా దానికి చెందినవే! విగ్రహాన్ని దేవాలయంలో ప్రతిష్ఠ చేస్తారు. పోడశోపచారాలు జరుగుతుంటాయి. విగ్రహాన్ని చెక్కినప్పుడు క్రిందపడిన రాతి ముక్కలవైపు ఎవ్వరూ చూడకున్నా అవి “తత్త్వమసి”, “ఆ విగ్రహం మేమే” అంటున్నాయి. అన్నీ ఒకే శిలకు చెందిన ముక్కలే! ఒక ముక్క ఆలయంలో విగ్రహంగా పూజల నందుకుంటుంటే మరో ముక్క ఇంటి కట్టడంలో ఉపయోగపడవచ్చు. ముక్కల ప్రభావ ప్రయోజనాలు వేర్వేరుగా ఉన్నా రాయి రాయే కదా; త్రొక్కేది రాయి, మ్రొక్కేది రాయి, కట్టేది రాయి, కొట్టేది రాయి. మూలాధారమైన రాయి తత్త్వ మొక్కటే!

అట్లే, ప్రతి పదార్థం కూడా సచ్చిదానంద స్వరూపమే! అస్తి, భాతి, ప్రియం (లేక) సత్ చిత్ ఆనందం... ఈ మూడూ దైవస్వరూపమే! ఈ మూడింటికి రూపం, నామం కలిపితే పంచకంగా మారిపోతాయి. ఈ పంచకముయొక్క వికాసమే ప్రపంచము. రూపనామములు తీసివేస్తే దైవత్వము; రూపనామములుంటే ప్రపంచము. మన దృష్టి మార్చుకోవలసిందేగాని సృష్టిని మార్చ వీలుకాదు. రూప నామములకు అతీతమైన తత్త్వంపై దృష్టిని మళ్ళించండి. నిత్యసత్య నిర్మలమైన సచ్చిదానందముపై దృష్టిని నిల్పుకోండి; ఏది చేసినా దైవ సేవగా చేయాలి, ఏది చూసినా దైవంగానే దర్శించాలి. ఎంతకాలమైనా దైవతంలోనే జీవితం వ్యర్థం చేసుకోకూడదు. ఇంతకాలం మీరు శ్రవణం చేసిన బోధల ఫలితమేమిటి? కించిత్తయినా ఉన్నత స్థాయికి పోవడానికి ప్రయత్నించాలి. దైవతంనుండి విశిష్టాదైవతంలోనికి, విశిష్టాదైవతంనుండి అదైవతంలోనికి ప్రవేశించండి. ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే పడి ఉన్నట్లుంటే ప్రయోజనం లేదు. విన్నందుకు, సాధనలు చేసినందుకు, గ్రంథాలు చదివినందుకు తగిన ఫలితాన్ని అనుభూతికి తెచ్చుకోవాలి.

(గురుపూర్ణిమ దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

డా॥ కె.వి. కృష్ణ కుమారి

— ❖ (తొమ్మిదవ భాగం) ❖ —

యుక్తాహార విహారస్య యుక్త చేష్టస్య కర్మసుః
యుక్త స్వప్నావబోధస్య యోగో భవతి దుఃఖః

ఆహార విహారాదులందు, ఆచార వ్యవహారములందు, పనులు చేసే తీరునందూ, నిద్రాదులయందూ మితమైన స్వభావమును కల్గియుండుట అత్యవసరము. ఈనాడు మానవుడు తీసుకునే ఆహారమునందు మితమనేదే లేదు. ఏది చిక్కితే అది ఎక్కడ పడితే అక్కడ తాను భుజించటం చేత ఆరోగ్యమును కోల్పోతున్నాడు. ఆరోగ్యమునకు ఆహారము అత్యవసరము. అయితే, కొవ్వు పదార్థములను అమితంగా భుజించకూడదు. మధ్య మాంసాదులచేత అనేక రకములైన వ్యాధులు సంక్రమిస్తున్నాయి.

కొవ్వులు (ఫేట్స్) శరీర రూప నిర్మాణంలో ముఖ్య పాత్రను వహిస్తాయి. మెదడుకు సంబంధించిన కణాల నిర్మాణంలోనూ, నరాల నిర్మాణంలోనూ, హార్మోనుల తయారీలోనూ కూడా ముఖ్యపాత్రను వహిస్తాయి. అంతేకాకుండా విటమిన్ 'బి'ని శరీరం గ్రహించి ఉపయోగించుకొనే నేపథ్యంలో కూడా అతి ముఖ్యపాత్రను వహిస్తాయి.

అయితే, కొవ్వులవల్ల శరీరానికి తగినంత మేలు జరగాలంటే కొవ్వులలో ఒక భాగమైన పోలీ శాట్యురేటెడ్ కొవ్వులనే ముఖ్యంగా వాడాల్సి ఉంటుంది. ఇవి గింజ ధాన్యాలు, నూనెనిచ్చే పప్పు దినుసులు, ఆకుకూరలూ (కొన్ని రకాలు), పప్పులూ, కాయల గింజలనుండి తీయబడిన నూనెలలోనూ ఉంటాయి. కొవ్వులలోని మరొక

తెగని శాట్యురేటెడ్ కొవ్వులు అంటారు. ఇవి ప్రధానంగా పాలు, వెన్న, మీగడ, నెయ్యి, అలివ్ ఆయిల్ మొదలైన పదార్థాలలో ఉంటాయి. వీటిని మితంగా తీసుకోవాల్సేగాని, అమితంగా తీసుకోవడంవలన స్థూలకాయం తద్వారా అనేక జబ్బులతోపాటుగా గుండెజబ్బులు కూడా వచ్చే ప్రమాదం ఎంతైనా ఉంది.

అందుకే స్వామి గుండె జబ్బులగురించి, గుండెకు సంబంధించిన శస్త్ర చికిత్సా విధానాలగురించి, గుండె జబ్బులను పెంచి పోషించే వివిధ అంశాలనుగురించి, వాటికి సంబంధించిన నివారణోపాయాలగురించి, ఆహార పరమైన జాగ్రత్తలగురించి, డాక్టర్లు నిర్వహించాల్సిన పవిత్ర బాధ్యతలగురించి చాలా తరచుగా, హెచ్చరికలతో కూడిన బోధలు చేస్తూనే ఉన్నారు - ఇలా -

“ఆరోగ్యపరమైన జాగ్రత్తలను సరైన సమయంలో తీసుకోకుండా ఈనాడు లక్షలు ఖర్చుపెట్టి గుండెకు సంబంధించిన ఆపరేషన్స్ చేయించుకుంటున్నారు, చాలామంది. గుండె ఆపరేషన్ విషయంగా కొంత ఆలోచించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. గుండె నిమిషమునకు 70, 80 పర్యాయములు కొట్టుకుంటూ నిరంతరమూ కదులుతూనే ఉంటుంది. గుండెకు ఇరుప్రక్కలా ఊపిరితిత్తులు ఉంటాయి. ఇవి చెడ్డ రక్తాన్ని ప్రాణవాయువుతో నింపి, పరిశుద్ధపరచి, గుండెకు పంపి, గుండెద్వారా శరీరంలోని సర్వాంగములకూ సరఫరా చేస్తాయి. ఈ ప్రక్రియలో ఎటువంటి లోపం జరిగినా, అవాంతరం ఏర్పడినా, గుండె, తద్వారా శరీరంలోని ఇతర

భాగాలూ దెబ్బతినే ప్రమాదం ఏర్పడవచ్చు. గుండె జబ్బులు రావచ్చు. ఐతే, సంభవించిన ప్రతి గుండె జబ్బూ కేవలం ఆపరేషన్ వలననే నయమవుతుందనుకోవటం చాలా పొరపాటు. పరిస్థితుల ప్రభావాన్ని పురస్కరించుకొని కొన్ని జబ్బులు కేవలం ట్రీట్ మెంట్ తోనే నయమౌతాయి. ఐతే, జబ్బులు రావటం - చికిత్సలకోసం, ఆపరేషన్ కోసం అబ్బులుచాచటంకన్నా - అసలు జబ్బులకే అవకాశం లేకుండా చేసుకోవటం మన ప్రథమ కర్తవ్యంగా భావించాలి.”

అందుకనే, ఆహార విహారాలు సక్రమంగా ఉన్నప్పుడు, మానసిక ఒత్తిడిని దూరం చేసుకోగలిగినప్పుడు, దైవ ధ్యానంతో మానసిక ప్రశాంతతను సొంతం చేసుకోగలిగినప్పుడు ఎటువంటి జబ్బులకూ ఎటువంటి అవకాశమూ ఉండదంటారు, స్వామి.

“ఈనాడు ప్రపంచంలో గుండె జబ్బులకు మూలకారణం మాంసాహారం, మధ్యపానముల ప్రభావమే. శాకాహారుల్లో గుండె జబ్బులు అంత అధికంగా కనిపించటం లేదు. ఐతే, శాకాహారులు కూడా మితమును పాటించాలి. విటమిన్ ‘సి’ (పుష్కలంగా పుల్లని పండ్లలో, కాయ ఆకు కూరలలో, తీపీ పులుపూ కలిగిన అనాస, బత్తాయి, కమలావంటి పండ్లలోనూ లభిస్తుంది), విటమిన్ ‘ఇ’ (కాయగింజలు, నూనె, పచ్చటి ఆకుకూరలు, పాల ఉత్పత్తులు, చిరుధాన్యాలూ, సోయా, చిక్కుళ్ళవంటి గింజలలో పుష్కలంగా ఉంటుంది) ఎక్కువగా క్యారెట్లు, పచ్చని తాజా ఆకుకూరలూ లాంటివి తినేవాళ్ళల్లో గుండె జబ్బులు అధికంగా రావటం లేదు. సాధ్యమైనంతవరకూ ‘సి’, ‘ఇ’ విటమిన్లు మన దేహంలో ఉండేటట్లు చూసుకోవాలి. సకాలంలో భుజించటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రకృతి సహజమైన ఆహారమును తీసుకోవటంవలననే పశు, పక్షి, మృగాదులు ఎటువంటి అనారోగ్యమునకూ లోనుకావటం లేదు. కానీ మానవుడు కడుపుకు దాసుడై, నాలుకకు సేవకుడై తన కాళ్ళకు తానే సంకెళ్ళు వేసుకుంటున్నాడు.

మానవ నిర్మాణమే విశ్వ నిర్మాణము. కనుక, మానవుడు బాగుపడితేనే విశ్వము బాగుపడుతుంది. దీనికి మానసిక పరిణామము అత్యవసరము. ఇది జరిగినప్పుడే

సంపూర్ణమైన ఆరోగ్యమును అనుభవించవచ్చునంటారు, స్వామి.

అవును. ఈ మానసిక పరిణామమును సొంతం చేసుకోవాలంటే, నిత్యజీవితంలో మనమెన్నో జాగ్రత్తలను తీసుకోవలసి ఉంటుంది. ఏవిధంగానంటే, మనం భుజించే సమయంలో భయానకమైన, దుఃఖకరమైన విషయాలను గురించి సంభాషించకూడదు. ప్రశాంతమైన మనస్సుతో, పవిత్రమైన భావాలతో మనం ఆహారాన్ని తీసుకోవాలి. మానసిక ఒత్తిడి అనారోగ్యానికి ముఖ్య హేతువు. ఈనాడు చాలామంది ఆహారం తీసుకుంటూ టీవీలద్వారా చెడు దృశ్యాలను చూడటానికి అలవాటుపడుతున్నారు. దాని వలన మనస్సు మాలిన్యమై అనారోగ్యం ఏర్పడుతోంది. నేడు అన్ని రకములైన మాలిన్యములచేత మానవుడు అనుభవించరాని రోగములను అనుభవిస్తున్నాడు.

జీవితంలో ఎన్నో ఒడిదుడుకులు వస్తూంటాయి. అన్నీ కదిలిపోయే మేఘాలే. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించినప్పుడు మనలో ఉద్వేగమూ అశాంతి ఆవిర్భవించవు. పవిత్రతా, సహనమూ, పట్టుదలూ ఈ మూడింటినీ సాధించగలిగినప్పుడు సంపూర్ణ ఆనందం సుసాధ్యమవుతుంది. అసలు మానవుడు ఎందుకు మనో వేదన చెందాలి? దరిద్రునితోపాటు ధనవంతుడుకూడా ఈనాడు ఎంతో మనో వేదన చెందుతున్నాడు. కారణమేమిటి? అంటూనే ప్రశ్నార్థకముగా మనలను చూస్తారు స్వామి. చిరునవ్వుతో సమాధానమిస్తూ,

“తృప్తిలేకపోవటమే కారణం. “అసంతృప్తి ద్విజో నష్టః” అసంతృప్తి ఉన్నవాడికి అంతా నష్టములే. అటువంటివాడు భుజించే సమయంలోకూడా అర్థంలేని అసంతృప్తికి లోనవుతూ ఉంటాడు. ఈ మనస్తాపములే మానవుని గుండె జబ్బుకి ప్రధాన కారణం. ఈ చింత (worry), అందువలన తొందరపాటుతనం (hurry), అధికంగా కొవ్వు పదార్థాలు తినటం (curry) ఫలితంగా బరువు పెరగటం, అవాంఛనీయ పరిణామములకు దారితీయటం ఈ నాగరిక ప్రపంచంలో సర్వ సాధారణమైపోయింది” అంటూ స్వామి నిరంతరం, నిర్విరామంగా తమ అవతార లక్ష్యంలో భాగంగా ఆరోగ్య సూత్రాలను మనకోసం అందజేస్తూనే ఉన్నారు.

“50 సంవత్సరాలు దాటిన తరువాత క్రమక్రమంగా ఆహారం తగ్గిస్తూ రావాలని ఎప్పుడూ చెబుతూనే ఉన్నాను. ఐతే కొందరు ఆహారాన్ని తగ్గిస్తారుకానీ, వారు భుజించే ఆహారము అధికమైన కేలరీలతో కూడినదిగా ఉంటుంది. “నేను చాలా తక్కువగా భుజిస్తున్నాను” అని చెప్పుకుంటూనే రెండు స్పూనుల నెయ్యి, నాలుగు అప్పడాలు తింటాడు. ఒక్కొక్క అప్పడంలో 100 నుండి 150 కేలరీల శక్తి ఉంటుంది. ఇవి నూనెతో చేరటంవలన వీటిలో కేలరీలు అధికమైపోతాయి. ఒక స్పూను నేతిలో 100 కేలరీల శక్తి ఉంటుంది. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవాలి కదా!”

స్వామి నేటి వైద్యులను త్యాగభావంతో సేవలందించ వలసిందిగా ఉద్బోధిస్తూ అన్నారు ఇలా -

“ఈనాడు డాక్టరుకూడా ఒక వ్యాపారిగా తయారవుతున్నాడు. పేషంట్లుపైన జాలి, దయ చూపాలి. కానీ, ధనమే ప్రధానంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ‘వైద్యో నారాయణో హరిః’ వైద్యుడు నారాయణునివంటివాడు. వైద్యునిలో దయా ప్రేమలు ఉంటే రోగగ్రస్థుని వ్యాధి సగం తగ్గిపోతుంది. అసహనంగా, ఫలాపేక్షతో పల్స్ చూస్తే పేషంట్లు అప్పుడే కుంగిపోతాడు. డాక్టర్లలో ఆశ మితిమీరిపోతే దుఃఖం ఏర్పడుతుంది. నిద్ర లేమివలన వ్యాధులుకూడా సంక్రమిస్తాయి. డాక్టర్లు తృప్తిని అనుభవిస్తూ అందరికీ పంచడానికి కృషి చెయ్యాలి.

“నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః” మనము సంపాదించే ధనమునందుకానీ, మనము చేసే కర్మలందుకానీ కొంతైనా త్యాగాన్ని చూపాలి. అదే అమృతత్వం. క్రోధం, అహంకారం, అసూయ, ద్వేషం మొదలైన దుర్గుణాలను తొలగించుకోవాలి. ఈనాడు అన్ని రంగాలలోనూ అసూయ అనే పెద్ద వ్యాధి ప్రవేశించింది. ఈ రోగాన్ని నివారణ చేసుకోవాలి. అప్పుడే మనలో మానవత్వాన్ని పెంచుకున్నవారమవుతాము.”

ప్రేమ, త్యాగం, నిజాయతీ, ఆధ్యాత్మికతా చికిత్సకి ఎంత అవసరమో వివరిస్తూనే స్వామి, భోజనం చేసే విషయంలో జనాభాని ఆసక్తికరంగా విభజించారు - ఇలా - “ఈనాడు జనాభా దినదినమూ పెరిగిపోతోంది. అందులో మంచివారు మితముగా భుజిస్తారు. ఆధ్యాత్మిక సాధకులు అర్థకడుపుకే భుజిస్తారు. మహనీయులు ఆకలి నిమిత్తమే భుజిస్తారు. కానీ, మూర్ఖులు తినటంకోసమే జీవిస్తారు.” జనాభాలో ఈనాడు సోమరితనం ఎక్కువ అవుతున్న కారణంగా కర్మచేయటం మృగ్యమైపోతోంది. ‘కర్మణ్యేవాధికార స్తే మా ఫలేషు కదాచన’ మనం కర్మాధికారులం. కనుక, కర్మలనాచరించాలి. ఆరోగ్య పరంగా, ఆధ్యాత్మిక పథంలోకి పురోగమిస్తూ మన దేశాన్ని సుసంపన్నం చేయాలి. భగవంతుని ఋణం తీర్చుకోవాలి. ఇది సత్యసాయి దేవుని ఆదేశం. కొంతైనా ఆచరించ గలగాలి మనం.

(సశేషం)

శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థుల ఘన విజయం

భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహశీస్సులతో ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థులు ఎప్పటిలాగే ఈ సంవత్సరంకూడా CBSE పన్నెండవ తరగతి మరియు పదవ తరగతి పరీక్షల్లో అత్యుత్తమ ఫలితాలను సాధించారు. బాలబాలికలు మొత్తం 114 మంది పన్నెండవ తరగతి పరీక్షలకు హాజరు కాగా, వందశాతం ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. 111 మంది డిస్టింక్షన్ సాధించగా, వీరిలో 66 మంది 90 శాతానికి పైబడి మార్కులు సాధించారు.

ఇదేరీతిగా, పదవ తరగతి పరీక్షలకు బాలబాలికలు మొత్తం 86 మంది హాజరు కాగా వందశాతం ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. 22 మంది 10 పాయింట్లు సాధించగా, 58 మంది 9 నుండి 9.9 పాయింట్లు మధ్య సాధించారు. P

అవతారవాణి:

“అగ్నేన్యాశ్చిన్తయేన్తోమోమ్...”

ఆకాశమందు కోట్లకొలది నక్షత్రములున్నా వెలుతురు లేదు; కానీ, స్వప్రకాశకుడు కాకపోయినప్పటికీ ఒక్క చంద్రుడు మాత్రము ఉంటే అతని చల్లని వెలుతురు మనసును ఆనందములో ముంచును. మనసును పున్నమినాటి చంద్రునివలె చేసిన ఆనాడే హాయి, అదే సాయి. ఆహార విహార కట్టుదిట్టములతో వ్యామోహము పెంచక వానిని జయించి మానవత్వమును దైవత్వముగా మార్చుకొనవలయును.

పరమాత్ముడు అన్ని పదార్థములను సార్థకము చేయుకొరకు పవిత్రమైన కాలమును ప్రసాదించెను. ఆ కాలమును సద్వినియోగము చేయక, మానవులు తిండి నిద్రలలో మూడు వంతులు, నిర్విచార సంభ్రమములో మిగిలిన సమయమును వ్యర్థము చేయుదురు. దీనిని గురించి యోచించిన చాలా విచారపడవలసివచ్చును.

ఆనాడు రామకృష్ణ పరమహంస కాళికాదేవినిగురించి, ఆ జగజ్జననియొక్క దర్శనముకొరకు దినమంతా ఆవేదన పడి, చూచి, చివరికి రాత్రి నిద్రించే వేళ వచ్చి, “నా తల్లీ, జగన్మాతా! ఈనాడు కూడా నాకు వ్యర్థమైపోయినదే!” అని ఏడ్చి ఏడ్చి పడిపోయేవాడు.

ఏయే కార్యములను ఏయే మార్గములలో చేస్తే ఫలము సిద్ధించునో ఆ మార్గములోనే చేయవలయును. ఈనాడు శాంతి కావలయును అని ప్రాకులాడే ప్రతి మానవుడు అశాంతినే సంపాదించుచున్నాడు; శాంతిని చేకూర్చే కర్మలను ఆచరించిన కదా! బెంగళూరు పోవలయునని పెనుగొండ స్టేషనునుండి గుంతకల్లు పోయే బ్రయిన్ ఎక్కి కూర్చుంటే ఎట్లా! సత్సంగములో చేరవలయునని ఆశింతురేగాని, దుస్సంగములోనే పడుదురు. మహనీయులతో ఉండవలయునని కోరుతూ ధూర్జలతోనే చేరుదురు. నిమ్మపండు చేతిలో పెట్టుకొని చక్కని మామిడి పండు రసము కావలయుననిన ఎట్లు లభించును! నిమ్మ రసమే వచ్చును. బొగ్గులను గంటలకొలది పాలలో ఊరబెట్టిన వాని నలుపు పోయి తెలుపు వచ్చునా! రాదు. దానిని సరియైన క్రమములో చేసిన అప్పుడు వచ్చును. అగ్నిలో వేసి భస్మము చేసిన అప్పుడు

తెల్లగా మారును. అంతవరకు మారదు. అజ్ఞానాంధకారము నిండిన మనస్సును సత్సంగమనే పాలలో ఎంతకాలము ముంచినను చీకటి పోదు. భగవత్ అనుగ్రహమనే అగ్నిలో దగ్ధము చేసిన తమో గుణమనే నలుపు నాశనమై రజో గుణమనే ఎరుపుగా మారి, సత్వగుణమనే తెలుపును పొంది అది సర్వేశ్వరునిలో విహరించును. ఏ కర్మ చేసినా దాని ఫలమబ్బును; లేక, ఏ

ఫలితమునో ఆశించి ఆరాటపడుతూ, ఏదో కర్మల నాచరించిన కోటి జన్మ లెత్తినను లాభము లేదు. శాస్త్రములు ఆహార విహారాదులను అరికట్టే విధానాలను సూచించుచున్నవి. శాంతి సౌఖ్యములకొరకు ఆశ్రమ ధర్మములు, హృదయ వికాసమును సాధించుటకై మహనీయుల చరిత్రలు.

సర్వచింతలనూ బాపే సర్వేశ్వరుని చింతన చేస్తే చింతలు తీరును. వెయ్యి రూపాయలు చిల్లరగా ఉంటే దానినంతయు మూటగట్టి దాచటం కష్టంగా, భారంగా ఉంటుంది. ఆ ప్రయాసే లేకుండా చిల్లరను నాకిచ్చి, నాదగ్గరనుండి వెయ్యి రూపాయల నోటొక్కటి పొందిన అదే చాలును. భారము, భయము అనే చిల్లర చింతలను నాకిచ్చి, శాంతి అనే ఒక్క నోటును దాచుకొనిన ఎంత హాయి! సర్వచింతలను నాకిచ్చి, సాయీచింతన మీరు తీసుకొనిన భారము లేదు, భయము ఉండదు. అదే భక్తుని లక్షణము. మాటలు తక్కువపడితే చింతలూ తక్కువ. మంచి అధికమయినకొద్దీ మజ్జిగ పల్చనగునట. అంటే, ఏకాంతములో ఉండవలయునని కాదు. అనేకాంతములో కూడా ఏకాంతమును అనుభవించవచ్చును. జంగములో సంగం, సంగములో లింగమును సాక్షాత్కరింపజేసుకో వలెను.

“యోగక్షేమం వహామ్యహం” అనే మాటను మాత్రము పట్టుకొని, ‘నా యోగ క్షేమము చూసుకొంటానంటివే?’ అని ఏడ్చిన ఏమి ప్రయోజనం! ముందు చెప్పిన ‘అనన్యాశ్చింతయంతోమామ్’ అనేదానిని విడిచిపెడితే, ఎల్లా వారి యోగక్షేమము వహింతును! లేనిదానిని తెచ్చుకొనేది యోగము, ఉన్నదానిని భద్రపరచుకొనేది క్షేమము. వేరే ఎట్టి చింతయూ లేక భగవదారాధన, భాగవత సంగమం, భగవన్నామ స్మరణ, భగవత్ కైంకర్యములోనే సర్వదా సర్వ కాలములయందు నిమగ్నుడై యుండిన, అతని యోగ క్షేమములను భగవంతుడే తప్పక వహించును. నక్క యుక్తులు, భుక్త భావనలు పక్కకు నెట్టివేసి పరమాత్మ తత్త్వమును తెలిసికొనవలయును.

“చంద్రమా మనసో జాతః” సూక్ష్మమైన హృదయాకాశములో సూక్ష్మ సూర్య చంద్రులుంటారు. ఆ సూర్య చంద్రుల వెలుతురు ఏమనిన ఆత్మప్రకాశమేకాని

వేరు కాదు. ఆ ప్రకాశము ప్రతిబింబించిన, జీవులందరూ తమవారే అనే బోధ దృఢమవుతుంది. “పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం” అనేది వ్యాసోక్తి. పద్దెనిమిది పురాణముల సారమదియే.

ఒక తండ్రి తన కుమారునికి పది రూపాయలనిచ్చి పండ్లు కొని తెమ్మన్నాడు. పిల్లవాడు వెళ్ళి పండ్లు కొని ఇంటికి వచ్చునప్పుడు మార్గ మధ్యాన ఒక బిచ్చగాడు ఆకలితో చాలా బాధపడుతున్నాడు. వానిని చూసి ఆనందముగా ఆ పండ్లను వానికిచ్చి వట్టి చేతులతో ఇంటికి వచ్చినాడు. “ఫలాలు తెచ్చినావా? ఎక్కడ? కంటికి కనిపించటం లేదే?” అని తండ్రి అడిగినాడు. దానికా కుమారుడు, “నాన్నా! నేను తెచ్చిన ఫలములు నీ కంటికి కనపడవు” అన్నాడు. “అదేమిటి?” అని తండ్రి మందలించగా ఆ కుమారుడన్నాడు, “చూడండి! మీరు తెమ్మని చెప్పిన ఫలములు కొన్ని గంటలలోనే జీర్ణమయి పోవును. ఎప్పటికీ పాడైపోని ఫలములు తెచ్చాను. అదే ధర్మఫలం” ఇతర ఫలములు ఈనాడు ఫలం, రేపు మలం. పుణ్యము, పుణ్యమని పుణ్యఫలము నాశింతురేకానీ, పుణ్య కార్యములకు ఎవరూ పూనుకొనేది లేదు. పాప ఫలమును వద్దు, వద్దు అని నిరాకరించి, వాటికి భయపడక పాప కర్మలనే చేయుదురు. పాపఫలములు వద్దని తోసి పుణ్య కర్మలకు స్వాగతమీయకున్నారు.

ఒకప్పుడు వైకుంఠములో మహావిష్ణువు నారదుని పిలిచి, “భూలోకమునందు అన్నిటికన్నా విచిత్రమేమిటి?” అని అడిగితే ఆయన “చచ్చినవారికొరకు చావబోయేవారు ఏడ్వటమే పెద్ద విచిత్రమ”న్నాడట. వచ్చేది, పోయేది దేహ తత్త్వము. ఆత్మతత్త్వము జనన మరణాతీతము. అయితే, ఇంత సులభగ్రాహ్యమైన ఈ నిజాన్ని అజ్ఞానము మరుగుపరచుచున్నది. ప్రకాశవంతమైన సూర్య బింబమును మేఘము మరుగుచేసే విధముగా విషయ వాసనలు జ్ఞాన భాస్కరుని తాత్కాలికముగా మరుగు చేయును. కాబట్టి, ఏది సత్యం? ఏది మిథ్య? అని వివేకముతో తెలిసికొనవలయును. నిత్య జీవితమును సత్ శీలముతో పావనముగా మార్చుకొనవలయును.

“సత్యాన్యాస్తి పరో ధర్మః” ఆనందమయ జీవితమునకు సత్యమే పునాది. బిజినెస్సులో, ఉద్యోగములో అబద్ధము

పలుకవలసివచ్చును అనేది వాడుక. ఇంటిలో ఖర్చుకు కావలయునని భార్యకు పది రూపాయలిచ్చిన, దానిలో తొమ్మిది ఖర్చుపెట్టి, ఒక రూపాయిని ఆయనకు తెలియకుండా, చెప్పక దాచిపెట్టుకొని ఏదో ఘనకార్యము చేసినట్లు భావిస్తుంది. ఇది చాలా చెడ్డ అభ్యాసము. దానిని పోగొట్టుకొనవలయును. లేకపోతే చాలా తప్పు. అబద్ధం చెప్పకుండా సంసారం జరిపేది కొన్ని రోజులు కష్టముగా ఉండును. అయితే, పట్టుదలతో ప్రయత్నము సలిపి విజయమును సాధించవలయును. చిన్నపిల్లవానికి అన్నప్రాశనము చేసేనాడు అన్నమును 'టక్' అని నెట్టి వదలుతాడు. నాలుగు మెతుకులు మింగిన అదియే అందరికీ చాలా ఆశ్చర్యముగా ఉండును. రానురాను శేరు అన్నము తినేస్తాడు. అప్పుడెవరికీ ఆశ్చర్యమే కలుగదు.

అది సహజమైపోతుంది. అసహజమును చూచితే ఆశ్చర్య పడుదురుకానీ, సహజమునకు కాదు. కాబట్టి, మీరు అసత్యమును అసహజము అని తెలిసికోవలయును. దానికి పట్టుదల నవలంబించవలయును. అదియే భక్తి లక్షణం. అంతేగాని, 'రాం, రాం, రాం' అని సగము నిద్రలో, సగం జాగ్రతలో వదరుట కాదు.

హృదయ కవాటమును మూసిపెడితే భగవదనుగ్రహ కిరణము లోనికి ఎట్లు ప్రవేశించును? చిత్తములోపల కాముడున్నాడు. ఆ కాముడు వెళ్ళిపోతే రాముడు ప్రవేశించును; వెళ్ళకపోతే రాముడు రాడు. కాముడు వెళ్ళిపోతే అతని పరివారములయిన క్రోధాదులుకూడా పలాయనమగుదురు. కాబట్టి, కామమును జయించే మార్గము నవలంబించవలయును.

(మూలం: "సుధాబిందువులు")

విన్న ప్రబోధలు జీర్ణించుకోవాలి

ఒక గురువు తన శిష్యులనందరినీ పిలిచి, "ఇప్పుడు మీ అందరికీ ఒక స్వీటు పంచిపెడతాను. దానిని చీమలకి, దోమలకి, ఈగలకి అందకుండా భద్రపరచుకోండి" అని ఒక పళ్ళెంలో స్వీటు తెచ్చి అందరికీ పంచిపెట్టేడు. శిష్యులందరూ దానిని కాగితాల్లోనూ, ఆకుల్లోనూ పొట్లం కట్టి దాచుకున్నారు. ఒక శిష్యుడు మాత్రం దానిని వెంటనే నోట్లో వేసుకుని తినేశాడు. గురువు అది గమనించి శిష్యుని చర్యని ప్రశంసిస్తూ, అతడాక్కడే ఆ స్వీట్‌ని సద్వినియోగం చేసినట్లుగా ప్రకటించేడు.

సద్గురువు ప్రబోధలు విని, వాటిని కంఠస్థం చేసుకుని మెదడులో భద్రపరచుకోవడం కాదు కావలసినది. ఆ ప్రబోధను ఆస్వాదించి జీర్ణించుకోవాలి. శిష్యుడు ఆ ప్రబోధను నిత్యజీవితంలో తన చర్యలలో ప్రదర్శించాలి. సద్గురు ప్రబోధలు వినో, చదివో వాటిని కంఠస్థం చేసి వల్లెవేసుకోవడంవల్ల ప్రయోజనం లేదు. వాటిని శ్రద్ధగా విని హృదయస్థం చేసుకుని ఆచరణలో దర్శింపజేయాలి. అదీ సద్గురు ప్రబోధను గౌరవించే సరియైన విధానం.

- బాబా

జీవితంలో 'జి' విటమిన్ ఆవశ్యకత

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

మందుల్లో విటమిన్లు ఉంటాయి. అవి మన ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుతాయి. శరీరంలో అనారోగ్యానికి కారణం ఏదో ఒక విటమిన్ లోపం కావచ్చు. వైద్యులు గుర్తించి ఆ విటమిన్ గల మందుని మనకు ఇవ్వటం జరుగుతుంది. దానివలన ఆరోగ్యం కుదుటపడుతుంది. కానీ, మనసుకి అనారోగ్యం కలిగినప్పుడు ఏ మందు వాడాలి? మన పెద్దలు ఏనాటి నుండో 'మనోవ్యాధికి మందు లేదు' అంటున్నారు. మరి దానికి మందు లేకపోతే ఎలా? నిజానికి మందు లేదు అని కాదు అసలు అర్థం. మందు అవసరం లేదు. దానికి ఒకటే మందు ఉంది, దానినే భగవాన్ బాబావారు 'జి' విటమిన్ అంటారు.

'జి' విటమిన్

“జీవితంలో సుఖం కలిగితే పొంగిపోతారు, దుఃఖం కలిగితే క్రుంగిపోతారు. అలా కాకుండా అన్నింటినీ సమదృష్టితో చూడటమే నిస్సంగత్వం. దానివలన శాంతి చేకూరుతుంది. ఆరోగ్యంకూడా బావుంటుంది. ఆకాశంలో వక్షులు, విమానాలు, మేఘాలు తిరుగుతూ ఉంటాయి. వాటి సంచారం వలన ఆకాశానికి ఏమీ కాదు. అలాగే మనుషులు కూడా జీవితంలో దేనికీ చలించకుండా సమదృష్టితో మెలగాలి. అందుకే ఆ మనసుకి పోషణ అవసరం. దానికి 'జి' విటమిన్ అవసరం అంటాను. ఇక్కడ 'జి' అంటే గాడ్ (GOD). అంటే భగవన్నామస్మరణం. భగవంతుడిని విశ్వసించటం, సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలను పాటించటం అలవాటు చేసుకోండి. ఎటువంటి జబ్బుకైనా దాక్టర్లు ఇచ్చే మందు మూడోవంతు మాత్రమే పనిచేస్తుంది. మిగతాది 'జి' విటమిన్ మాత్రమే. అదే ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ఇస్తుంది. అదే ఆరోగ్యాన్ని

అందిస్తుంది. అదే అన్ని సమస్యలకూ పరిష్కారం సూచిస్తుంది.”

- భగవాన్ బాబావారు

మనసు మర్మం

మారుతున్న ఈనాటి సమాజంలో మానవత్వ విలువలుకూడా మరుగునపడుతున్నాయి. ఈ మారుతున్న విలువలు భారతీయ సంస్కృతిని మలినపరుస్తున్నాయి. ఈనాటి యువత తమకు తెలియకుండానే ఆ మాయలో పడి తమని తాము తెలుసుకోలేకపోతున్నారు. ఇటువంటి తరుణంలో పెద్దలు వహించవలసిన బాధ్యత ఎంతో ఉంది. తాము ఒక రోల్ మోడల్ గా మారి, నేటి తరానికి స్వామి ప్రబోధించిన సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింస, పరోపకారం, పరమత సహనం వంటి విలువలు నేర్పాలి. తమ మతానుసారం భక్తి అసలు అర్థం చెప్పి, ఆ చిన్నారల మనసులో నాటుకుపోయిన ఆ మాయను తొలగించి, మనసు మర్మం గురించి బోధించాలి. అదే 'జి' విటమిన్. ఏ మతమైనా మంచినే బోధిస్తుంది. సాటివారికి సహాయపడమనీ, సానుభూతితో వ్యవహరించమని బోధిస్తుంది తప్ప సహకరించవద్దని చెప్పదు. స్వామి అనేక సందర్భాల్లో, “నువ్వు ఏ మతస్తుడివో ఆ మత ధర్మాన్ని నిజాయతీగా నిర్వర్తించు” అని ఉపదేశించారు. అలా చేసిననాడే నీ మతానికి, లేదా నీవు నమ్మిన సిద్ధాంతానికి న్యాయం చేకూర్చినట్లవుతుంది.

మంచీ - చెడు

“భగవంతుడు మీకు ఆకలిని ఇచ్చాడు, దానికి తగిన ఆహారం కూడా ఇచ్చాడు. దానికి తగిన కాలం, పూర్తి చేయవలసిన కర్మనుకూడా ఇచ్చి ఉన్నాడు. అవి వివేచనతో చేయాలి. అలాగే మీరు ఇల్లు కట్టినప్పుడు, ఇంటికి తలుపు పెడతారు. ఎందుకు? ఎవరిని లోపలికి రానివ్వాలో,

రానివ్వకూడదో మీ ఇష్టం. అలాగే మీ మనసొక ఇల్లు. దానికి వివేచనే తలుపులాంటిది. ఆ ఇంటిలో ప్రవేశించుటకు ప్రేరణలు, ఉద్దేశ్యములు, ఉద్దేశములు వస్తుంటాయి. వాటిలో మంచివి రానిచ్చి, నీచములు, తుచ్ఛములు, హానికరమైనవి వెలుపలనే నిలిపివేయాలి” అంటారు బాబా. ఆవిధమైన విచక్షణా జ్ఞానాన్ని పెంపొందించుకోవటం మన కర్తవ్యం.

‘జి’ విటమిన్ సంపాదించాలంటే అందరిలో భగవంతు డున్నాడని నమ్మాలి. రూపనామములు వేరువేరుగా ఉన్నాయికానీ, అందరిలో ఉన్నవి పంచభూతములే. ఆ దైవాన్ని తెలుసుకోవాలంటే హృదయాన్ని పవిత్రం చేసుకోవాలి.

మానవ సేవే మాధవ సేవ

స్వామి ఒకానొక సమ్మర్ కోర్సు సందర్భంలో ‘అబూ బెన్ ఏడమ్’ కథ చెప్పి తమ విద్యార్థులచే ఆ నాటకాన్ని ప్రదర్శింపజేశారు.

అబూ బెన్ ఏడమ్ అనే వృద్ధుడు అర్ధరాత్రి ఏదో అలికిడి అయితే లేచి చూశాడట. అక్కడ ధవళ వస్త్రాలు ధరించిన ఒక దేవతలాంటి వనిత ఒక బంగారు పుస్తకంలో ఏదో రాస్తోందట. చూశాడు. “ఎవరు మీరు? ఆ బంగారు పుస్తకంలో ఏమి రాస్తున్నారు?” అని అడిగాడు. ఆమె చిరునవ్వుతో, “భగవంతుడిని ప్రేమించే భక్తుల పేర్లు రాస్తున్నాను” అంది.

“అందులో నా పేరు ఉందా?” అని ధైర్యంగా అడిగాడు అబూ. ఆమె పుస్తకం అంతా చూసి, “సారీ, నీ పేరు లేదు” అని చెప్పింది. “ఓహో, నేను అందరిలాంటి మహాభక్తుణ్ణి కాదేమో! పైగా నేను నిత్యం గుడికి వెళ్ళను, ఏదో నాకు చేతనైన మానవ సేవా కార్యక్రమాలు చేసుకుంటాను” అని తనలో తాను అనుకున్నాడు.

మర్నాడు కూడా అదే దృశ్యం. ఆ దేవత మరో చిన్న బంగారు పుస్తకంలో ఏవో పేర్లు రాయటం చూశాడు. “నిన్నటి పుస్తకం సరిపోలేదా? కొత్త పుస్తకం తెచ్చావు” అని అడిగాడు అబూ. “కాదు, ఇది మరో లిస్టు. ఇందులో భగవంతుడు ప్రేమించే భక్తుల పేర్లు రాస్తున్నాను” అని చెప్పి తన పనిలో తాను మునిగిపోయింది.

భగవంతుడిని ప్రేమించేవారి లిస్టులోనే నా పేరు లేనప్పుడు ఇందులో నా పేరు అసలుండదు అని అతను అనుకుంటూండగా ఆ దేవత, “నీ పూర్తి పేరేమిటి?” అని అడిగింది.

“అబూ బెన్ ఏడమ్”

“సంతోషం. ఇందులో మొదటి పేరు నీదే. నీవు నిత్యం భగవంతుడిని ప్రత్యేకంగా కొలవకపోయినా, సమాజంలో అందరికీ సహాయపడుతున్నావు. దీనులకు, పేదవారికి సేవ చేస్తూ వారిలోనే భగవంతుడిని చూస్తున్నావు. పైగా నువ్వు ఎటువంటి అక్రమాలు, అన్యాయాలు చేయలేదు. అందుకే నిన్ను దేవుడు ప్రేమిస్తున్నాడు” అని చెప్పి అంతర్ధానమయింది.

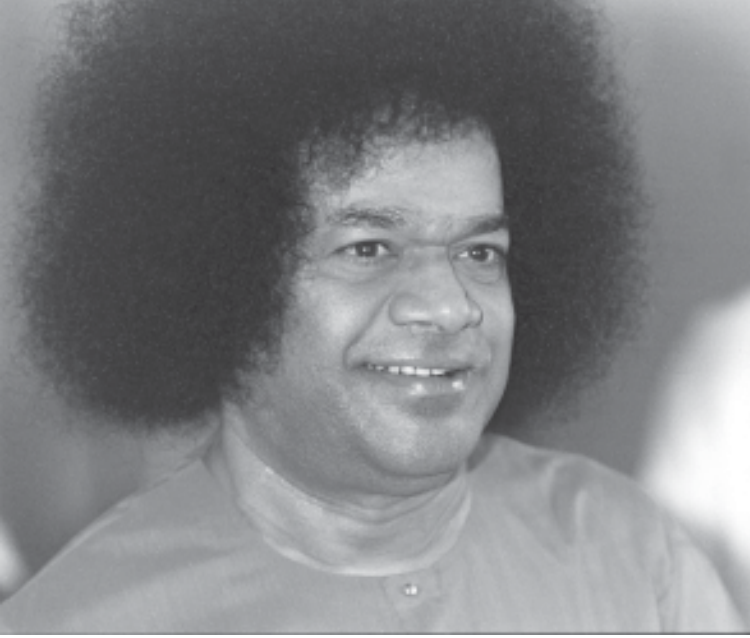
నేటి తరంవారు గుర్తించవలసిన సత్యం ఇదే. “సమాజ సేవే సర్వేశ్వర సేవ” అని స్వామి చెప్పిన సూక్తిని మనం పాటించగలిగితే మనలో ‘జి’ విటమిన్ సమృద్ధిగా ఉన్నట్లే. ఇదే విషయాన్ని స్వామి 2002 శివరాత్రి లింగోద్భవ సందర్భంలో ఇలా చెప్పారు,

“దేనినైనా మరువండి. దేనినైనా వదలవచ్చు. కానీ, దైవత్వాన్ని మాత్రం మరువకండి. దైవత్వాన్ని మరచినవాడు తనను తాను మరచిపోతాడు. అట్టివాడు ఎక్కువ కాలం జీవించలేడు. ప్రాచీన కాలంలో దైవం మీద భక్తితో నిరంతరం స్మరిస్తూ, ఒకరికొకరు సహాయం చేసుకుంటూ ఉండేవారు. అట్టివారు 120 సంవత్సరాల దాకా బ్రతికేవారు. వారికి ఎట్టి రోగములూ రాలేదు. వారు తిన్న తిండి కూడా సామాన్యమైనదే. ఇప్పటివారిలాగ ఇన్ని విటమిన్లు తినేవారు కాదు. అసలు విటమిన్లు అంటే వారికి తెలియదు. భగవత్ భావంతో అర్పితం గావించేవారు. దైవం ప్రత్యేకంగా లేదు. నీకంటే దైవము వేరుకాదు. నీవూ దైవం ఒక్కటే. దీనిని గుర్తించి వర్తించినప్పుడే ఏకత్వం ప్రాప్తిస్తుంది.”

అంటే మన హృదయాన్ని దేవాలయంగా మార్చుకున్నవాడు మందులు, విటమిన్లు ఇచ్చే వైద్యాలయాలకు పోనవసరం లేదు.”

జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట

❖ చీమలకొండ జయాశాస్త్రి ❖

తై తై తై తై తై బొమ్మా!

దీని తమాష చూడర మాయ బొమ్మ!

భ్యాతిగ దీనికి ముందువెన్నగల

కథ వివరింతును విను జీవా!

అంటూ బ్రహ్మాండమును నట్టువనారుగా నర్తింపచేసే స్వామి, నట్టువాంగముపై పలికించే తాళముతో ఈ పాటను ప్రారంభించారు. మనము తమాషాగా నర్తించే తోలుబొమ్మలవలె ఉన్నామని చెబుతున్నారు. నిజమే! సృష్టిలో ప్రబలుతున్న చెడును ఎప్పటికప్పుడు రూపుమాపడానికి నటరాజుగా స్వామి చేసే నృత్యం లయబద్ధంగా ఉంటుంది. మనము దేహాత్మభావముతో జన్మ లెత్తుతూ జీవునిగా వేసే ప్రతి అడుగు తప్పటడుగులతో తమాషాగా తోలు

భగవాన్ శ్రీశ్రీశ్రీ సత్యసాయి దేహధారియైన జీవుని చావు, పుట్టుకల మధ్య తోలుబొమ్మలాటల్లో చేసే చిత్ర విచిత్ర నృత్య విన్యాసముల్లాంటి నడవడికను చాలా తమాషా కలిగిన పదములతో పాటగా పాడి మనకు కనువిప్పు కలిగిస్తున్న విధానము ఇటు హాస్యముగాను, అటు చురక వేసినట్టుగా ఎంతో చక్కగా ఉన్నది. మనము స్వామి చెప్పినది 'చురక'గా భావించకుండా చుఱుకుగా ఆలోచించి మన వాస్తవమేమిటో తెలుసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యాలి. అప్పుడే స్వామి చెప్పినదాంట్లో సత్యము గోచరించి, భ్రమలువీడి దీనిలోని హాస్యమును మనము మనఃస్ఫూర్తిగా ఆహ్వానించి ఆనందిస్తాము. ఇక మనము స్వామి పాడిన పాటలోని పరమార్థము గ్రహించి ఆనందము అందుకునేందుకు ప్రయత్నిద్దాం.

బొమ్మలాటలాగా ఉంటుందని, స్వామి చాలా హాస్యముగా పై పాటను పాడారు. ఇక ఈ తోలుబొమ్మయొక్క ఘనత ఎటువంటిదో వివరిస్తాను జీవా, అంటున్నారు. ఇక్కడ మనలను 'జీవా' అని సంబోధిస్తున్నారు. కారణం, మనము ఆత్మస్వరూపులమైనప్పటికీ, మనస్సును వెంటపెట్టుకొని దాని యిచ్చానుసారం ఒక దేహమునుండి ఇంకొక దేహమునకు దేహాత్మబుద్ధితో బద్ధులమై ప్రయాణిస్తున్నంత సేపు మనము జీవులమే! మన నిజస్థితి తెలిపి మనలను విముక్తులను చెయ్యడమే లక్ష్యముగా ఈ పాటను పాడారు.

మాతృగర్భమున మలమూత్రముల

రోతల నీవు రోదింప

ప్రీతిగ వీరలు పేరంటములు

చేతురిదెంతటి చిత్రమురా!

॥తై తై॥

తల్లి గర్భమంటే చీకటిలో, ఉమ్మనీరులో తలక్రిందులుగా తేలియాడుతూ, అక్కడే మలమూత్రములు విడుస్తూ, బయటకు పోయే మార్గములేక భయానక స్థితిలో జీవుడు కాలము గడుపుతాడు. మనమందరము ఆ దుర్భర స్థితిని అనుభవించినా, స్మృతిలో లేకపోవడముచేత మనము ఎవరినైనా సహాయము అడిగినప్పుడు యథాలాపముగా ‘చచ్చి నీ కడుపున పుడతాన’ని అంటూంటాము. స్వామి చెప్పిన గర్భస్థ స్థితిని తలచుకుంటే, మరల మరల జన్మించాలని కోరుకుంటామా! మనము గర్భవాసములో ఏడుస్తుంటే, సీమంతపు వేడుకలతో పేరంటాలు, ఉత్సవాలు చేసుకుంటూ ఉంటారని స్వామి ఎంత హాస్యముగా చెబుతున్నారు!

గర్భోపనిషత్లో ఇదే విషయము చెప్పారు:

“జాతశ్చాస్మి మృతశ్చాస్మి సంసార్యస్మి పునః పునః
జన్మమృత్యుః పునర్జన్మ పునర్మృత్యుః పునర్జన్మః”

‘ఎన్నియోసార్లు పుట్టితిని, ఎన్నియోసార్లు చచ్చితిని, ఎన్నియోసార్లు సంసారి నైయుంటిని. పుట్టుట, చచ్చుట, మరల పుట్టుట, చచ్చుట ఈప్రకారముగ నా కాలము గడిచిపోయినది’ అని గర్భములోనున్న జీవుడు తొమ్మిదవ నెలకు చేరుకున్నప్పుడు పూర్తి స్పృహతో, పూర్వజన్మల స్మృతితో రోదిస్తాడు! ఈ మధ్య కాలములో శాస్త్రవేత్తలు తొమ్మిదవ నెల గర్భస్థ శిశువు తల్లి స్వరమును గుర్తు పడుతుందని నిరూపించారు. అంటే, గర్భవాసం చేస్తున్న జీవుడు స్పృహతోను, స్మృతితోను ఉంటాడని తెలుస్తోంది. మన పురాణాలలో ప్రహ్లాదుడు తన తల్లి లీలావతికి నారద మహాముని చెబుతున్న హరిలీలను విని ‘ఊ’ కొట్టడం, అర్జునుడు సుభద్రకు పద్మవ్యూహముగురించి వర్ణిస్తుంటే, గర్భములోనున్న అభిమన్యుడు శ్రద్ధగా వినడమే కాకుండా, ఎన్నో సంవత్సరముల తరువాత జరిగిన కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో జ్వప్తికి ఉంచుకున్న సంఘటన మనకు తెలిసినవే! ఇంత నిగూఢ విషయాన్ని స్వామి ఎంత సూక్ష్మంగా చెప్పారు!

పుట్టితి మతి కోల్పోయితి దుర్గతి
పట్టితిని నీవేడువగా

అట్టే నవ్వుచు నానందించెద

రిట్టి వీరు నీకెవరయ్యా?

॥తై తై॥

ఇక జీవుడు పుట్టిన తరువాతి ముచ్చట్లగురించి స్వామి హాస్యముగా చెబుతున్నారు. భగవాన్ యిక్కడ ‘మతి’ అని మాండలిక పదమును ఉపయోగించారు. ‘మతి’కి గుర్తు, గమనము అనే రెండు పర్యాయ పదాలున్నాయి. అంటే, ‘నేను ఆత్మస్వరూపుడిని’ అనే గుర్తులేకుండా, నీ గమనము గర్భవాసమువైపునకు కాదని, ఆ పరబ్రహ్మవైపు వెళ్ళాలనే మతి లేకుండా దుర్గతి పట్టితినిని నీవు ఏడుస్తుంటే, ఆనందముతో, నవ్వులతో, బాలసారెలని, నామకరణాలని వేడుకలు చేసుకునే ‘నా’ అన్నవాళ్ళు ఎవరని నువ్వు ఆలోచించి, నీ దుర్గతి పోగొట్టి, నీకు శాశ్వతానందమును ప్రసాదించే నిజమైన ఆత్మబంధువు స్వామి తప్ప వేరెవరూ కాదని తెలుసుకొమ్మని ఎంత సున్నితముగా చెబుతున్నారు!

మసిలో మట్టిన మలమూత్రములన్

మసలుచు సిగ్గను మాటయె లేక

పసిపాపడవై ఏడ్చుచు లేచుచు

దినమొక నాటకమాడవకొ

॥తై తై॥

ఇక్కడ స్వామి చెప్పినది ఆలోచిస్తే, ఎంత గూఢార్థముందో తెలుస్తుంది. ఇతరులు ఎవరైనా దీర్ఘ రోగములతో మంచానపడి, ఎంతో దుఃఖంతో, సిగ్గుతో, నిస్సహాయతతో, నోటమాటరాక, మంచములోనే మలమూత్రాలు విసర్జిస్తుంటే, మనము వారి దుస్థితిని చూసి, అయ్యో! ఎంత నరకము అనుభవిస్తున్నారు! పూర్వజన్మలో ఏ పాపము చేశారో! ఈరకంగా బాధలుపడేకన్నా, వీరిని భగవంతుడు తొందరగా తీసుకొని వెళ్ళితే మంచిది అని ఎన్నెన్నో శాంతి వాక్యములు చెబుతూంటాము. కాని, అదే స్థితిలో శిశువుగా ఉన్న దేహంలోని జీవుడు నిస్సహాయంగా మాటలురాక, మలమూత్రాదులలో పొర్లుతూ, ఏడుస్తుంటే మనము మమకారముతో మురిసిపోతాము! శిశువుగా ఉన్న దేహములోని జీవునికి మాత్రము ఈ దుర్భర స్థితి నుంచి తప్పుకోవడానికి రోజుకో నాటకములాగుంటుంది. ఇన్ని రకముల అవస్థలు చూస్తూ కూడా మనము అంతరంగములో ఏది సత్యమని తర్కించుకోకపోవడాన్ని గమనించి స్వామి ఈరకముగా చెబుతున్నారు.

తోడి వారలతో కూడియాడుచు
వేడుకతో పలు విద్యలు నేర్చుచు
చూడచూడగ చోద్యపు కళతో
ఏడేడునకు ఎదిగే బొమ్మా!

॥తై తై॥

తన తోబుట్టువులతో, స్నేహితులతో ఆటలు, పాటలు, గిల్లికజ్జాలు, అన్ని రకముల విద్యలు నేర్చుకుంటూ జీవుడనే ఈ బొమ్మ ఎదుగుతుంటుందని స్వామి చమత్కారముగా చెబుతున్నారు. నిజముగా ఆలోచిస్తే, బాల్యవస్థ అనేది జీవుని మూర్ఖపు స్థితిని, పూర్తి అజ్ఞానముతో మంచిచెడులు, పాపపుణ్యముల తేడా తెలియని స్థితిని సూచిస్తుంది. కాని, బాల్యమును మనము ఎంతో హాయిగా గడిచిపోయే కాలముగా భావించి, పిల్లలూ దేవుడూ సమానమని అజ్ఞానంతో మురిసిపోతాము. ఆ పసివయస్సులోనే రాగ ద్వేషాలు, లోభత్వము, అసత్యము, అసూయ మొదలగు అవలక్షణాలకి మన మనస్సులో బీజాలు పడి మొలకెత్తడం ప్రారంభమవుతుంది. ఆ మొలకలే వయస్సుతోబాటు పెరిగి విష వటవృక్షాలుగా ఊడలు పోసుకుంటాయి. అందుకనే స్వామి 'చూడచూడగ చోద్యపు కళతో ఏడేడునకు ఎదిగే బొమ్మా' అన్నారు.

సత్యుని పతియని సరస భావమున
జత జేరుచు సంసార రంగమున
అతి కౌతుకమున సంతకన్ననిక
అన్యము లేదని ఆడితిరే

॥తై తై॥

స్వామి యిప్పటివరకు జీవుడు బాల్యవస్థలో జ్ఞానములేక ఏరకముగా ఉంటాడో వివరించారు. ఇప్పుడు జ్ఞానము వచ్చి విచక్షణతో ఆలోచించే యుక్త వయస్సు వచ్చికూడా జీవుడు తనను తాను తెలుసుకునే మార్గము వెతుక్కోకుండా ఇంకా, ఇంకా పతనమయ్యే మార్గాలకి ఎలా పయన మవుతున్నాడో చక్కగా చెబుతున్నారు. జీవుడు ధరించిన దేహము బాల్యవస్థదాటి, యౌవనావస్థకు చేరుకున్నప్పుడు స్త్రీ, పురుషులు పరస్పరాకర్షణలకులోనై, ఈమె నా భార్య, అతను నా భర్తయని మోహ భావములు పెంచుకొని సంసార రంగమున, అంటే సంసారమనే నాట్యస్థలములో 'అతి కౌతుకమున' ఆడుతున్నారు అన్నారు స్వామి. 'కౌతుకము' అంటే మిక్కిలి సంతోషము మరియు పెండ్లి

సమయములో కట్టుకొను తోరము అని అర్థములు. తోరము అంటే బలిష్ఠమైన త్రాడు. అది కూడా కోరి తెచ్చుకునే బంధము! ఇక 'ఆమె లేక నేను లేను', 'అతను లేక నేను లేను' అనుకుంటూ ఉంటారు. స్వామి అందుకనే యిక్కడ తగిన పదముతో 'అతి కౌతుకమున' అన్నారు. మిక్కిలి సంతోషముతో లేనిపోని బంధనలకు గురౌతున్నాడు జీవుడు అని చెబుతున్నారు. నిజమే! మనము వివాహ బంధము ఎంతో 'ప్లెషర్' (pleasure) అనుకుంటాము. కాని, ముందు ముందు తెలుస్తుంది అది ఎంతో 'ప్రెషర్' (pressure) అని! స్వామి ఎంత చక్కగా చెబుతున్నారు!

బొమ్మను బొమ్మను పొందుపరచి
పలుబొమ్మలు సేయుర బ్రహ్మయ్య
నమ్ముటవన్నియు నావేయని ఢిం
ధిమ్మని వానితో నాడుదుగా

॥తై తై॥

సరే, జీవుని కర్మానుసారమైతేనేమి, కోరి తెచ్చుకునేదైతేనేమి వివాహము జరిగాక జీవుని కోరికమేరకు కలిగే సంతానం బ్రహ్మ సృష్టి అయినప్పటికీ, ప్రేగు బంధమంటూ జీవుడు బంధుత్వాలనే చిక్కుముడులు వేసుకుంటూ తనను తానే బంధించుకుని 'వీళ్ళంతా నా పిల్లలు, నా మనుమలు, నా మునిమనుమలు' అని మురిసిపోతూ తాత్కాలిక సంతోషంతో నట్టువాంగము తాళముతో గంతులు వేస్తుంటాడని స్వామి ఎంత హాస్యముగా చెబుతున్నారు! స్వామి తరచూ చెప్పే ఉదాహరణ యిక్కడ మనము గుర్తుకు తెచ్చుకోవాలి - హాయిగా స్వేచ్ఛగా ఉండవలసిన రెండు కాళ్ళ మానవుడు, నాలుగు కాళ్ళ పశువుగా, ఆరు కాళ్ళ ఈగగా, ఎనిమిది కాళ్ళ సాలీడుగా, చివరకు ఒళ్ళంతా కాళ్ళతో రోకలి బండ అనే పురుగుగా మారిపోయి సంసారములో పొర్లాడుతూ దుఃఖాలను ఏరకముగా కొనితెచ్చుకుంటున్నాడో అని స్వామి చెప్పే యిటువంటి సూక్ష్మ విషయాలను సాక్షాత్ గీతోపదేశముగా భావించకుండా మనం తమాషాగా ముచ్చటించుకోవటం ఎంత హాస్యాస్పదమో అనిపిస్తుంది.

(సశేషం)

చెప్పినట్లు చేస్తారా?

చంద్రమౌళి రమాదేవి

ఈ శీర్షిక చూడగానే మన స్మృతి పథంలో ఏం కదలాడుతుంది? పన్నెండు సంవత్సరాల పిన్న వయస్సులో దివ్య బాలుడైన 'సత్యం' తాను వ్రాసిన నాటకానికి పెట్టిన పేరు కదూ! అవును. అంతేగాక, ఆ నాటకంలో ప్రధాన పాత్రధారి అయిన 'కృష్ణ' పాత్ర ఆ జగన్నాటక సూత్రధారే పోషించటం మరో విశేషం. ఆ నాటకంలో మూడు వేరువేరు పాత్రలద్వారా స్వామి తెలియజేసిన వాస్తవం ఏమిటంటే, సామాన్యంగా జనం చెప్పేదొకటి, చేసేదొకటి! తద్వారా వారు పిల్లలని పెడదారి పట్టిస్తారు.

నాటినుండి నేటివరకు మన ప్రభువు ఈ ప్రశ్న (చెప్పినట్లు చేస్తున్నారా?) అనే గీటురాయిపైన గీసి

భక్తులని పరీక్షిస్తూనే ఉన్నారనేది ఎవరూ కాదనలేని వాస్తవం. ఆ పెరుమాళ్ళు ఎందరి లోగుట్టును బయటపెట్టలేదు! చెప్పేదానికి, చేసేదానికి పొంతన లేకపోతే స్వామి తప్పక మందలిస్తారు. ఒక భక్తునికి వ్రాసిన 'హితోపదేశం' లేఖలో శ్రీవారు స్వయంగా తెలియజేసిన ఒక వాస్తవం -

“స్వామికి సర్వమూ తెలియుననియూ, స్వామి సర్వాంతర్యామి అనియూ గంటవలె కొట్టి చెప్పుదువు. ఆ అనుభవము నీ సంబంధమైన విషయములు వచ్చినప్పుడు మరచిపోదువు.”

“ధర్మ మార్గంబు వీడి ధర్మంబు బోధింప మర్యాద నిత్తురే మహిని మీకు?” అని స్వామి భక్తులని నిలదీశారు కదా!

నిజాయతీగా మాట్లాడటం ముఖ్యం. భౌతిక విషయాలలోనే కాదు, భగవంతునికి చేసే ప్రార్థనలోనూ మాటలను మనము యథాలాపంగా అర్థంగురించి ఆలోచించకుండా ప్రయోగించకూడదు. శ్రీవారు వివరించిన ఒక చిన్న ఉదాహరణ -

“నేనొక కుటుంబాన్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలుస్తా ననుకోండి. ఇంటర్వ్యూ గదిలో వాళ్ళు నా చుట్టూతూ కూర్చున్నప్పుడు తల్లి నాతో, ‘స్వామీ, నా ఈ శరీరాన్నీ, మనస్సునీ, ప్రాణాన్నీ, కుటుంబాన్నీ, సమస్తమూ మీ పాదపద్మములకు సమర్పిస్తున్నాను. అంతా మీదే. నాదంటూ ఏమీ లేదు... కానీ, మా అబ్బాయికి ప్రమోషన్ రాలేదని బాధపడుతున్నాడు స్వామీ” అని అంటుంది. ఇక ఇప్పుడు చూడండి, మొదటి వాక్యంలో ‘సమర్పిస్తున్నాను’ అన్నది, రెండవ వాక్యంలో ‘మా అబ్బాయి’ అన్నది! నీ సమస్తమూ నాకు సమర్పిస్తే మరి ‘మీ’ అబ్బాయి ఎక్కడున్నాడు! ఈ సమర్పణ గురించినదంతా కేవలం ‘మాటలే’!

“అస్తికునికంటే నాస్తికుడు వెయ్యిరెట్లు అధికంగా త్రికరణ శుద్ధిగా ఉంటాడు, తాను చెప్పేదాన్ని పూర్తిగా నమ్ముతాడు” - ఎవరో విసుగు చెంది అన్న ఈ మాటల్లో

అంతో ఇంతో వాస్తవం లేకపోలేదు. ఉపన్యాసం చెప్పమంటే అందరూ వ్యాస పరాశరులే, ఆచరణలో ఒక్క అక్షరం తీసుకురారు అన్నట్లుగా ఉంటే, సర్వజ్ఞులైన స్వామివారి దృష్టిలో మన స్థానమేమిటి! ఆ దేవదేవుని కృపకి మనం పాత్రులం కాగలమా! స్వామి స్వయంగా ఇలా అన్నారు కదా -

“ప్రతి ఒక్కరూ త్రికరణ శుద్ధిని కలిగి ఉండాలి. అటువంటప్పుడు ఇంక మీరు భగవంతుణ్ణి అన్వేషిస్తూ పోనక్కర్లేదు, భగవంతుడే మిమ్మల్ని వెతుక్కుంటూ వస్తాడు”

చూశారా! భగవంతుడు త్రికరణశుద్ధికి ఎంత ప్రాముఖ్యత నిస్తాడో!

ఆ బ్రహ్మాండనాయకుని పలుకులు చాలా చాలా విలువైనవనీ, అత్యంత పవిత్రమైనవనీ వేరే చెప్పాలా! ఒకసారి స్వామి ప్రశాంతి నిలయంలో ప్రసంగిస్తున్నారు. ప్రముఖ వేదపండితులైన కామావధానిగారు అక్కడే కూర్చుని వారి దివ్య ప్రసంగాన్ని వింటున్నారు. స్వామివారు తమ ప్రసంగంలో వేదాలగురించీ, వేద సారాంశం గురించి వివరిస్తున్నారు. స్వామివారి ప్రసంగం పూర్తి అయిన తరువాత ఒక వ్యక్తి కామావధానిగారి దగ్గరకు వెళ్ళి, “ఇప్పుడు స్వామి చెప్పింది వేదాలలో ఉందో లేదో చెబుతారా?” అని అడిగాడు. అప్పుడు కామావధానిగారు, “స్వామి చెప్పింది వేదాలలో ఉండటమే కాదు, స్వామి చెప్పేది ప్రతీది వేదమే” అని అన్నారు.

“నా మాట చాలా విలువైనది. కనుక, నా మాటను సరిగా నడుచుకోలేనప్పుడు నేను అటువంటివారితో మాట్లాడి నా మాటను వేస్ట్ చేయటం నాకిష్టముండదు. ఒక్కొక్కరితో నెలల కొద్దీ నేను మాట్లాడను. ఇది వారి రోగమునకు తగిన మందు. స్వామిని మాట్లాడమని నీవు కోరనక్కరలేదు. నీవు తప్పు చేయకుండా ఉంటే స్వామియే వచ్చి నీతో మాట్లాడుతారు. ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తే అనుగ్రహం అక్కడే లభిస్తుంది.”

స్వామివారి మందలింపు ఇక్కడితో ఆగిపోలేదు. ఆపై పలు సందర్భాలలో తమ సందేశాన్ని ఇలా వెల్లడించారు -

“భగవంతుడు సత్యస్వరూపుడే, ప్రేమస్వరూపుడే, దయాసాగరుడే! కానీ, అట్టి ప్రేమస్వరూపుని ఆజ్ఞను మీరు ఎంతవరకు అనుసరిస్తున్నారు? మీరు ఆచరించేది లేదుకాని ఆశించేది అధికంగా ఉన్నది. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాల్లో ఏ ఒకటి రెండు ఆచరణలో పెట్టినప్పటికీ మీపై భగవదనుగ్రహం వర్షిస్తుంది”

“ఒక లైబ్రరీ రూమ్‌లో లక్షలాది పుస్తకములు ఉండవచ్చును. అయినప్పటికీ ఆ పుస్తకములలోని ఏ ఒక్క పదమైనా ఆ లైబ్రరీ రూమ్‌నకు తెలుసునా! నేటి మానవుడి పరిస్థితి కూడా ఈ లైబ్రరీ రూమ్ మాదిరిగా ఉంటున్నది. అన్ని బోధలూ వింటున్నాడు కానీ, ఏ ఒక్కటైనా ఆచరణలో పెట్టటం లేదు.”

ఒక మహనీయుని మాటలలో, భక్తి అంటే ఈశ్వరుడు చెప్పినట్లు నేను చేస్తున్నానా? అనేది. ఆయన చెప్పినట్లు బ్రతకటమే పరిణతి చెందిన భక్తి.

భక్తియొక్క ఈ నిర్వచనాన్ని గమనించాము కదా! మరి ఈ విషయంలో మన స్వామివారి సందేశమేమిటో గ్రహించి, ఆచరించి వారి అనుగ్రహానికి పాత్రుల మవుదాం:

“తనలో ఏదో దోషముంటేనే భక్తుడు భగవంతుణ్ణి పిలుస్తున్నాడు. భగవంతుడే నిన్ను పిలవాలి. ‘కమాన్ మై డియర్’ అని పిలవాలి. ఎప్పుడు పిలిచాడు? ‘కరిష్టే వచనం తవ’ అని అర్జునుడు ‘ఓ కృష్ణా! నీ ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తాను’ అని వాగ్దానమిచ్చిన తరువాత, “ఇప్పుడు నీవు నావాడవు” అన్నాడు. ఆవిధమైన అర్పితము గావించిన మరుక్షణంలోనే భగవంతుడు నిన్ను తనదగ్గరకు చేర్చుకుంటాడు. అత్యంత సమీపుడు అవుతాడు.”

సాయిత్వ దర్శనం

పి.పి.ఎస్. శర్మ

త్రికాలములందు స్థిరముగా నుండునది సత్యము. సర్వజనులకు హితము చేయునది ధర్మము. సర్వమునందు పరమేశ్వరుని దర్శించునది జ్ఞానము. సర్వులకు హితము కోరునది ప్రేమ. సర్వకాల సర్వావస్థలందు సమభావంతో నుండుట శాంతము. మనసు, మాట, చేతలు స్వచ్ఛముగా నుండుటే సౌశీల్యము. దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతి కలిగి యుండుటే శ్రేయోమార్గము. ఇదే ఆధ్యాత్మికం. ఇదే సర్వజనీనత. ఆధ్యాత్మికమును బోధించి, అనుష్ఠించునంతవరకే మతమునందు సర్వజనీనత గుర్తించబడును. ఆధ్యాత్మికత లేని మతము రాజకీయము మాదిరి కేవలం ఒక స్వజాతి సమాజముగా మాత్రమే నిలిచిపోతుంది. సర్వజనీనతను కోల్పోతుంది.

ఈ సర్వజనీన తత్త్వము అనాదిగా అవతారమూర్తులచే బోధింపబడుచున్నది. దీనికొక సమగ్ర రూపమును వెలార్చి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కార్యరూపేణ సిద్ధింపజేసిన మహోన్నత దివ్యశక్తి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. అందువల్ల ఈ సర్వజనీన కార్యరూప సిద్ధాంతమును 'సాయిత్వం'గా ప్రపంచము గుర్తించింది.

మతము, ఆధ్యాత్మికము ఒకటి కావు. దేశ కాల పరిస్థితులకు పరిమితమైనవి మత సంప్రదాయములు. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక పథము సత్యశోధన, ఆత్మ విచారణలతో కూడిన సాధనా మార్గము. అటులనే మత

గురువులు వేరు, ఆధ్యాత్మిక గురువులు వేరు. ఆత్మానుభూతిని పొంది పరమాత్మ తత్త్వమును బోధించేవారే ఉత్తమ గురువులని భగవాన్ వక్కాణించారు. సాయిత్వంలోని సార్వజనిక లక్షణాలను పుణికిపుచ్చుకొన్న ఈ క్రింద పేర్కొన్న మహనీయులందరూ అట్టి ఉత్తమ గురువుల కోవకు చెందినవారే!

సత్యానంద స్వరూపాయ
బోధైక సుఖకారిణే
నమో వేదాంత వేద్యాయ
గురవే బుద్ధి సాక్షిణే॥

అని ఆర్యవాక్కు సనాతనమైన వేద విజ్ఞానము కొన్ని వేల సంవత్సరములకు పూర్వము వేదవ్యాసులచే సమగ్ర రూపంలో క్రోడీకరించబడినది. వేదవ్యాసులు సాక్షాత్తు నారాయణస్వరూపులుగా కీర్తించబడినారు. ఇప్పటికీ ప్రతి ఆషాఢ పూర్ణిమను 'వ్యాస పూర్ణిమ'గా పరిగణించి, 'గురు పూర్ణిమ' పేరుతో ఈ మహా గురువును అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో ప్రజలు పూజించుచున్నారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్య అనుగ్రహశీస్సులతో 'గురుపూర్ణిమ' ప్రశాంతి నిలయంలో

ప్రతి యేట ఎంతో వైభవోపేతంగా నిర్వహింపబడుచున్నది.

కొన్ని వందల సంవత్సరములకు పూర్వము, మూఢ విశ్వాసములతో సనాతన సిద్ధాంతమునకు గ్రహణము పట్టినవేళ జగద్గురువు ఆదిశంకరాచార్యులవారు తమ దిగ్విజయ యాత్రలద్వారా, భాష్యాది రచనలద్వారా

పునర్వ్యవస్థీకరణ గావించారు. కాల పరిమితులతో ప్రమేయం లేకుండా విశ్లేషించినవారికి 'సాయితత్త్వం'లోని సార్వజనిక లక్షణాలన్నీ శ్రీ ఆది శంకరుల ప్రబోధంలో కానవచ్చును. ఎందుకనగా, శ్రీ శంకరులు మత శృంఖలాలనుండి ఆధ్యాత్మికతను వేరుపరచి, సర్వ సమానత్వమును బోధించారు.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస మహాశయుల హృదయం భక్తిపారవశ్య భరితం. మతపరమైన ఛాందస ప్రక్రియలులేకుండా కేవలం తత్త్వజ్ఞాన ప్రధానంగా సాగిన వారి ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధలు విశ్వజనీనతను సంతరించుకున్నవి. వారు ప్రబోధించిన తత్త్వ సారాన్నీ, భారతీయ సంస్కృతీ సంపదనూ పాశ్చాత్య దేశీయులకు ప్రప్రథమంగా పరిచయం గావించటంలో అనతి కాలంలోనే కృతకృత్యులైనారు వారి ప్రియ శిష్యులైన స్వామి వివేకానందులు.

ఋషీకేశ్లోని స్వామి శివానందాశ్రమం దేశవ్యాప్తంగా ఖ్యాతి గాంచియున్నది. శివానందులవారి ఆహ్వానాన్ని మన్నించి భగవాన్ వారి ఆశ్రమాన్ని పావనం చేశారు. అక్కడ బాబావారి వసతి పైఅంతస్తులో ఏర్పాటైనది. అక్కడ ఉండగా బాబావారు ఆశ్రమవాసుల నుద్దేశించి ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధలు చేస్తూండేవారు. స్వామి శివానందులు తమ కీళ్ళనొప్పులను కూడా లెక్కచేయకుండా బాబావారితో సంభాషించే నిమిత్తం ఎంతో కష్టపడి పైఅంతస్తుకు వెళ్ళేవారు. భగవాన్ ఆయనకు బంగారు తాపడం చేసిన ఒక రుద్రాక్ష మాలను రక్షగా అనుగ్రహించారు. విచిత్రంగా, బాబా ఋషీకేశ్ను విడిచి వెళ్ళేనాటికి శివానందుల కీళ్ళవ్యాధి పూర్తిగా నయమైనది. ఇది స్వామి శివానందులకు బాబావారిపై గల విశ్వాసమునకు తార్కాణము, శివానందుల సర్వజనీన దృక్పథమునకు భగవానుని గుర్తింపు.

శ్రీ రమణ మహర్షి తత్త్వం కేవలం జ్ఞాన స్థితి, ఆత్మావలోకనం. ఒక పర్యాయం కొందరు రమణ మహర్షి శిష్యులు వారికి క్యాన్సర్ వ్యాధి వచ్చిందని తెలిసి వారి

దర్శనం చేసుకొనేందుకు తిరువణ్ణామలై వెళ్ళారు. మహర్షి దర్శనం చేసుకున్న సందర్భంలో శ్రీ రమణులు వారితో మాట్లాడుతూ, 'భగవంతుడు ఆంధ్రదేశంలోని ఒక పల్లెలో అవతరించియున్నాడు. అక్కడికి వెళ్ళి ఆయన దర్శనం చేసుకొండి' అని ఆదేశించారట.

అచటికి వెళ్ళి ఏమి చేయాలో సెలవివ్వవలసిందిగా ఆ శిష్యులు కోరగా, 'ఏమీ చేయనక్కరలేదు. శ్రీవారితో కలిసి భజనలో కూర్చుంటే చాలు' అని బదులు చెప్పారట శ్రీ రమణులు.

శ్రీ అరవిందయోగిని ఒక ఆధ్యాత్మిక కళా ప్రజ్ఞాన నిధిగా వర్ణించవచ్చును. వీరు తమ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని రచనా కౌశలంతో జోడించి సాధక, పాఠక జనులకు స్పూర్తి నందించారు. భగవాన్ బాబావారు పుట్టపర్తిలో అవతరించిన మరుసటి దినమే పుదుచ్చేరినుంచి శ్రీ అరవిందులు, "... ఆ కృష్ణుడే తిరిగి నేడు అవతరించాడు" అంటూ ప్రకటన చేశారు. అందువల్ల పూర్వాపరాలకు అతీతంగా 'సాయితత్త్వం' అరవింద మహర్షిలో జీర్ణించి యున్నదని తెలియుచున్నది.

నిజానికి మూలవైదిక సిద్ధాంతము సార్వజనిక ప్రబోధమే. వివిధ జాతుల సంయోగముచేత ఈ సనాతన సిద్ధాంతము వివిధ తెరగులలో రూపాంతరము చెందింది. మూఢ మత విశ్వాసములు, అర్థంలేని ఆచార వ్యవహారములు ఇందు చొరబడుటచే ఆధునిక యువత సనాతన ధర్మము యెడల విముఖమైయున్నది. ఇట్టి నవ యువతను భారతదేశమందే కాకుండా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా భగవాన్ బాబావారు తమ కార్యరూప సర్వజనీన సిద్ధాంతముద్వారా ఉత్తేజపరచి, వారిలోగల వివిధ అపోహలను తొలగించి, సన్మార్గ వర్తనులుగా చేసి, నిస్వార్థ సేవాకార్యక్రమములలో నిమగ్నము కావించారు. అందువల్లనే ఈనాడు ప్రపంచమంతటా శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలు నిస్వార్థ సేవకు, మచ్చలేని ప్రతిభకు, ప్రతిఫలం ఆశించని నియతికి, ప్రచారము కీర్తి ప్రతిష్ఠల నాశించని త్యాగనిరతికి ప్రసిద్ధి గాంచినవి.

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 32వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

శ్రీరామ, భరత సంవాదము

సీతా లక్ష్మణ సమేతుడై శ్రీరాముడు చిత్రకూట పర్వతమును చేరుకున్నాడు. అక్కడ అయోధ్యవాసులు రామవియోగముచేత దుఃఖంలో మునిగిపోయారు. కొందరు రాముని అనుసరించి అరణ్యానికి బయల్దేరారు. అయితే, రాత్రివేళ అందరూ గాఢనిద్రలో ఉండగా రాముడు అక్కడినుండి ప్రయాణమైనాడు.

ఇక్కడ స్వామి సర్మగర్భంగా చేసిన వ్యాఖ్య గమనించండి: “నేను ఊరు విడిచి వెళ్ళేటప్పుడు ఎంత నిశ్శబ్దంగా ఎవరికీ చెప్పకుండా ఏరీతిగా తరలి వెళతానో అదేరీతిగా రాముడు ఆ ప్రదేశమును విడిచిపెట్టినాడు.”

భరతుడు తన మేనమామ ఇంటినుండి అయోధ్యకు తిరిగి వచ్చేసరికి తండ్రి మరణవార్తను, రాముని వనవాసమునుగురించి విని దుఃఖితుడైనాడు. దీనికంతటికీ కారకురాలైన తల్లి కైకపై కోపోద్రిక్తుడైనాడు. చివరకు పసిష్టులవారు వారించవలసివచ్చింది.

తన పరివారంతో రాముని చెంతకు వస్తున్న భరతుని దూరమునుండి చూసి లక్ష్మణుడు అతను రామునిపై యుద్ధానికి వస్తున్నాడేమోనని అపోహపడి ఆవేశానికి లోనైనాడు. అతడిని సమాధానపరచాడు రాముడు.

ఈ కథా గమనం మనకు తెలిసిందే!

రాముని సన్నిధి చేరి, పాదాలపై వ్రాలి, కంటిధారలు కార్చుతూ భరతుడు పలికిన పలుకులు, రామచంద్రుని సమాధానాలు స్వామి వర్ణిస్తుంటే, వారిరువురూ ఈనాడు మన ఎదుట నిలబడి సంభాషిస్తున్నట్లుంటుంది.

“రామా! నీవు అగ్రజుడవు. ధర్మం ప్రకారం ఈ రాజ్యం నీకు చెందవలసి ఉన్నది. ఈ రాజ్యం నీది. స్వీకరించి, పాలించు స్వామీ” అని అభ్యర్థిస్తాడు భరతుడు.

రాముడు ప్రేమతో అంటాడు, “నాయనా! నీవు పలికినది సత్యమేకాని, పితృవాక్య పరిపాలన ప్రధానం కదా. రఘువంశ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు మనం నిలబెట్టాలి కదా!”

భరతుడు మిన్నకుండలేదు. బ్రతిమాలుతున్నాడు: “శ్రీరామా! నా తల్లి కోరిన మీదట ఈ రాజ్య భారము నాపై పడింది. అయితే, నేను ప్రార్థనాపూర్వకముగా ఈ రాజ్యమును నీ పాదాలకు సమర్పిస్తూ, అయోధ్యవాసుల అభీష్టమును నెరవేర్చవలసిందిగా అభ్యర్థిస్తున్నాను.”

దీనికి చక్కని జవాబిచ్చాడు రాముడు. “భరతా! నీ ప్రేమ నాకు తెలియనిది కాదు. మన ప్రజల ఆకాంక్ష నాకు తెలియకపోలేదు. కానీ, తండ్రిగారి ఆజ్ఞ ఏమిటి? రాముని వనవాసము, భరతుని రాజ్యాభిషేకములే కదా! వారి ఆజ్ఞ ఆరీతిగా ఉన్నప్పుడు రాజ్యమును నాకు సమర్పించే అధికారము నీకెక్కడిది! ఇది ధర్మమేనా!”

భరతుడు చివరి ప్రయత్నంగా అంటున్నాడు, “స్వామీ, తనకు వృద్ధాప్యం మీదపడటంవలన, తన వారసునిగా జ్యేష్ఠ పుత్రుడు, సర్వులకు ప్రీతిపాత్రుడు అయిన శ్రీరాముని పట్టాభిషిక్తుని గావిస్తున్నానని తండ్రి దశరథులు సభలో ప్రకటించినప్పుడు అందరూ పరమానందభరితులై వేడుకలు జరుపుకొనుటకు సంసిద్ధులైనారు కదా! తమ చిరకాల వాంఛ నెరవేరబోతున్నదనుకున్నారు. ఇది మహారాజైన దశరథులు నిండు కొలువులో చేసిన ప్రకటన. కానీ, అంతఃపురంలో భార్యావిధేయుడై, కామాంధుడై పూర్వమెప్పుడో చేసిన వాగ్దానం చెల్లించుటకు, కాలం చెల్లిన కోర్కెలను నెరవేర్చుటకు సిద్ధపడిన దశరథుడు వేరు. కనుక, రాజధర్మము సనుసరించి మహారాజుగా ఆయన తీసుకున్న నిర్ణయం మనకు అనుసరణీయముకాని, అంతఃపురంలో భర్తగా పలికినది కాదు కదా!”

అప్పుడు రాముడు, “భరతా! నీవే చెపుతున్నావు కదా! నిండు కొలువులో ప్రకటన చేసిన మహారాజు దశరథుడు, అంతఃపురంలో మన తల్లి కైకకు వాగ్దానం చెల్లించుటకు సిద్ధపడిన మన తండ్రి దశరథుడు వేరు కాదు కదా! మనము తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావహించవలసి ఉన్నది. తండ్రి ఆజ్ఞ దైవాజ్ఞ. దాని ధిక్కారము మహాపాపము. నీవు రాజ్యమును పాలించుట తండ్రిగారి అభీష్టము. అదే ధర్మసమ్మతమై యున్నది. మారు మాట్లాడక పితృవాక్య పరిపాలన గావించు” అని ఆదేశించాడు.

అన్నిరకములైన అభ్యర్థనలు, ప్రజ్ఞతోకూడిన వాదనలు రాముని ధర్మనిరతి ముందు నిలువలేకపోయినవి.

ఇక్కడ స్వామి వ్యాఖ్యలు గమనించండి. “ఈ రాజ్యము నీదంటే, నీదేనంటున్నారు రామ, భరతులు. ఎవరూ రాజ్యకాంక్ష కలిగినవారు కాదు. ఈనాటివారివలె ఆస్తిపాస్తులకై కుస్తీలు పట్టేవారు కాదు. ఆ సోదర ప్రేమ మహోన్నతమైన దివ్యాదర్శమైన ‘సుప్రీమ్ లవ్.’ కానీ, ఈనాడు ‘సుప్రీమ్ కోర్టు’ దాకా తీసుకెళ్ళే ‘సోదర ప్రేమ’ చూస్తున్నాము. ధర్మం ప్రధానం కాని ధనం కాదు.”

ఎంత చక్కని కర్తవ్య బోధ! ఈ మాటనే ఒక చక్కని పద్యసూక్తిద్వారా భగవాన్ ఏనాడో సెలవిచ్చారు:

ధనము వచ్చును పోవును ధరణీయందు

నీతి ధర్మాలు నిలుచును నిజముగాను

నీతి ధర్మాలు హృదయాన నింపుకొన్న

సార్థకంబగు మానవ జన్మ భువిని

రామాజ్ఞను పాటించిన భరతుడు నంది గ్రామంలో సింహాసనముపై రామ పాదుకలు ప్రతిష్ఠించి నిత్యము పూజిస్తూ రామ నామమును జపిస్తూ ధర్మపాలన గావిస్తూ, రాముని పునరాగమనమునకై పరితపిస్తూ రాజ్యభారాన్ని మోసినాడు. వనవాస పరిసమాప్తి ఘడియలలో మాట ప్రకారం రాముడు వచ్చే సూచనలు కనిపించకపోయేసరికి ఆత్మాహుతికూడా సిద్ధపడిన భరతుని బ్రాతృ భక్తి ఆదర్శప్రాయము, నిరుపమానము.

బ్రహ్మ విత్ బ్రహ్మైవ భవతి

నిత్యము రామనామ జపంతో, రామరూప ధ్యానంతో భరతుడు రామునివలె కనిపించసాగాడు. బ్రహ్మమును

ఎఱిగినవాడు బ్రహ్మమే అగును కదా! భగవాన్ వారి దివ్య మధుర సంభాషణలో బ్రహ్మమునుగూర్చిన ఈ వేదాంత రహస్యాన్ని ఎంత రసవత్తరంగా తెలిపినారో గమనించండి. వనవాస అనంతరము రామాగమన వర్తమానము భరతునికి తెలియజేయటానికి అంజనేయస్వామి ఆకస మార్గాన నంది గ్రామమును సమీపించాడు. నిర్ణీత గడువు దాటిపోతూండటంతో భరతుడు చితిని పేర్చుకుని ప్రదక్షిణం చేస్తున్నాడు. దూరం నుంచి భరతుని చూసిన హనుమంతుడు, “ఇదేమి? రాముడు ఇక్కడుండట మేమిటి?” అనుకున్నాడు. అనగా, భరతుడు రామునివలె కనిపించాడు. నిరంతర రామ స్మరణ ప్రభావ మట్టిది. “బ్రహ్మ విత్ బ్రహ్మైవ భవతి” అన్న వేదాంత రహస్యాన్ని ఇంతకన్నా గొప్పగా ఎవరు తెలియజేయగలరు సాక్షాత్ పరబ్రహ్మము తప్ప! ఇదే విషయాన్ని భరతుని పాత్ర ద్వారా మరో ఘట్టంలో వివరించారు, భగవాన్.

రావణ వధానంతరం సీతా లక్ష్మణ సమేతుడై పుష్పక విమానంలో ప్రయాణించి అయోధ్యకు చేరాడు రాముడు. ఊరి పొలిమేరలో భరతుడు రథాన్ని తెచ్చి స్వాగతం పలికాడు. వారిని రథంలో ఆసీనులను గావించి స్వయంగా తానే రథం నడిపిస్తున్నాడు. అలంకరింపబడిన పురవీధుల గుండా రథం వస్తున్నది. బారులు తీరిన ప్రజలు రథంపై పూలు చల్లుతున్నారు. భరతుణ్ణి చూసి రాముడని భ్రమించి ఆయనకు మాలలు వేయటానికి సమీపిస్తున్నారు. “నాకు కాదు” అన్నట్లుగా రథంలో కూర్చున్న రామునివైపు చూపించి సౌంజ్ఞ చేస్తున్నాడు, భరతుడు. అనగా, భరతుడు రామునివలె కనిపించుట ‘బ్రహ్మవిత్ బ్రహ్మైవ భవతి’ అను సత్యాన్ని నిరూపించింది.

మట్టినుండి పుట్టిన చెట్టు మట్టి యగును

బ్రహ్మనుండి పుట్టిన సృష్టి బ్రహ్మమగును

కాని దృష్టికి భిన్నమై కానుపించు

సత్యమును తెల్లుబాట ఈ సాయి మాట

సాకార నిరాకార ఉపాసనలు

ఏరకమైన నిబంధనకూ, ఆజ్ఞకూ బద్ధుడు కానప్పటికీ లక్ష్మణుడు భార్యనుకూడా విడచి రాముని వెంటగా, జంటగా నిలచి కంటికి రెప్పలా చూచుకున్నాడు. నిత్యము

రాముని దర్శిస్తూ సేవిస్తూ కాయమును, కాలమును పవిత్రం గావించుకున్న లక్ష్మణుడు సాకారోపాసనకు ప్రతీక. దేహ మనో బుద్ధులను రామునిపై కేంద్రీకరించి నిరంతర రామ నామ స్మరణ ధ్యానములచే ఆరాధించిన భరతుడు నిరాకార ఆరాధనకు దృష్టాంతము. ఈవిషయమై సోదరులలో ఎవరు అధికులు అని ప్రశ్నించినప్పుడు ‘భరతుడు’ అన్నాడు రాముడు.

సాకారము నిరాకారమునకు దారితీస్తుంది. స్వామికి ‘నియర్’గా ఉండటంతోపాటు ‘డియర్’గా కూడా ఉండటం ప్రధానం. నిజానికి భగవాన్ మహాభినిష్క్రమణ నేపథ్యంలో ప్రస్తుతం మనం అనుసరించవలసింది భరతునివలె నిరాకారోపాసన. సాధించవలసినది భరతుడు రామునివలె కనిపించటానికి దారితీసిన ‘బ్రహ్మవిత్ బ్రహ్మైవ భవతి’ అను సత్యనిత్యానుభవము. ఇదే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక పరిణామము.

వాలి, శ్రీరామ సంవాదము

రామ బాణమునకు నేలకొరిగినాడు వాలి. సుగ్రీవునకు చేసిన ద్రోహమునకు శిక్షననుభవించాడు. వాలికి అంతిమ ఘడియలు సమీపించాయి. ఆ సమయంలో రాముడు వాలితో జరిపిన సంభాషణను, తర్కంతోకూడిన వాద ప్రతివాదములను భగవాన్ బాబావారు ఎంత అందంగా వివరించారో గమనించండి.

“రామా! నీవు నన్ను కోరి ఉన్నట్లయితే రావణుని సంహరించి సీతమ్మను నీ సన్నిధికి చేర్చేవాడను కదా! పూర్వమొకసారి రావణుణ్ణి చాపవలె చుట్టి ముమ్మారు సముద్రంలో మునకలువేయించిన బలాధ్యుడను నేను. నన్ను చూసినంతమాత్రమున పలాయనం చిత్తగించే సుగ్రీవుడు వీరుడు కాదు, భీరువు. అట్టివాని సహాయం ఆశిస్తున్నావంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది” అన్నాడు వాలి.

రాముడు చిరునవ్వుతో సమాధానమిస్తున్నాడు, “నాయనా! నీ బలము నాకు తెలియనిదికాదు. నేను ఎవరి సహాయ సహకారములూ అర్థించనక్కర్లేదు. కానీ, ధర్మమును రక్షించవలసి ఉన్నది. రాజ్యమును స్వాధీన పరచుకొనుటేగాక సోదరుడైన సుగ్రీవుని భార్యను చెఱపట్టివావు. నావలె భార్యా వియోగమునకు గురి

అయినాడు సుగ్రీవుడు. మా ఇరువురిదీ ప్రస్తుతం సమాన స్థితి. ధర్మమును నిలబెట్టుటకు నిన్ను శిక్షింపవలసి వచ్చింది.”

వాలి తిరిగి ప్రశ్నించాడు, “రామచంద్రా! మేము వానరులము. మా నీతి నియమాలు వేరు. నేనొనరించిన కార్యము మా వానర ధర్మమునకు విరుద్ధము కాదు. మానవ ధర్మాలు మాకు వర్తింపవు కదా” అన్నాడు.

“వాలీ! వానరులమంటూనే నీవు నరులవలె సంభాషిస్తున్నావే! ధర్మాధర్మాలు ప్రస్తావిస్తున్నావే! జన్మతః వానరుడవైనప్పటికీ ఏది ధర్మమో, ఏది అధర్మమో తెలిసినవాడివి కాబట్టి, నీ చర్యలు శిక్షార్హములే” అన్నాడు రాముడు.

వాలి తానెంతో తెలివిగా మాట్లాడుతున్నట్లు భావిస్తూ, “రామా! ధర్మమూర్తివైన నీవు చెట్టుచాటుగా నిలచి నాపై బాణ ప్రయోగం చేయటం ధర్మమా?” అని ప్రశ్నించాడు.

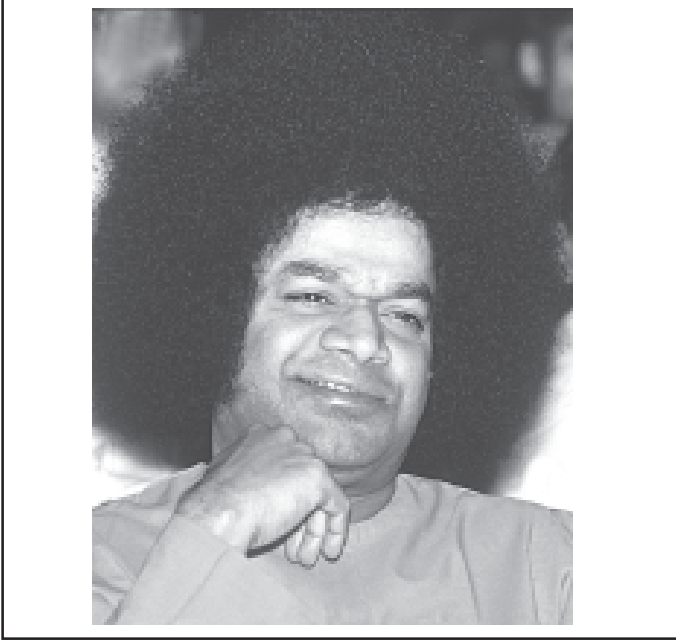
“నేను క్షత్రియుడను, రాజును. వేటాడుట మాకు వినోదము. జంతువులను చాటుమాటుగా నిలచి చంపటం సహజము. ఎదురుగా నిలచి పోరాడవలసిన అవసరం లేదు. అంతేగాక, బ్రహ్మ ప్రసాదితమైన కంఠమాలను నీవు ధరించినంత కాలము నీ ఎదురుగా నిలచి పోరాడి నిన్ను ఎవ్వరూ సంహరించలేరని నాకు తెలుసు. బ్రహ్మ నీకు ప్రసాదించిన వరమును నేను గౌరవించవలసి ఉన్నది. ఆ కారణమున నిన్ను చెట్టుచాటునుండి సంహరించవలసి వచ్చింది” అని వివరించాడు రాముడు.

ఇంతటితో ఊరుకోలేదు వాలి. “స్వామీ, నీవు ప్రస్తుతం వనవాసములో ఉన్నావు. రాజువు కాదు కదా! నన్ను సంహరించటం ఏరీతిగా సమర్థించుకుంటావు?” అని ప్రశ్నించాడు.

దానికి చక్కని జవాబిచ్చాడు రాముడు. “వాలీ! ఇదంతా మా రాజ్య పరిధిలోనిది. నా నామంతో పాడుకలు ప్రతిష్ఠించి నా సోదరుడైన భరతుడు రాజ్యపాలన కొనసాగిస్తున్నాడు. ధర్మరక్షణ క్షత్రియ ధర్మం, రాజధర్మం. కనుక, నీ చర్యల ననుసరించి నీవు శిక్షార్హుడవే” అన్నాడు.

ఈవిధంగా వారిరువురి సంవాదమును తార్కికంగా, ఆసక్తికరంగా వివరించారు, భగవాన్.

(సశేషం)

జీవిత పాఠం

కె.ఎస్. రామకృష్ణ రెడ్డి

“దైవాన్ని అనుకుంటే దైవంగా రూపొందుతావు, అల్లుణ్ణి అనుకుంటే అల్లునిగానే ఉంటావు”. 1972లో నేను బృందావనంలో చదువుకునే రోజుల్లో స్వామి కాలేజి విద్యార్థులకు వ్రాసిన ఒక లేఖామృత బిందువు ఇది. బృందావనంలో వారి దివ్య సన్నిధిలో మాకు స్థానమిచ్చి, భారతీయ సంస్కృతి విశిష్టత, ఆధ్యాత్మికతలను బోధపరచి మాలో స్ఫూర్తిని నింపారు. అనుదినం వేదోపనిషత్ సారం రంగరించిన వారి వాక్కుధాధారలను గ్రోలి మేము ధన్యులమైనాము.

ఆరోజుల్లో భగవాన్ మాతో జరిపే సంభాషణల్లో భగవద్విశ్వాసము, భగవచ్చింతనల ఆవశ్యకతనుగురించి నొక్కి చెప్పేవారు. అంతేకాదు. మేము చేసే ప్రతి పని భగవదర్పిత భావంతో పరిపూర్ణంగా, నిర్దుష్టంగా

చేయాలని ఉద్బోధించారు. ఇటువంటి అమూల్యమైన జీవిత పాఠాలను వారి పాదపద్మముల చెంత తప్ప ఇంకెక్కడ నేర్చుకోగలము!

ఒకానొక సమయంలో హేమాదిపంత్ శ్రీ శిరిడీ సాయిబాతో, తాను ఏది భుజించినా ముందు తన చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళకి పెట్టి, ఆ తరువాతనే భుజిస్తానని అంటాడు. “నేను సర్వవేళల నీదగ్గరే ఉన్నాను కదా! నీవు భుజించే ముందు నాకు అర్పిస్తున్నావా?” అని ప్రశ్నిస్తారు శ్రీ శిరిడీ సాయి. ఇట్టి పవిత్రమైన భావనను మనలో పెంపొందించాలన్న ఉద్దేశ్యంతో భోజనం ముందు బ్రహ్మార్పణం చేయవలసిందిగా భగవాన్ ఉద్బోధించారు.

ప్రతి రోజు ‘సాయిరామ్’ షెడ్లో భక్తులకు దర్శన మిచ్చిన తరువాత భగవాన్ మా హాస్టల్కు విచ్చేసి మా హృదయాలలో ఆనందం నింపేవారు. భగవాన్ హాస్టల్లో ప్రవేశిస్తుంటే, విద్యార్థులం అందరం దారికిరుప్రక్కలా నిలబడి భక్తి, ప్రేమలతో వారికి స్వాగతం పలికేవారం.

ఒకరోజు స్వామి నా ప్రక్కన నిలబడిన విద్యార్థిని తీక్షణంగా చూస్తూ, “బ్యాడ్ బాయ్. నిన్న రాత్రి ఎందుకలా చేశావు?” అంటూ ముందుకు నడిచారు.

వారి చూపుల్లో ఉన్న తీక్షణతను, మాటల్లో ఉన్న మందలింపు ధోరణిని చూసి నేను కాస్త భయపడి ఉన్నచోటి నుంచి కదలేదు.

సర్వజ్ఞులైన స్వామి నా భయాన్ని పోగొట్టటానికా అన్నట్లు మూడడుగులు వెనక్కి వచ్చి నాతో, “చూడు, నిన్న రాత్రి వాడి తల్లి కొన్ని స్వీట్లు తెచ్చి వాడికిచ్చింది. వాడు ఎవ్వరికీ కనిపించకుండా బ్లాంకెటు కప్పుకుని ఓ స్వీటు తిన్నాడు” అన్నారు, చిరునవ్వుతో.

“తరువాత మాకుకూడా పెడతాడు స్వామీ” అన్నాను, అతనిని క్షమించమని ప్రాధేయపడుతున్నట్లుగా.

“నిజమే, మీకుకూడా పెడతాడని నాకు తెలుసు. కానీ, తాను తినే ముందు ఇతరులకు పెట్టాలి” అని బోధించి మాకు కనువిప్పు కలిగించారు.

పుట్టపర్తిలో ఒకరోజు మధ్యాహ్నం క్లాసుల తరువాత నేను ఆశ్రమానికి తిరిగి వస్తూ, విద్యాగిరి ఆర్చి దగ్గర ‘సాయిరాం, సాయిరాం’ అన్న పిలుపు విని ఆగాను. ఎవరైనా సహాయం అడుగుతున్నారేమోనని వెనక్కి తిరిగి చూశాను. ఒక వ్యక్తి త్వరత్వరగా నావైపు వచ్చాడు. కానీ, నన్ను పట్టించుకోకుండా ముందుకు వెళ్ళిపోయాడు. నాకేమీ అర్థం కాక కొద్ది క్షణాలు అక్కడే నిలబడిపోయి ఆ తరువాత ఆశ్రమంవైపు అడుగులు వేశాను.

ఆరోజు సాయంత్రం దర్శనం సమయంలో స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చి, “రోడ్డు ప్రక్కన అమ్మే వడలంటే నీకిష్టమా?” అని అడిగారు.

కాసేపు నా మైండు బ్లాంకయిపోయింది.

ఆరోజు సాయంత్రం స్వామి కారు నడిపే బ్రదర్ రాధాకృష్ణను కలిసినప్పుడు స్వామి నాతో అన్న మాటగురించి ప్రస్తావించాను.

“రోడ్డు ప్రక్కన వడలు కొని తినే అలవాటు నీకు లేదని స్వామికి తెలియదా! కానీ నీవు విద్యాగిరి ఆర్చి దగ్గర అంతసేపు నిలబడినప్పుడు అక్కడ వడలు కొనుక్కోవటానికి నిలబడ్డావేమోనని చూసినవారెవరైనా అనుకొని ఉండవచ్చు కదా” అన్నాడాయన.

మరుసటి దినము నేను స్కూలుకి వెళ్ళేటప్పుడు విద్యాగిరి ఆర్చి దగ్గర పరిసరాలను గమనిస్తే, నేను క్రిందటి రోజు నిలబడిన చోటికి సమీపంలోనే ఒక ముసలామె వేడివేడి వడలు చేసి అమ్ముతోంది!

నేను బృందావనంలో చదువుకునే రోజుల్లో స్వామి అనేక పర్యాయములు నన్ను హెచ్చరించారు, “నువ్వు స్వామి కాలేజీలో చదువుకుంటున్నావు. కాబట్టి, నీ ప్రవర్తన ఆదర్శవంతంగా ఉండాలి. నువ్వు చేసే ప్రతి పని ఇతరులు గమనిస్తుంటారు, జాగ్రత్త”

నేను విద్యాగిరి ఆర్చి దగ్గర నిలబడే ముందు చుట్టూ పరిసరాలను గమనించి ఉండాల్సిందని నాకు అర్థమైంది.

మన ఉద్దేశ్యం సరియైనదిగా ఉంటే చాలదు, మనం చేసే పని అపోహలకు తావీయనిదిగా కూడా ఉండాలి. భగవాన్ నేర్పిన ఈ జీవిత పాఠం నాకు ఎన్నో సందర్భాల్లో ఎంతగానో ఉపయోగపడింది.

బృందావన్ లో ఒక ఆదివారంనాడు భగవాన్ దర్శనం, ఇంటర్వ్యూల తరువాత చేతిలో ఒక ఉత్తరాల కట్టతో వచ్చి సోఫాపై కూర్చున్నారు. అక్కడున్న విద్యార్థులం కొందరం స్వామి చుట్టూ కూర్చున్నాం. స్వామి ఆ ఉత్తరాల కట్టలోంచి తమ చేతికి వచ్చిన ఉత్తరం ఒకటి బయటికి తీసి, దానిని తెరిచి చూడకుండా అందులో ఉన్న విషయాన్ని మాకు చదివి వినిపించారు. ఆ తరువాత ఆ ఉత్తరాన్ని చించి నా చేతికిచ్చి చదవమన్నారు. స్వామి చెప్పిన విషయమే అందులో యథాతథంగా ఉంది. మనం వారికి వ్రాసిన ఉత్తరాలను తెరిచి చదివితే తప్ప సర్వజ్ఞులైన స్వామికి మన కష్టసుఖాలు తెలియవా!

సాధారణంగా భక్తులు తమకు వ్రాసిన ఉత్తరాలను స్వామి మరొకరి చేతికి ఇవ్వరు. కానీ, ఆరోజున స్వామి పాదపద్మముల చెంత కూర్చున్న మాలో ఒకరికి, ‘స్వామి కొన్ని ఉత్తరాలను చదవకుండా పక్కన పడేస్తున్నారే’ అనిపించిందట. అతనిలో విశ్వాసం నెలకొల్పడానికి భగవాన్ ఆవిధంగా చేశారని మాకు తరువాత అవగతమైంది.

మనం బాహ్యంగా చేసే తప్పిదాలను మాత్రమే కాదు, మన అంతరంగంలో, మన ఆలోచనల్లో ఏ పొరపాటు దొర్లినా ఎంతో దయతో సరిదిద్ది సరియైన మార్గం చూపే సద్గురువు మన స్వామి. కనుకనే, విద్యార్థులు వారి సన్నిధిలో ఉండే అవకాశాన్ని క్షణమైనా జారవిడుచుకొనే వారు కాదు. వేయి తల్లుల ప్రేమను కురిపిస్తూ మన జీవితాలను తీర్చిదిద్దే సాయి భగవానుని సన్నిధి భాగ్యం లభించటం మన జన్మజన్మల సుకృత ఫలం.

“ఏ హృదయము నొసంగితివా స్వామి మాకు

మగిడి దానినే అర్పింతు మహితమూర్తి

పరగ వేరేమి తెత్తు నీ అర్చనకును

అంజలి ఘటించు అందుకోవయ్య నీవు” P

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 37వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

భజనతో చికిత్స

1967వ సం॥లో ఆనమలై (తమిళనాడు) ప్రభుత్వ ఉన్నత పాఠశాల భవన సముదాయమును నిర్మించుటకు వలసిన ధన సహాయం చేసిన శ్రీమతి పాపాయమ్మాళ్ బాబా భక్తురాలు. ఆమె ప్రార్థనను మన్నించి భగవాన్ బాబావారు ఆ భవనముల ప్రారంభోత్సవమునకు వచ్చి జ్యోతి ప్రజ్వలనం గావించారు. అక్కడ చేరిన జన సమూహము 'సాయిబాబా జిందాబాద్' అని విజిల్స్ వేసి తప్పట్లు కొట్టటంతో అక్కడ రాజకీయ సభల వాతావరణము ఏర్పడింది. భగవాన్ తిరిగి వెళ్ళిపోయే ప్రయత్నంలో అక్కడ జనులను భజనకు ప్రోత్సహించారు. స్వామి స్వయంగా, 'గోవింద కృష్ణ జై గోపాల కృష్ణ జై...', 'గోవింద కృష్ణ విరలే...' అన్న భజన పాటలు పాడారు. ఇంతలో ఎదురుగా ఆ ఊరి ఆలయ పూజారి అంధుడు, పోలియోతో అవిటివాడు అయిన తన కుమారుణ్ని వెంటపెట్టుకుని వచ్చి కూర్చున్నాడు.

స్వామి ప్రేరణ ననుసరించి ఆ తండ్రి, కొడుకులు భజనలో పాల్గొంటూండగా ఆ అంధ బాలునికి చూపు వచ్చింది. ఆ పిల్లవాడి ఆనందోద్రేకములు చూసి అందరూ ద్విగుణీకృత ఉత్సాహంతో భజన చేయటం మొదలు పెట్టారు. భగవాన్ అలాగే భజన పాటలు పాడుతూ అందరిచేతా పాడిస్తూ ఆ బాలుణ్ని సమీపించి, హస్త చాలనముతో విభూతి సృష్టించి, అతని అవిటి కాలుపై తమ దివ్యహస్తముతో పూయగా, అతడి కాలు కండరములలో జీవము పుంజుకొనగా, లేచి నిలబడ గలిగేడు. భగవాన్ ఆ బాలుని శిరస్సుపై తమ దివ్య హస్తము క్షణకాలముంచి ఆశీర్వదించి, తమకొరకు

వేచియున్న కారువైపు నడచి వెళుతుండగా, ఆ పిల్లవాడు అడుగులు వేస్తూ భగవాన్ బాబావారి కారువైపు నడుస్తూండగా, అందరూ ఆనందోద్రేకములతో 'సత్యసాయి బాబాజీ.. జై' అంటూ జయజయధ్వానాలు ప్రారంభించేరు. స్వామి ఆ పిల్లవానివైపు చూసి, దివ్యహస్తముతో ఆశీర్వదించి కారు ఎక్కి నిష్క్రమించేరు.

ఆ తండ్రి తనయులు ఆనందోద్యేగములతో కన్నీరు కారుస్తూ స్వామి దిశగా మోకరిల్లి నమస్కరిస్తూండగా, అక్కడ చేరినవారి ఆనందాశ్చర్యాలకు అవధులు లేవు.

కక్కరహల్లి లింగం

1973లో బందిపూర్ అడవులలోని కక్కరహల్లి సైకతస్థలంపై భక్త జనులతో ఉపవిష్టులై ఉండగా, చుట్టుప్రక్కలనుండి ఆటవికులుకూడా అక్కడకు చేరి స్వామిని దర్శించుకున్నారు. ఆ సమయంలో స్వామి తమ ఎదుట ఉన్న ఇసుకను ప్రోగుచేసి, అందులోనుండి 8 అంగుళముల ఎత్తుగల పీఠమును, దానిపై ఉంచుటకు అయిదంగుళముల ఎత్తు, నాలుగంగుళముల వ్యాసము గల స్ఫటిక లింగమును సృష్టించారు. ఆ స్ఫటిక లింగముపై చతురస్రాకారములో గంధపుపూత, దానిపై కుంకుమ అలంకారం, ఆ లింగంపైన అప్పుడే పూజ చేసినట్లు బిల్వపత్రములు కనిపించాయి. అంతేకాదు. అక్కడున్న భక్త జనులు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూండగా, శిరిడీ సాయి, లక్ష్మీ, దుర్గ వెండి విగ్రహములను కూడా ఆ ఇసుకనుండి సృష్టించారు. భక్తుల ఆనందం చూసి స్వామి ఆ ఆనందాన్ని ద్విగుణీకృతం చేయటానికి ఒక అమృత కలశాన్ని, ఒక ఉద్ధరిణిని సృజించి, దాని సహాయంతో

అక్కడ చేరినవారందరికీ స్వామి స్వయంగా అమృతాన్ని ప్రసాదించేరు.

“ఏ బిల్లీ కే లియే”

అస్సాం రాజధాని గౌహతిలో లాఖీ అనే సాయి భక్తురాలు సాయి భజన సెంటరు నడుపుతూండేది. ఆమె ‘మింకీ’ అనే పిల్లి పిల్లను పెంచుకుంది. ఆ పిల్లి పిల్లను పెంచటం లాఖీ అక్కగారికి ఇష్టం లేదు. ఒకసారి లాఖీ ఇంట్లో భజన జరుగుతూండగా, భజన అయిన తరువాత భక్తులకు పంచిపెట్టవలసిన కట్లెట్స్ ఉన్న ప్లేటును పడగొట్టి, అందులోనుండి ఒక కట్లెట్ను తీసుకొని మింకీ తినటం లాఖీ అక్క చూసింది. వెంటనే లాఖీని పిలిచి, “చూడు, నీ ముద్దుల పిల్లి చేసిన నిర్వాకం! అతిథులకోసం తయారుచేసిన కట్లెట్లను చెల్లాచెదరు చేసింది” అంది. ఇంక లాఖీ కోపంతో ఆ పిల్లి మెడ ఓ చేత్తో పట్టుకొని, రెండో చేత్తో బెత్తం తీసుకొని కొడుతుంటే, అది బాధతో ‘మ్యావ్ మ్యావ్’ అని అరవసాగింది. అదే సమయంలో భజన హాల్లో గోడకున్న బాబా ఫోటోలు ఒక్కసారిగా క్రిందపడటంతో పెద్ద చప్పుడైంది.

భక్తులందరూ ఏ భూకంపమైనా వచ్చిందేమోనని భజన హాల్లోంచి బయటికి పారిపోయేరు. లాఖీ అక్క అక్కడికి వచ్చి, ఒక్క బాబా ఫోటోలు మాత్రమే క్రిందపడటం చూసి, “లాఖీ! మింకీని కొట్టకు. బాబాకి కోపం వస్తుంది, ఆపు” అని కేక వేసింది. లాఖీ వచ్చి చూసింది. సర్వజీవాంతరాత్మ అయిన బాబా స్పందన గ్రహించింది. మింకీని మళ్ళీ ఒళ్ళోకి తీసుకుని ఒళ్ళంతా నిమిరుతుంటే, ఈలోగా అందరూ అక్కడ జరిగిన విషయం గ్రహించి లాఖీని వారించటానికి వచ్చేరు. ఇంతలో మింకీ ఒళ్ళంతా దులుపుకుంటుంటే కుప్పలు కుప్పలుగా విభూతి పడటం భక్తులు చూశారు. ఆ విభూతిని ప్రోగుచేసి, ఆ కట్లెట్లను పవిత్రమైన ప్రసాదంగా భావించి అందరూ సంతోషంగా స్వీకరించేరు.

ఆరు నెలల తరువాత లాఖీతో సహా గౌహతినుంచి 30మంది భక్తులు ప్రశాంతి నిలయం వచ్చేరు. వాళ్ళందరినీ స్వామి ఆదరించి, వాళ్ళు తిరిగి వెళ్ళేరోజున

23.10.1972వ తేదీన అందరికీ స్వయంగా విభూతి పేకట్లు ప్రసాదించేరు. లాఖీని దాటి వెళ్ళి మళ్ళీ రెండడుగులు వెనక్కి వేసి, మరో రెండు విభూతి పేకట్లు “ఏ బిల్లీ కే లియే” (ఇది పిల్లికొరకు) అని చెప్పి ఇచ్చేరు స్వామి. స్వామి పాదాలకు నమస్కరిస్తుంటే, ఆమె కళ్ళు కృతజ్ఞతతో చెమర్చాయి.

ఒకే సమయంలో రెండు స్థలాల్లో...

భగవాన్ ఇద్దరు సైంటిస్టులతోపాటు వచ్చిన ఒక అమెరికన్ బృందానికి ఇంటర్వ్యూ ఇస్తున్నారు. అందులో టెకాటె (మెక్సికో) నుండి వచ్చిన మాతాజీ ఇంద్రాదేవి కూడా ఉంది. భగవాన్ భక్తులను ఏ దేశంలో ఉన్నా ఎక్కడున్నా ఎలా రక్షించగలుగుతున్నారు? అని కొందరు ప్రశ్నించేరు. భగవాన్ సమాధానం చెబుతూ, “ఒకే సమయంలో నేను రెండు శరీరాలలో ఉండగలనన్నా, ఒకేసారి వేలాది విభిన్న స్థలములలో ఉండగలనన్నా మీరు ఆశ్చర్యపోతున్నారు. అలాగ రక్షణ కల్పించటమే నా అవతార ఉద్యమం. (ఆ గదిలో నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని స్వామి మాటలు వింటున్న ఒక అమెరికన్ కేసి వేలుతో చూపెట్టి) ఉదాహరణకి, ఇతని భార్యకు అయిదు నిమిషాల క్రితం చాలా సీరియస్ కారు ఏక్సిడెంటయ్యింది. ఇక్కడ మీతో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాను, మరి ఆమెను వెంటనే మరో కారులో హాస్పిటల్లో చేర్పించి వచ్చేను” అంటూ అతనికేసి తిరిగి, “ఆమెకు ఏవిధమైన ప్రమాదకరమైన గాయాలూ జరగకుండా కాపాడేను” అన్నారు.

ఒక గంట ఇంటర్వ్యూ అయిన తరువాత అతడు వెంటనే అమెరికాలో ఉన్న తన అత్యంత ప్రాణమిత్రుడికి ఫోన్ చేస్తే అతడు, “నేను హాస్పిటల్లోనే ఉన్నాను. కారుకి ఏక్సిడెంటయ్యి తుక్కుతుక్కు అయింది. నీ భార్య ప్రాణాలతో ఎలా బయటపడిందో ఆశ్చర్యం. ఎవరో అపరిచిత వ్యక్తి, కారు డోరు తెరిచి, పార్క్లో ఉన్న నీ భార్యను కార్లో ఎక్కించుకువచ్చి ఇక్కడ హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ చేసేడు. అతని ఊరూ పేరూ చెప్పకుండా అదృశ్యమయ్యేడు. పోలీసులు

కేసు ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నారు. నీ భార్యకేవిధమైన ప్రమాదమూ లేదు. అంతా సాయిబాబా మహిమ అంటోంది. ఇదిగో, ఆమెతో మాట్లాడు” అంటూ ఆమెకు ఫోను అందించాడు.

“నీ విశ్వాసమే నీకు రక్ష”

అమెరికాలో గొప్ప బయోఫిజిసిస్ట్ గా, మెస్సెన్చూట్స్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీ, స్టాంఫర్డ్ యూనివర్సిటీ, కాలిఫోర్నియా యూనివర్సిటీలలో కన్సల్టెంట్ గా పని చేస్తున్న భారతీయ విజ్ఞానవేత్త డా॥ తాతాచారి. 1964లో అతడి మెదడు, మెద ఎముక, లివర్, పెల్విక్ బోన్లు కేన్సర్ వ్యాధికి గురి అయ్యాయి. ఎందరు వైద్యులలో ఎన్నో వైద్యాలు చేసి, ఎప్పటికప్పుడు తాత్కాలిక ఉపశమనమునకు తప్ప ఈ వ్యాధి నిర్మూలించే చికిత్స లేదని నిర్ధారించారు. ఆఖరి రోజులు భారతదేశంలో తన బంధుమిత్రుల మధ్య గడపదలచి 1964లో తిరిగి వచ్చేడు. ఒక స్నేహితుని ప్రోద్బలంతో భగవాన్ బాబావారి దర్శనానికి సతీసమేతంగా 1965లో వచ్చేడు. ఒకరోజు స్వామి ఆ దంపతులకు ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చేరు. అతడికి విభూతి ప్రసాదం సృష్టించి ఇచ్చి, ఆ దంపతులను ఆశీర్వదించి, ఈ వ్యాధి బాధలను లెక్కచెయ్యకుండా అమెరికా తిరిగి వెళ్లి అతని పరిశోధన కార్యక్రమములో నిమగ్నమై ఉండమని చెప్పి పంపేరు.

1970లో తాతాచారి దంపతులు తిరిగి బాబా దర్శనానికి వచ్చేరు. “నీ శరీరం నుండి కేన్సర్ వ్యాధి పూర్తిగా తొలగిపోయింది. మీ విశ్వాసమే మీకు రక్ష. ఇంక ఏవిధమైన ఔషధములూ పథ్యం నీకు అవసరం లేదు. మళ్ళీ ఈ వ్యాధి నిన్ను సోకదు. నీ వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు నిర్విఘ్నంగా కొనసాగించు” అని చెప్పి ఆశీర్వదించి పంపేరు. డా॥ తాతాచారి సంపూర్ణ ఆరోగ్యం పొందటం అక్కడ విజ్ఞానవేత్తల రంగంలో సంచలనం సృష్టించింది. తాతాచారి దంపతులు అమెరికాలో ఉంటూ భగవానుని భక్తి విశ్వాసాలతో ఆరాధిస్తూ వచ్చేరు. తరచు బాబాకు తమ కృతజ్ఞతాభివందనములు తెలియజేస్తూ వచ్చేరు.

నూతన ఉత్సాహంతో ఆయన తన వృత్తిపరమైన బాధ్యతలను బాబా దయవల్ల కొనసాగించగలుగుతున్నట్లు బాబాకు తెలియపరిచేరు.

మూడు సంవత్సరాల తర్వాత భగవాన్ బాబావారు డా॥ తాతాచారికి రాసిన జాబులో విశేషాలు సంక్షిప్తంగా ఇవి:

“మై డియర్స్, ఎంత దూరాన ఉన్నప్పటికీ మీ ఆలోచనలు సతతం సాయికి సన్నిహితంగా ఉండటం గమనిస్తూనే ఉన్నాను. నేను మీలోనే మీతోనే ఉన్నాను. మీ జీవిత రథానికి సారథిని. సుఖదుఃఖాలనే సరుకుల బరువుతో ఎంత నిండిపోయినప్పటికీ మీ జీవిత నౌక ఆత్మసాక్షాత్కారమనే రేవుని చేరుతుంది. మీ ప్రాపంచిక బాధ్యతలన్నీ స్వామి కార్యక్రమాలగానే భావిస్తూ కొనసాగిస్తున్నప్పుడు సంతృప్తి, ఆరోగ్యం, ఆనందం లభ్యమవుతాయి”

(సశేషం)

విద్యావాహిని వార్షికోత్సవం

విద్యారంగంలో విప్లవాత్మకమైన మార్పులు తీసుకు రావటానికి భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీస్సులతో ప్రారంభించిన విద్యావాహిని పథకం మూడవ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా విద్యావాహినికి అనుబంధ పాఠశాలలుగా పనిచేస్తున్న పంజాబ్‌యందలి శ్రీ సత్యసాయి విద్యానికేతన్, సాయి సరస్వతీ విద్యామందిర్, పాటియాల మరియు రాజస్థాన్‌యందలి శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు, జోధ్పూర్ బాలలు మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవానికి ముందురోజున 2014 మే 5వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు.

శ్రీ సత్యసాయి విద్యానికేతన్ బాలలు ముందుగా పంజాబ్ సంస్కృతి వైశిష్ట్యాన్ని వివరించారు. వేద ప్రవచనం చేశారు. అనంతరం ఖవ్వాలీలను పాడారు. సాయి అవతార వైభవాన్ని కీర్తించారు. శ్రీకృష్ణునికి, ఆయన సహాధ్యాయి అయిన సుదామునికి మధ్యగల అనుబంధాన్ని నృత్య నాటికగా ప్రదర్శించారు.

సాయి సరస్వతి విద్యామందిరం బాలలు సిక్కుల పవిత్ర గ్రంథమయిన గురుగ్రంథ సాహిబ్‌నుండి మూల మంత్రాన్ని పఠించారు. సూఫీ సిద్ధాంతం ఆధారంగా ఒక కార్యక్రమాన్ని ప్రదర్శించారు. భాంగ్రా నృత్యరీతిలో నర్తించారు.

తదుపరి జోధ్పూర్ బాలలు తెరాతెలి నృత్యాన్ని సమర్పించారు. చివరగా బాలలందరూ కలిసి 'ఓ మా సాయి మా' పాటను పాడారు.

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవం

2014 మే 6వ తేదీన సాయంవేళలో మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మను సంస్మరించుకుంటూ సాయి భక్తులు భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. ముందుగా, కర్ణాటక గాత్ర సంగీతములో పిన్నవయస్సులోనే నిష్ణాతురాలైన 14 ఏళ్ళ కుమారి సర్వేపల్లి శ్రేయ సంగీత విభావరిని నిర్వహించారు. “ఈశ్వరాంబ ప్రియనందనా! సాయి జయ జగవందనా!”, “రామచంద్రుడితడు రఘువీరుడు”, “చిత్తచోరా యశోదా కె బాల్ నవనీతచోర గోపాల్” గీతాలు భక్తుల నలరించాయి.

అనంతరం తమిళనాడుకు చెందిన శ్రీమతి విజయ రామనాథం భక్తిగీత మాలికను సమర్పించారు. వీరు తెలుగులో, తమిళములో సంకీర్తన చేశారు. “సాయిశం సద్గురు బ్రహ్మం”, “కమల నయనం నారాయణం” పాటలు రక్తికట్టాయి.

ఈ విభావరి అనంతరం భక్తులు భగవాన్ బాబావారి దివ్య ప్రసంగాన్ని విన్నారు. స్వామి తమ ప్రసంగంలో భారతీయ స్త్రీ జెన్నత్యాన్ని వివరించారు. మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మనుగురించి మాట్లాడుతూ ఆమె చదువుకోలేదు కాని, ఎన్నో గొప్ప విషయాలు చెబుతుండేది, అన్నారు. ఈశ్వరమ్మ హృదయాన్ని స్వామి ఈ ప్రసంగంలో హృద్యంగా ఆవిష్కరించారు. “ఒక పాఠశాలను కట్టించ మని కోరింది. ‘నాదగ్గర డబ్బు లేదే’ అన్నాను. వెంటనే తన మెడలోని హారం తీసి, ఇది అమ్మి స్కూలు కట్టించమన్నది. ‘తొందరపడవద్దు, నిన్ను పరీక్షించడానికే అట్లా అన్నాను’ అని మరునాడే పునాది వేయించి పుట్టపర్తిలో పాఠశాలను కట్టించాను. ఈవిధముగా ఆమె లోక క్షేమాన్ని ఆశించే కోరికలు కోరింది. అటువంటి మాతృమూర్తులే భారత దేశానికి వన్నె తెచ్చారు” అన్నారు, భగవాన్.

బుద్ధ పూర్ణిమ

మే 14వ తేదీ వైశాఖ పూర్ణిమ పర్వదినం. ఆరోజు గౌతమ బుద్ధుడు జన్మించిన సుదినం, నిర్వాణాన్ని సాధించిన రోజుకూడా. ఆ పవిత్ర సంఘటనలను పురస్కరించుకొని శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల 4 మరియు

5 రీజియన్లకు చెందిన నేపాల్, శ్రీలంక, థాయిలాండ్, మలేషియా, బ్రూనై, సింగపూర్, ఇండోనేషియా, జపాన్, చైనా, మరియు తైవాన్ దేశాల సాయి భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు.

మే 14వ తేదీన సాయంవేళలో రీజియన్ 4 చైర్మన్ డా॥ వి.కె. రవీంద్రన్, మలేషియా సాయిసంస్థల నేషనల్ కో ఆర్డినేటర్ శ్రీ బిల్లీ ఫాంగ్ జ్యోతి ప్రజ్వలన చేసి కార్యక్రమాలను ప్రారంభించారు. వేద ప్రవచనానంతరం 4వ రీజియన్ దేశాలకు చెందిన భక్తులు బౌద్ధమత గ్రంథమునుండి కొన్ని పుటలను పఠించారు. తదుపరి డా॥ రవీంద్రన్ బుద్ధపూర్ణిమ విశిష్టతను వివరించారు. ఎన్నో యుద్ధాలలో విజయాన్ని సాధించిన అశోక చక్రవర్తి తుదకు పరివర్తన చెంది బౌద్ధ మతాన్ని స్వీకరించాడని చెప్పారు. బౌద్ధమతములోని ముఖ్య సూత్రాలు స్వీయ నియంత్రణ, ధ్యానం, ఆత్మావలోకనం అన్నారు.

తదుపరి ప్రసంగించబోయే వక్తలను సభికులకు శ్రీ రవీంద్రన్ పరిచయం చేశారు. శ్రీలంక వాసి అయిన శ్రీ ప్రనేత్ బుద్ధుని ప్రవచనాలను విశేషంగా అధ్యయనం చేశారు. శ్రీ సత్యసాయి మానవతా విలువల కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొనే వీరు తమ ప్రసంగంలో బుద్ధుని అష్టాంగ మార్గాన్ని వివరించారు.

అనంతరం మలేషియా సాయిసంస్థల కో ఆర్డినేటర్ శ్రీ బిల్లీ ఫాంగ్ వ్యష్టి స్థాయిలో, కుటుంబ స్థాయిలో, సమాజ స్థాయిలో సాయి సంస్థలు నిర్దేశించినట్లుగా చేయవలసిన సాధనలను తెలియజేశారు.

మే 15వ తేదీన సాయం సమయంలో డా॥ రవీంద్రన్ హుబ్లీలోని టిబెటన్ మోనాస్టరీకి చెందిన అరాన్ లాబ్చంగ్ థర్పోన్, గెషా లాబ్చంగ్ లండప్ను సభికులకు పరిచయం చేశారు. నలండా తత్వ శాస్త్రంలో నిష్ణాతులైన శ్రీ అరాన్ ప్రేమతత్వంపై ప్రసంగించారు. ప్రేమకు మించిన దివ్యోషధం ఇంకేదీ లేదన్నారు. మానవుడు తనలో అంతర్లీనముగా ఉన్న ప్రేమను అభివ్యక్తీకరించటం ద్వారా ఇతర జీవులకంటే భిన్నముగా తన ఉనికిని చాటుకోవచ్చునన్నారు. శ్రీ గెషా టిబెటన్ భాషలో ప్రసంగించగా శ్రీ అరాన్ ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేశారు.

వీరు బుద్ధుని జీవిత చరిత్రలోని విశిష్టమైన ఘట్టాలను ఉటంకించారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం మలేషియా సాయి యువత సభ్యులు 'ది మాస్టర్ లిప్స్ ఆన్' నాటికను ప్రదర్శించారు. భగవాన్ బాబావారి మహాభినిష్కమణును జీర్ణించుకోలేక పోయిన ఆనంద్ అనే యువకుని అనుభవం ఈ నాటిక ఇతివృత్తం. బుద్ధుని నిష్కమణ అనంతరం వారి శిష్యులైన ఆనందకు కూడా ఇటువంటి అనుభవమే ఎదురవుతుంది. ఈ నాటికలో భగవాన్ బాబా తమ మహాభినిష్కమణుకు ముందు స్వయముగా ఆనంద్ను ప్రశాంతి నిలయానికి రమ్మని ఆదేశిస్తారు. ఆనంద్ జీవితములో సంభవించిన ఎన్నో అద్భుత సంఘటనలు అతని ధృక్పథములో మార్పును తీసుకు వస్తాయి. భగవాన్ బాబావారు ఏదో ఒక రూపానికి, నామానికి, కాలానికి, ప్రదేశానికి కట్టుబడి లేరనీ, వారు దేహధారులై లేకున్నా వారితో భక్తులు అనుసంధానము గావించుకోవచ్చని గ్రహిస్తాడు.

సాయిగీత వర్ణం

భగవాన్ కి అత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన ఏనుగు 'సాయిగీత' ఏడు సంవత్సరాల క్రితం దేహం విడిచిపెట్టినా భక్తుల హృదయాలలో సుస్థిర స్థానం సాధించింది. కారణం భక్తిలో మానవులకు కూడా ఆదర్శాన్ని అందించగల సాయికి ఎదగడమే. మే 22వ తేదీన సాయికుల్యంత్ హాలులో సాయి విద్యార్థులు వ్యాఖ్యానాలతో, వీడియో క్లిప్పింగుల సహాయంతో స్వామిపట్ల సాయిగీతకు గల భక్తిలోని అర్చిని, స్వామికి సాయిగీతపట్ల గల అవధుల్లేని వాత్సల్యాన్ని అభివ్యక్తీకరించారు. సంకీర్తన చేసి సాయిగీతకు నివాళులర్పించారు. అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశములో కొంత భాగాన్ని వీడియో క్లిప్పింగ్ గా ప్రదర్శించారు. ఈ సందేశములో స్వామి సాయిగీత ఉదాత్తమైన, పవిత్రమైన జీవి అని పేర్కొన్నారు. భజనానంతరం ప్రసాద వితరణ జరిగింది. ఆరోజు, సాయిగీతకు సంరక్షకులుగా సేవలందించిన శ్రీ పెద్దరెడ్డిగారిని ఆశ్రమ నిర్వాహకులు వస్త్రాలను బహూకరించి సత్కరించారు.

- దివి చతుర్వేది

ముంబైలో శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధనోత్సవం

మహారాష్ట్ర, గోవా సత్యసాయి సంస్థలు 2014 ఏప్రిల్ 27వ తేదీన ముంబైలో ఒక సంగీత విభావరిని నిర్వహించి పరిపూర్ణమైన ప్రేమకు ప్రతిరూపమైన భగవాన్ బాబావారికి ప్రేమాంజలి ఘటించారు.

సాయిసామ స్మరణతో మారుమ్రోగిన ఆడిటోరియం

ఆరోజు సాయంకాలం వేలాదిగా సాయి భక్తులు వార్షికోత్సవ ఎన్ఎస్సిఐ ఆడిటోరియానికి తరలి వచ్చారు. సాయి భక్తులైన 'పద్మవిభూషణ్' శివకుమార్ శర్మ, శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్

పూర్వవిద్యార్థిని, ప్రముఖ చలనచిత్ర నటీమణి శ్రీమతి ఐశ్వర్యరాయ్ బచ్చన్, హెచ్డిఎఫ్సి బ్యాంకు మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ మరియు ఛీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్ అయిన ఆదిత్యపురి ఈ కార్యక్రమానికి ప్రధాన అతిథులు.

ఇంకా వివిధ రంగాలలో ఉన్నత స్థానములో ఉండి సమాజసేవకు, దేశప్రగతికి, మానవాళి అభ్యున్నతికి కృషి చేస్తున్నవారు అనేకులు ఆ సాయంవేళ ఆడిటోరియానికి ఏతెంచారు. హృదయాలను స్వామి తలపులతో నింపుకొని నోరారా 'సాయిరాం' అంటూ ఉన్న సాయి భక్తుల సమ్మేళనం ఆ ఆడిటోరియానికి వినూత్న శోభను తెచ్చింది.

రాష్ట్ర స్థాయి భజన పోటీలలో గెలుపొందిన నలుగురు బాలవికాస్ బాలలు రాగ తాళ భావ యుక్తముగా చేసిన సంకీర్తనకు ఆ స్టేడియంలో ఉన్న ఆరు వేలమంది ముగ్ధులయ్యారు.

బాలవికాస్ బాలల సంకీర్తనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు ప్రపంచవ్యాప్తంగా అభివృద్ధి చెందడానికి కృషిచేసిన శ్రీ ఇందులాల్ షాను శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు మరియు ఇంటర్నేషనల్ సాయి ఆర్గనైజేషన్ సీనియర్ సభ్యులు సన్మానించారు. తదుపరి, త్వరలో నిర్వహించబోయే భగవాన్ బాబావారి 90వ జన్మదిన మహోత్సవాలలో భాగముగా విద్య, వైద్య, ఇతర సమాజ సేవారంగాలకు సంబంధించి సాయి సంస్థలు చేపట్టబోయే పథకాలను ప్రకటించారు.

ఆనాటి కార్యక్రమానికి బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థిని శ్రీమతి ఐశ్వర్యరాయ్ బచ్చన్ ప్రసంగం ప్రత్యేక ఆకర్షణ. ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితం బాలవికాస్ విద్యార్థినిగా తాను స్వామి సన్నిధిలో ఇచ్చిన ప్రదర్శనను ప్రస్తావిస్తూ, ఆనాటి దివ్యానుభవం తన అంతరంగంపై చెరగని ముద్ర వేసిందన్నారు.

తదుపరి పద్మశ్రీ అనూప్ జొలోటా, పద్మశ్రీ పంకజ్ ఉధాస్, పద్మశ్రీ కవితా కృష్ణమూర్తి, పద్మశ్రీ పద్మజా ఫినాని జోగ్గేకర్, రీచా శర్మ, సుమీత్ తపూ, గౌరవ్ చోప్రా మరియు కేశవ్ ప్రసాద్గార్లు భక్తి గీతాలను వినిపించి భగవాన్ బాబావారికి హృదయాంజలి ఘటించారు. P

విదేశాల్లో సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు

ట్రీనిడాడ్, టొబాగో:

ట్రీనిడాడ్‌లో పుట్టుకతోనే పలురకాలైన గుండె జబ్బుల బారినపడ్డ పిల్లలు అక్కడ చిన్నపిల్లల హృద్రోగ నిపుణుల కొరత ఏర్పడటంతో తీవ్ర ఇబ్బందుల నెదుర్కొంటున్నారు. అటువంటి బాలలకొరకు 2014 ఏప్రిల్ 2వ తేదీనుండి ఏప్రిల్ 9వ తేదీవరకు అంతర్జాతీయ సత్యసాయి సేవా సంస్థ ఉచిత వైద్యశిబిరాన్ని నిర్వహించింది. యు.ఎస్.ఎ., వెనెజులా దేశాలనుండి వచ్చిన వైద్యులు, పారామెడికల్

ట్రీనిడాడ్‌లో బాలలకు వైద్య సేవలు

సిబ్బంది కలిసి మౌంట్ హోప్ మెడికల్ సైన్సెస్ కాంప్లెక్స్‌లో 114 మంది పిల్లలకు వైద్య పరీక్షలు జరిపి, 24మందికి విజయవంతంగా శస్త్ర చికిత్సలు నిర్వహించారు. సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ మెడికల్ కమిటీకి, వలంటీర్లకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ స్థానిక అధికారులు 'గార్డియన్' పత్రికలో ఈ వైద్య శిబిరము గురించి ఒక నివేదికను ప్రచురించారు.

మలేషియా:

2014 మార్చి 8వ తేదీన మలేషియాన్ విమానం సముద్రంలో కూలిపోయిన దుర్ఘటనలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన ప్రయాణికుల ఆత్మశాంతికొరకు మలేషియా

మలేషియాలో సర్వమత ప్రార్థనా సమావేశం

సత్యసాయి సంస్థ మార్చి 18వ తేదీన పుత్రాజయలోని సుప్రసిద్ధ 'ఐరన్ మాస్క్' (Iron Mosque) లో సర్వమత ప్రార్థనా సమావేశాన్ని నిర్వహించింది. ఇస్లాం, క్రైస్తవ, బౌద్ధ, సిక్కు, హిందూ మతాలకు చెందిన స్థానిక నాయకులతోపాటు దాదాపు 100మంది ఈ సమావేశంలో పాల్గొన్నారు. వివిధ మతాలకు చెందిన పెద్దల ఆధ్వర్యంలో ప్రార్థనలు జరిపిన తరువాత విలేఖరుల సమావేశం ఏర్పాటయింది. జాతీయ సమైక్యతకు సంబంధించిన వ్యవహారాలను చూసుకునే ప్రభుత్వాధికారి ఒకరు ఈ సమావేశానికి హాజరైనారు.

పనామా:

అవతార ప్రకటన దినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని సత్యసాయి సంస్థ 2013 నవంబరు 16వ తేదీన లోమాస్ డి కంపానాలో ఒక వైద్యశిబిరాన్ని నిర్వహించింది. 30మంది సత్యసాయి వలంటీర్లు, తొమ్మిదిమంది డాక్టర్లు, ఒక సర్జను, పద్నాలుగుమంది నర్సులు, ఆరుగురు దంత వైద్యులు సేవలందించిన ఈ శిబిరంద్వారా 273మంది రోగులు లబ్ధిపొందారు.

ఐదు సంవత్సరాల క్రిందట ప్రబలిన ఫ్లేగువ్యాధి కారణంగా చైరెకీలో ఉన్న సువిశాలమైన అరటితోట

మూతపడింది. అక్కడి పనివారు ఉద్యోగాలు వెతుక్కుంటూ ఇతర ప్రాంతాలకు వలసపోవటంతో దాదాపు 40 కుటుంబాలకు చెందిన మహిళలు, పిల్లలు దిక్కులేని వారైనారు. నాటినుండి ఆ నిరుపేద కుటుంబాలను బుగావా జిల్లా సత్యసాయి సెంటర్ సభ్యులు ఆహారము, దుస్తులు, మందులు సమకూరుస్తూ ఆదుకొంటున్నారు. తరచుగా మెడికల్ క్యాంపులుకూడా నిర్వహిస్తున్నారు. 2014 ఏప్రిల్ 12వ తేదీన నిర్వహించిన మెడికల్ క్యాంపులో 28 మంది మహిళలకు, 38 మంది పిల్లలకు వైద్యపరీక్షలు నిర్వహించి మందులు పంపిణీ చేశారు.

డామినెన్ లపబ్లిక్:

సాంటియాగో టౌన్ హాలులో 2014 మార్చి 15, 16 తేదీలలో సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ అధ్యక్షులు, ఐదుగురు సభ్యులు కలిసి మానవతా విలువలపై ఒక వర్క్ షాపును నిర్వహించారు. స్థానిక మేయరు, పోలీసు అధికారులతో సహా 100 మంది ఈ వర్క్ షాపుకు హాజరై సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలను తమ విధి నిర్వహణలోనూ, నిత్య జీవితంలోనూ ఆచరణాత్మకం గావించే విషయమై శిక్షణ పొందారు. సాంటియాగో మేయర్ అభ్యర్థన మేరకే

మానవతా విలువలపై వర్క్ షాపు

స్థానికుల, అధికారుల ఉపయోగార్థం ఈ వర్క్ షాపు ఏర్పాటైంది. ఈ వర్క్ షాపుకు స్థానికులనుండి మంచి స్పందన లభించింది. అంతేగాక, భవిష్యత్ కార్యాచరణ నిమిత్తం సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ కు, స్థానికులకు మధ్య

అనుబంధాన్ని దృఢతరం చేసేందుకు ఈ వర్క్ షాపు దోహదపడింది.

ఇండొనేషియా:

2013 డిసెంబరు 6వ తేదీనుండి 8వ తేదీవరకు బాలిలోని డెన్ పసార్ సత్యసాయి సెంటర్ నిర్వహించిన జాతీయ సాయి యువత శిబిరంలో దేశం నలుమూలల నుండి వచ్చిన 350 మంది ప్రతినిధులు పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా ఇండొనేషియా సాయిసంస్థల విద్య, సేవ,

జాతీయ సాయి యువత శిబిరం

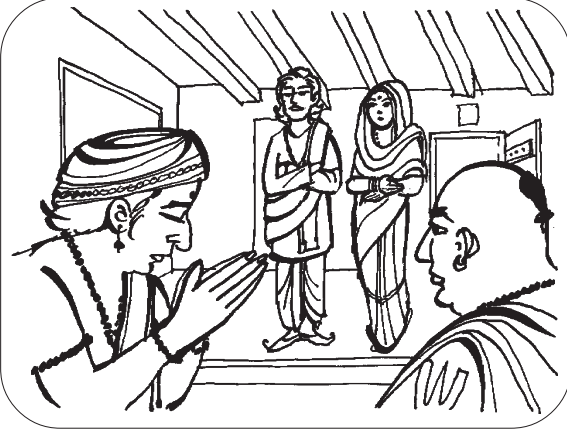
మహిళా విభాగాల సమావేశాలుకూడా నిర్వహింప బడినాయి. ప్రముఖ వక్తల ఉత్తేజకరమైన ప్రసంగాలతో, ఆహ్లాదకరమైన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలతో యువజన శిబిరం అద్యంతం ఆసక్తికరంగా సాగింది.

కజాఖ్ స్థాన్:

సత్యసాయి వలంటీర్లు ఒక బోర్డింగు స్కూలులో శిథిలావస్థలో ఉన్న ఒక తరగతి గదిని మరమ్మత్తులు చేసి పునరుద్ధరించారు. బోర్డులను, ఎలక్ట్రికల్ పరికరాలను సమకూర్చి, పెయింట్ వేసి, గదికి క్రొత్త తలుపు ఏర్పాటు చేశారు. సాయి స్పిరిచువల్ ఎడ్యుకేషన్ అధ్యాపకులు పాఠశాలలోని సీనియర్ విద్యార్థులకు మధ్యపానం, ధూమపానం వలన కలిగే దుష్ప్రభావాలను వివరించారు. పాఠశాల హెడ్ మాస్టరు సత్యసాయి సంస్థ చేసిన సేవలకు గుర్తింపుగా ఒక ప్రశంసా పత్రాన్ని అందజేశారు.

- సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్

కాలు విరిగిన ప్రతిమ

ఒకసారి దక్షిణేశ్వరములోగల కృష్ణాలయములోని శ్రీకృష్ణ విగ్రహముయొక్క కాలు విరిగిపోయింది. ఈ విషయము రాణి రాసమణికి, మధురబాబుకు తెలిసింది. పండితులను సంప్రదించి ఏమి చెయ్యాలని అడిగారు. పండితులు, “విరిగిన ప్రతిమ ఆరాధనకు పనికిరాదు. దానిని తీసివేసి క్రొత్త ప్రతిమను ప్రతిష్ఠించాలి” అన్నారు.

రాణి రాసమణి పండితుల అభిప్రాయాన్ని రామకృష్ణ పరమహంసకు తెలియజేసి ఆయన ఏమి చెప్తారో తెలుసుకోవాలనుకుంది. రామకృష్ణ పరమహంస ఆమె చెప్పినది విని, “అమ్మా! నీ అల్లునికి కాలు విరిగితే అతనిని

వదిలివేసి, నీ కుమార్తె వేరొకరిని వివాహమాడుతుందా? లేక, కాలును బాగు చేయిస్తుందా?” అని ప్రశ్నించారు.

రాసమణి ఏమీ సమాధానం చెప్పలేకపోయింది. “విగ్రహముయొక్క విరిగిన కాలును అతికించి చక్కగా రంగు వేస్తే సరిపోతుంది” అని సమాధానం చెప్పారు రామకృష్ణ పరమహంస.

ఆ పనిని ఆయన స్వయంగా చేశారు. బాల్యము నుండి మట్టి బొమ్మలకు రంగులు వేయటంలో ఆయన నేర్పరి.

దేవతా విగ్రహాలను, ప్రతిమలను పూజించేవారు, వాటిని మట్టి బొమ్మలుగా భావించక సజీవ స్వరూపాలుగా భావిస్తేనే పూజకు సార్థకత కలుగుతుంది.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

“మానస భజరే గురు చరణం దుస్తర భవసాగర తరణం”

Date of Publication 23rd June

బుద్ధపూర్ణిమ కార్యక్రమం

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్మరణ

బాలల సాంస్కృతిక ప్రదర్శన

ఆత్మయే నీ స్వస్థానం

ఉపదేశం ఇవ్వమని ఈనాడు ఏ గురువునో ఆశ్రయిస్తాం. ఏదో ఒక మంత్రాన్నో నామాన్నో స్మరిస్తుంటే మనకి దివ్యత్వం ప్రాప్తిస్తుందని విశ్వసిస్తాం. అసలు ఉపదేశం అంటే ఏమిటి? మనల్ని స్వస్థానమునకు చేర్చేదే ఉపదేశం. ఆత్మయే నీ స్వస్థానం. ఆత్మనుండే నీవుద్భవించేవు. ఆత్మయే నీ గమ్యం. 'ఓం నమశ్శివాయ' అనే పంచాక్షరి మంత్రమో, 'ఓం నమో నారాయణాయ' అనే అష్టాక్షరినో యాంత్రికంగా జపిస్తుంటే చాలు, ముక్తి లభిస్తుందనుకోవటం అవివేకం. వేదం 'స్వ విమర్శో మోక్షః' అంటుంది. అంటే, తన నిజతత్వాన్ని తాను తెలుసుకొని చరించటమే మోక్షం. అష్టైశ్వర్య స్వరూపిణి అయిన ఆత్మయే నీవు, ఈ అశాశ్వతమైన శరీరానివి కావు. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించిననాడు నీ హృదయం విశాల భావాలతో ప్రకాశిస్తుంది. కేవలం వేదాంత పరిజ్ఞానంవల్ల మేధస్సును అభివృద్ధి చేసుకున్న నూరుమంది మేధావులకంటే మంచి హృదయం కలిగినవాడు జగత్తునకు ఉపకారం చేసి తరిస్తాడు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.